

Стратегически християнски служби представят
Рибилдърс Институт за Духовно воюване
с лектор и библейски коментатор Денис Пийкок.

В това поучение Денис започва със своята уводна лекция назована
“Разбиране за войната срещу Бога”. Представям ви Денис.

РАЗБИРАНЕ ЗА ВОЙНАТА СРЕЩУ БОГА

Formatted

Амин. Отново искам да ви приветствам на годишната лидерска конференция на Стратегически християнски служби. Както знаете, нашата седмица ще бъде използвана, за да се занимаем с духовното воюване. Винаги е предизвикателство да се поучава върху него, защото можете да предизвикате война.

Моля да отворите на Колосяни 2:13-15

И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления; и като изличи противния нам в постановленията Му закон, който беше враждебен нам, махна го отсрещ и го прикова на кръста; и като ограби началствата и властите, изведе ги на показ явно, възтържествувайки над тях чрез Него.

Каква невероятна поредица от стихове. Христос е победителят.

Отново и отново ще казваме през тази седмица, че един от големите проблеми, които имаме в Христовото тяло, е, че имаме твърде много хора, които чакат Христос да направи при второто Си пришествие това, което вече е направил при Своето първо идване. Ние сме тук с точно определени цели. Една от тях, и в същност най-важната за Стратегическите християнски служби, е да призовем презвитерите да излязат на портите на техните градове. За да бъдат презвитерите на портите на техните градове, те трябва да могат да определят служенията и дарбите на тези, които водят, и трябва да поведат тези хора в техните общества, и да ангажират тези общества. Когато успеят да ангажират тези общества, те ще се изправят пред духовно воюване. Защото нашите градове и ,всъщност, нашата нация са завладени от тези сили, за които Павел говори в Колосяни. Искам да ви напомня, че тези сили Христос ги изведе на показ явно, възтържествувайки над тях.

Имам една голяма цел с това поучение. Искам да ви я кажа от началото. Моята цел, когато повярвах в част от основното послание в моя живот, е да кажа на християните и да демонстрирам в живота си (страшно е да го кажа, но искам да го направя, защото вярвам, че е Божията воля да го направя), че

християните не трябва повече да дефинират духовното воюване с “дяволът атакува нас”, но Бог ще издигне поколение, където духовното воюване ще има ново значение, където Божиите хора са във война с дявола. И ние ще сме тези, които го атакуват. За да направим това, ние трябва да преминем от страх към вяра. Ние трябва да преминем през обучение, което означава осветление. Защото за да играем на полето, на което ние искаме да играем, ще трябва да сме във форма. И надявам се да мога да ви обясня, че святост не е нищо друго, освен това да бъдем в духовна форма, която да ни позволява да играем на полето.

Искам да напомня на всеки един от вас, че всеки мъж и всяка жена определят нивото на игра, на което избират да играят. Може да играете любителски футбол, може да играете в местната лига, в средношколското първенство, в университетския отбор, в полу-професионалната и професионалната лига. И в духа вие сте тези, които определяте на какво ниво ще играете. Бог не е отговорен да определя нивото на играта, вие сте отговорни за това. Бог е отговорен да ви помогне да стигнете до там, но вие сте отговорни да определите на какво ниво ще играете.

Понеже това е национална лидерска конференция, разбирам, че всички вие, или поне повечето от вас, ако откликнете на това, което е в мен, и на призива, който Бог отправя чрез мен, вие имате един стремеж, и той е, че вие искате да играете на най-високото ниво, на което играта се води. И моята цел е да се опитам да ви предам това, което съм научил, и това, което знам не само теоретично, но от опит, за това как да воюваме по такъв начин, че вие да можете поне да стигнете до нивото на игра, което Святия Дух е сложил в сърцето ви. Ако ме познавахте, тези от вас, които ме познават (има такива), и тези от вас, които сте ме чували да проповядвам, през годините вие сте чули да отправям постоянно един призив, и той е – искам да ритна дявола по опашката. Това не е агресивно, не е грубо, но откровен разговор. Ще се занимаваме с откровен разговор, защото сме тук да говорим за духовното воюване, а не да садим нарциси в името на Исус.

Ще трябва да се справим с навици. Защото лошите навици ще ни държат вън от игрището, и ще ни разрушат след като влезем вътре.

Независимост. Духът на независимост ще ви разруши, когато играете на нивото на майсторите.

Страх от поражение. Колко от вас всъщност се страхуват да се стремят да играят на най-високото ниво, защото сте губили достатъчно пъти във вашия живот и имате страх, който трябва да бъде преодолян, че ако застанете на определено ниво, отново ще пропаднете и няма да можете да се справите. Следващите дни ще говорим и за това.

Страх от оценяване. За да можете да играете, вие трябва да бъдете оценени. Трябва да знаете дали сте подходящ, дали сте във форма и дали сте достатъчно трениран.

Неверие в причината и следствието. Надявам се да мога да ви убедя, ако сега не сте, че ако правите определени упражнения отново и отново, и овладеете тези упражнения в духовната практика, тогава в битката ще бъдете победители, защото можете да правите това, което Святия Дух ви е учил да правите. Ще казвам това отново и отново – Сатана работи в неизвестност и суеверие. Бог работи чрез закон.

Това, което ни кара да избягваме да ангажираме врага в духовна война е,

че още не сме дошли до положението като хора да вярваме в причината и следствието, че ако направя това определено нещо, и го направя добре, аз не мога да загубя. Трябва да предизвикаме това неверие.

Когато Святият Дух ми даде този предмет, преди около една година, имах доста забавно мислене за него, и в същност си играех с идеята да поучавам тази седмица на тема каратето. Ще предупредя още от началото - аз не съм най-бойния човек на света, но съм бил каратист в продължение на тридесет години. Бях боксьор в света, и получих черен колан в карате през 1968 г, което показва на каква епоха съм продукт.

Беше много интересно за мен, докато подготвях този материал, колко много Святият Дух ме е поучавал чрез моите бойни преживявания за начина, по който да живея. Бях в Сиатъл преди около 8 или 9 години на една конференция. И на тази конференция, като на много християнски конференции, християните пееха бойни песни. Когато ги чух да пеят своите бойни песни и ги погледнах, осъзнах, че 95% от тях нямаха ни най-малка представа за това, което говореха, що се касае за война. Защото не видях счупени носове, видях много малко драскотини. Това, което видях, го виждам навсякъде в Христовото тяло, и то е добре изглеждащи добронамерени християни, които говореха за предизвикване на война на ниво, за което те нищо не знаеха. И аз поучавах това, което наистина беше подходящо за встъпление, тази вечер дадох поучение как да се бием. Свалих ризата си и влязох в поучение как да се бием. Може би тази касета беше купувана повече от всяка друга, която направих на тази конференция, защото тя се занимаваше с нещо, което беше истинско. В този дух идвам сега при вас, при тези, които ще слушат касетите през следващите години: тук сме за да говорим за това как се води битка. Повечето християни не знаят много за воденето на борба, защото не са се били. И искам да чуете през тази седмица, че аз поучавам като някой, който се е бил, и наистина го е правил. Всъщност го правех, и то много. От счупени носове до счупени зъби. Не бях уличен побойник. Това наистина не беше моя стил, повече се интересуват от теоретичната страна. Но сега не съм тук за да говоря за теория.

В Неемия 4:17 Неемия призовава тези, които строяха, да бъдат готови както за бой, така и да градят стената, с меч в едната ръка и с мистрия в другата. Това е призиванието, особено към това поколение – да има меч в едната ръка, което е духовното воюване, и мистрия в другата, което означава изграждане.

Целта на нашето време заедно е да ви дам от гледната точка на боец информация как да определите сатанинските сили, как да ги ангажирате, и как да определите целите с в битката с тях. Ние искаме да определим какъв вид атака е това и какви власти са въввлечени. Когато се биете с някого, ако се биете на най-високото ниво, заставите насреща му, и след това всичко започва. И вие имате кратък миг или няколко секунди, или може би малко повече в зависимост от това колко е умен опонента ви, за да откриете какво знае този човек. Точно това е, което ние трябва да правим, когато влизаме в бой с врага.

Искам да ви кажа от сега, че дяволът не е всезнаещ. Ние сме станали плячка на неговата заблуда, че той е като Бога, че знае всичко, че може да бъде навсякъде по едно и също време. Той си е придал всички атрибути на Бога – всезнаещ, всеприсъстващ и т.н. Той не притежава нито едно от тези неща. До края на тази седмица бих искал да стигнете до положението, когато ще имате достатъчно вяра, така че когато се срещнете следващия път, да

откриете чрез определени техники, какво той знае за вас и какво не знае и да използвате това, за да го атакувате. Защото боецът трябва да открива какво знае неговия опонент и какво не знае. И дяволът не е нищо друго, освен още един боец. Ние искаме да влезем в двубой с него.

Трябва да открием техниките, които ще се изискват, за да се бием. Във всяка битка техниките имат голямо значение. Ако се бия до стена, гърбът ми е към стената, и има цяла поредица от техники, които трябва да използвам, защото трябва да се движа само странично, а не напред и назад. Ако се бия на стръмнина, има цяла поредица от техники, надолу по стръмнината и нагоре по възвишението. Ако се бия на открито, има друга серия от техники. А Библията казва първо естественото, после духовното. Това е предназначението на тази конференция – да ни помогне да разберем как да прилагаме естествените бойни техники в духовния свят. А ние искаме да успеем.

Утре ще се занимаваме с мотиви. Въпросът е: имате ли воля да победите и дали в действителност ще го направите? В крайна сметка всяка битка се печели или се губи в зависимост от волята на участниците. Спомням си, че в света имаше момчета, които можех да съсипя, но съм спирал да се бия с тях, за да не ги убия. Колко от вас са познавали някого, чиято воля е била без достойнство и е нямало причина да показвате достойнство освен в крайна ситуация.

Това е природата на дявола. Сатана няма милост. Едно от нещата, които е ужасяващо при него, е че той напада бебета, напада деца, напада стари хора, напада хора, които са напълно неспособни да се защитят. Той не се бие в определен клас. Не е рицар. Играе без правила. Той има само една цел – да ви унищожи. Ако ще се бием с него и неговите сили в битка за земята (а ние ще го направим), трябва да имаме същите мотиви, които има той – без милост, без пленници, нищо дадено, нищо поискано. Тези мотиви може да ви се струват агресивни, странни, дори нехристиянски за някои от вас. Но искам да ви уверя, че ако искате да излезете на бойното поле на най-високо равнище и да сте използвани от Бога да направите нещо, което да има стойност, така че Неговото царство и Неговата воля да дойдат на тази земя, вие трябва да желаете и да се биете в духа на това равнище без да показвате някаква милост. И ще разберете когато го ангажирате, че това не е теоретична битка, но битка до смърт.

Големият проблем е, че няма много християни, които да мислят по този начин, защото сме били излъгани да вярваме, че Исус е мил, любезен, и че когато станеш християнин, трябва да станеш мил. Причината, поради която тази заблуда е върху нас, е за да не воюваме по такъв начин, че да спечелим. Искам да ви кажа отсега, че не се интересувам от това да правя красиви битки. Интересувам се от това да победя. Не се бия никога заради красивата битка. Ако се биете заради красивата битка, бягайте. Спестете си проблемите. Бягайте и приключете незабавно.

Ето някои неща за които сме загрижени в духовното воюване: тези от вас, които днес сте тук, и сте забелязали някои от нещата, за които днес говорим тук, може би сте забелязали известна промяна в природата на това, което идва срещу вас. Ще забележите голяма промяна. Защото, колкото по-голям стратег ставате в това, което правите, колкото сте по-организиран в това, което правите, толкова по-концентриран става врагът срещу вас. Логично е за природата на дявола да върне върху нас това, което ние демонстрираме на земята.

Също искам да ви напомня, че ще получим повече от това, с което занимаваме вниманието си. Между нас тук има големи библейски учители. Колко от вас, библейски учители, бихте поучавали всичко друго, но е и духовно воюване. Защо? Защото знаете, че ще получите това, което поучавате. Затова се насочваме към духовното воюване с голяма загриженост, с голяма предпазливост и внимание. Защото ще бъдем атакувани в това, в което вярваме. Но отново нашата цел, когато поучаваме върху духовно воюване, е да очакваме да бъдем по-големи победители в нашите атаки, а не да бъдем атакувани.

Истински сериозна война идва само върху тези, които в действителност нанасят вреда върху властта на дявола над земята. Не искам да звучи грозно, нито вулгарно, но се опитвам да бъда възможно най-честен. По-голямата част от духовното воюване, което съм срещал при вярващите, е предизвикано от самите тях.

Това е духовна война, която идва първо като резултат от нарушаване на принципите на Божието слово. Благодаря на Бога, че Светият Дух има дебела кожа, защото ние постоянно смърмяме Светия Дух в името на Исус. И казваме, че сме под голяма духовна война. Приятелю, ти не си близо до никакво духовно воюване. Единствената причина, поради която опашката ти е настъпена, е понеже си нарушил закона на Господа. И законът за сеене и жънене е влязъл в действие. Това не е духовно воюване, това е поправяне в Божията морална вселена. Седемдесет процента (казвам го приблизително) от това, което повечето християни наричат духовно воюване, са последствията от връзката между причина и следствие. Около двадесет процента са действително изграждане на характер в нас от Светия Дух. Ние ще преминаваме през трудности и изпитания, защото Светият Дух изпитва характера ни и го изгражда. Евреи 5:8 казва, че Христос, въпреки че бе Син, трябваше да се научи на покорство чрез нещата, които пострада. Той не съгреши, нито наруши никакви принципи, но страданието произвежда характер. Ще кажа грубо, двадесет процента от това, което наричаме духовно воюване, всъщност са действия от Светия Дух за създаване на характер в нас. Някъде около десет процента, обобщено, е това, което повечето християни преживяват като духовно воюване.

Нека да бъдем лоши към себе си и да ви задам следния въпрос – какво правите, че да заслужавате дявола да отдели време да ви притеснява? Какво правите, че да заслужите времето му? Като много от вас, които проповядват на различни места, аз пътувам между светиите през цялото време и те ми разказват за техни случки в духовното воюване. Истината е, че те дори не са в играта, да не говорим да играят на полето. А те се оплакват от духовно воюване. Приятелю, дяволът не може да бъде навсякъде по едно и също време. И той няма да ангажира своите старши офицери с някой, който играе на гоненица в градината. Това няма да стане.

Колко от нас вярват, че няма създадени нови демони откакто съществува земята. Няма повече демони. Колкото демони са били, когато Адам и Ева са били единствените двама души на земята, толкова са сега, когато сме около пет милиарда. Населението от демони трябва да покрие много повече души и това е факт. Дяволът не придобива вече по-голяма войска. Всъщност, колкото повече хора се раждат на земята, толкова по-голямо разреждане става на неговите сили. Той няма да пилее сили върху хора, които не му причиняват нервни спазми в стомаха. Така че, когато говорите за духовно воюване, трябва да се попитате – с какво съм достоен да ангажирам времето му.

Ще се занимаем с общ поглед върху стратегията на дявола. Утре ще се занимаваме с мотиви. Ще говорим за това, как да имаме нагласата на победители, когато се бием. Как да създадем защита, свободна от страх. Нетърпелив съм да стигна до тези неща. Бил съм като гладен уличен пес, на който му текат лигите, защото съм вярвал, че Бог ще ни помогне да получим екипиране, което ще ни помогне да променим нещо. Ще говорим как да се съсредоточим върху техниките, как да научим техниките на врага, как да градим върху силните си страни, и как да налагаме своите условия.

Едно от нещата, които трябва да се научим да правим, е как да накараме врагът да дойде на наш терен, така че да се бием там, където ние искаме да се бием. Врагът винаги иска да се биете върху негов терен. Добрите бойци винаги се бият върху собствен терен. И ние ще видим, кой е нашия терен. Всеки един на това място има собствено поле на действие. Всеки един от вас притежава неща, които са му дадени от Бог само на него, те са вашите основни средства за нападение и защита. Повечето от вас дори не знаят кои са те. А те са различни за всеки от нас в зависимост от нашето призвание. Нашата надежда и убеждение е, че през тази седмица ще можем да ви покажем, какво ви е дал Бог, с което да воювате, от какви позиции можете да воювате, каква техника имате, която ви е дадена от Бог, а вие дори не я знаете, но това е нещо, което Бог е дал единствено на вас, за да можете да воювате. Вие трябва да откриете тази техника, трябва да откриете тази дарба, защото докато не знаете какво е това, вие сте единствено на неговата милост. Но когато откриете какво е то, вие можете не само да се защитавате от тази позиция, но и да атакувате от там.

Колко от вас си казват “това не е каквото си мислех, че ще бъде”. Правилно – не е това, което си мислихте. Ние говорим за воюване, тук не е място за пацифисти.

Как да се справим с приятелския огън? Както един от моите скъпи братя казва: “Ако някога минем през братята, може да ангажираме и врага”. Всъщност този човек е тук при нас. Към края на конференцията ще се занимаваме с целенасочен флангови огън. Как да се справим с огъня в собствения си лагер? И ще завършим с това заглавие, за което вие чухте “Дали той наистина ще говори за това?” – Теология на кръчмарския бой; ще стоите ли още през 1999 г.?

Искам да ви кажа нещо още сега. Ако Бог ми помогне, през 1999 г. аз не само ще стоя, но ще нанасям повече шутове, отколкото сега. Бог да ми помогне. Може би си казвате: това е възмутително. Но това се нарича вяра. Колко от вас искате да вярвате, че след десет години ще сте научили занаята си достатъчно добре, така че не само да стоите, но да причинявате там долу вреда, която е по-голяма, отколкото е тази сега. Трябва да имаме армия от мъже и жени, които мислят точно по този начин. И не се страхувам да бъда достатъчно безочлив, за да го кажа. Надявам се, че съм в събрание от мъже и жени, които са достатъчно безочливи да вярват, че в Христа, под Военачалника на нашето спасение, Който ограби началствата и властите, това е единствения стил на живот, който Бог е призовал воините си да живеят.

Може би казвате: “Денис, ти не разбираш, аз съм бил бит толкова пъти, и последното нещо, което искам, е духовно воюване.” Знаете ли защо последното нещо, което искате, е духовно воюване, защото 99% процента от вашето воюване е било в защита, като вие сте дефинирали духовното воюване като начин да избягате от боя на дявола. Наистина вярвам, че е по-добре да дадеш, отколкото да получиш. Вярвам, че е по-благословено да дадеш.

Има дни, времена, когато (ако ти си воин и Лъвът от Юдовото племе е във всеки един от вас, мъже и жени, защото Христос е този Лъв, и Той е във вас), ако можеш да чуеш това, всъщност може да се отърсиш от кръвта и сополите, причинени от врага, който те удря, но без да те елиминира. Тогава се чувстваш много добре: “Ела, момче, да те видя какво можеш! Покажи ми какво можеш, защото знам какво аз мога, и когато свършиш твоето ще те подгоня за да те смачкам.” Вярвате ли, че това е реално? Да, то е реално.

Нека да говорим за войната на дявола с Бога. Какви се предметите на войната? Подчертайте си това: дяволът не може да бъде навсякъде по едно и също време. Дяволът не е всезнаещ. Неговата оценка за нещата е фатално погрешна. Той разчита на слабостите ви. Когато дяволът види къде си слаб, там е мястото, където атакува. Той се храни със слабости. Тогава каква е целта – да не бъдеш слаб, но силен в Господа.

Дяволът иска власт, която да съсредоточи в себе си, а не в Христос – Исая 14:12-14, Матей 4:4-9. Можете ли да си представите безочиято на дявола: да дойде при Този, Който го е създал - Христос? Христос създаде дявола. Дяволът е ограничено създание. Какво е за това ограничено създание да дойде и да изкушава своя Създател да му се поклони? Невероятно! Вие говорите за морална лудост. Този, който го е създал, е изкушаван да се поклони на това, което е създал. Това е изумително. Но дяволът иска да му се покланят.

Второ, трябва да знаем, че неговият бунт започна първо в духовния свят. Непокорството, което е на тази земя, първо започна в духовния свят и после дойде на земята. То дойде в градината и се въплъти в материалния свят. Едно от нещата, които Том Маршал сподели, и което е много важно е: ако начертаете буквата “U”, наречена дух, и обърната буква “U”, наречена материя, човекът е портала, прохода, отворената врата между духовния свят и материалния свят. Животните нямат дух. Човекът има дух. Какво е човекът, за да го помниш, или човешки син, за да го помниш? Какво е човекът? Той е вратата между духовния и материалния свят. След като земята е мястото, където е игралното поле, небето не е мястото, където ще се води битката. Земята винаги е била игралното поле. Небето слиза долу на земята, новият Ерусалим, църквата, невястата слиза долу на земята. Ние не отиваме на небето, ние само се издигаме да Го посрещнем по Неговия път към земята. Защото земята е мястото, където това нещо се е извоювало, разрешило, и каквото и да се случи в бъдеще, то ще стане на земята, като център на Божията дейност. След като земята е бойното поле, непокорството трябваше да има възможност да се материализира, защото то трябваше да се реализира в материалния свят.

Така дяволът си намери тяло. Той намери змия, и затова хората мразят змиите, защото дяволът можеше да използва тази материална плът. И тази змия действително можеше да говори, това е факт. Тази змия говори с Адам и Ева и ги изкуши и доведе бунта, който бе в небето, долу в материалния свят. Земята е фокуса на бойното поле. Вие сте слушали Тед Сендкуист в моята касета, наречена “Войната” за войната между двете потомства.

Има хиляди неща, които не са ни били казани като християни, но основният проблем е този – никога не са ни казвали, че земята е мястото, където Бог иска да приключи тази битка. Тази битка няма да бъде разрешена в небето. Ние се трудим под невероятното теологическо затъмнение, вярвайки, че това, което Бог иска, е да ни спаси, да ни вземе на небето и да ни доведе отново тук. Играта не е за това. Играта е за това Бог да въплъти Своето

царство и Своята воля чрез хората си в пространствено-времевия свят. Ето това иска Той.

Бог позволи тази битка. Откровение 13:8 ни казва, че Христос беше Агнето, заклано преди основаването на света. Това ни дава увереност да знаем, че падението в градината не беше инцидент. Бог го планира. Колко от вас са благодарни да знаят, че Исус Христос вече е бил разпънат в Своя ум, още преди една молекула да е била сътворена. защото ние служим на върховен Бог, Който вижда края от началото, и стои вън от времето. Има голям дебат в някои кръгове за това колко знае Бог. Нека да ви кажа това: причината, поради която Бог знае всичко, е, че Той не е ограничен от времето. Той стои вън от времето и поради това Той знае всичко, което ще стане във времето и във вечността, защото Той е по-голям от вечността и от времето. Ние не можем да осъзнаем това, затова искаме да ограничим Неговото знание, но Бог ни се подсмива и казва: “Малко по-нататък по пътя ще ви кажа какво виждам.”

Защо Бог ни е поставил в средата на една свада? Защото очевидно има нещо в битката, което мирът не може да произведе. Бог можеше да спре падението, можеше да унищожи всяко едно животно, в което дяволът би се опитал да се въплъти. Бог можеше да подуши това животно веднага. Той можеше да уреди бунтът на дявола никога да не дойде на този свят. Нищо не Му струваше да направи това. Можеше да възпре присъствието на дявола на земята. Казвате си: “Но защо любящият Бог би позволил това клане да се случи?” Защото очевидно има нещо във войната, което създава неща в Божиите хора, и което мирът няма да създаде.

Нека да продължим нататък. Нека да разберем природата на дяволската стратегия. Всички умели воители имат ясно определена стратегия, основана на най-добрата оценка на възможната стратегия на опонента – неговите силни и слаби страни, в сравнение със собствените силни и слаби страни. Дяволът е голям боец, въпреки, че е морално и интелектуално ненормален, той е голям боец. Той няма представа за реалността, но той е майстор в това, което прави и никога не го забравя. Вие не се занимавате с някой, който просто е добър, но вие имате работа с такъв, който е велик. Той е велик в това, което прави, но е уязвим. И ще видим как и защо.

Трябва да разберем основните цели на тази война.

Първо, Бог иска доброволно предаване на създадените творения, за да споделят Неговото предназначение. Бог не вика на задължителна военна служба. Той е в доброволната воля. Той приготвя тези хора, като им влага Своята природа и сила в Христа. Давайки им сила чрез Святия Дух, за да развият характер, зрялост и вяра, и да прилагат Божието слово, когато воюват със Сатана и неговите сили за хората и използването на земята. Помислете, какво биха правили хората на земята, ако ние изпълнявахме Божиата воля и използвахме земята по начин, по който Бог иска? Знаете ли, че ние дори не си задаваме този въпрос? Поне никога не съм чувал този въпрос да се задава. Как щеше да изглежда земята, ако Божиите хора бяха тези, които биха определяли нейното използване. Мисля, че щеше да бъде много по-различна отколкото е сега.

Бог е обявил, че ще постигне тези цели чрез делегирано управление. Псалм 110:1-3 говори за делегирана власт.

Иеова рече на моя Господ:

Седи от дясно ми
Докле положи враговете ти за Твое подножие.
Господ ще простре от Сион
скиптъра на силата ти;
Владей всред враговете си.

Нека да ви перифразирам какво се казва тук, така както аз го разбирам. Исус Христос дойде като последния Адам за да възстанови това, което бяхме загубили при първия Адам. Той разчупи силата на дявола на Голгота и върна обратно народите под Свой контрол. Като упълномощи обединения Адам, наречен Христовото тяло, да излязат и да правят това, което Той беше поръчал на Адам и Ева в началото. Трябва да помните, че Исус бе Този, който даде заповеди на Адам и Ева в началото. Това не беше различен Бог. Иеова е Исус. Тези от вас, които са слушали моето поучение "Пребъдване в лозата", ще разберете какво точно казвам. Един от големите проблеми на модерната християнска теология е, че имаме много богове. Исус Христос е Иеова. Исус беше този, Който каза на Адам и Ева да завземат земята, не беше друг бог, но Христос. Христос упълномощи църквата да прави това, в което Адам и Ева се провалиха. Той не дойде с друг план. Той дойде да направи това, към което винаги се е стремил, т.е. "Завземайте земята за Моята слава."

Спомнете си, когато Той бе с Мойсей на планината и се опитваше да накара децата на Израел да пресекат реката в Числа 14 г. Той изпрати лидерите и десет от съгледвачите дойдоха с лоши вести. Исус Навиев и Халев казаха: "Вие не разбирате правилата на тази игра. Да, там има укрепени градове и великани, но Бог е направил нашите врагове храна за нас и всичко, което трябва да направим, е да отидем и да ги изядем." Какво бихте направили с християнин, който говори по този начин днес? И ще чувате много повече християни да говорят така днес. Той каза: "Вие не разбирате, всичко, което трябва да направим, е да отидем там и да ги изядем, защото Бог ги е дал на нас. Те са дадени на нас".

Когато децата отказаха да влязат, спомнете си, в Деяния 15 гл. Бог казва: "Аз не мога да ги заведа бързо в обещаната земя, защото когато ги изведе близо до битката, те ще избягат". Точно като християните, Изглежда, Бог не е знаел за диспенсационализма по това време. Това е съвременен християнски начин да се говори, че няма нужда да се пресича реката, и това се нарича диспенсационализъм, когато вие теологизирате въпроса, защо Бог не изисква от вас да пресичате реката. Вие казвате, че това е за милениума, и не може да направим нищо преди антихрист да е дошъл и да е свършил своята работа. Това е съвременен вариант на чесьна и праза, но аз възразявам срещу него.

Бог се разгневи много за това и Той искаше да поразии целия Израел, но Мойсей ходатайства за тях. И той каза: "Ако Ти ги поразииш, ще имаш проблем с мен и с всеки друг, защото те ще кажат: Бог ги изведе, но не можа да ги въведе". Бог се покая и каза: "Добре, няма да го направя." Но ето какво каза Той: "Заклевам се в живота Си, че ще се напълни целия свят с Господната слава". Той не каза, че всеки ще бъде спасен, нали? Не каза, че всеки ще се изпълни със Святия Дух, нали? Какво каза: "Заклевам се в живота Си, че планетата земя ще се изпълни с моята Слава." Кой е Божията слава? Божията слава е Исус Христос, а Неговата слава е църквата.

Сега ще задълбаем в тази материя. Работете с мен, знам, че някои са уморени. Бъдете с мен още 20 минути, и ще ви разпусна.

Сатана е голям боец. Нека поставим това на равнището на черен колан. Ако аз се бия с противник с черен колан, който е по-силен, отколкото съм аз, който тежи 250 кг, гарантирам ви, че няма да му се противопоставям чрез сила. Защо? Защото той ще ме унищожи. Ще трябва да направя това, което всички добри бойци правят – ще сменям ъглите, така че да го ударя косо, без да се противопоставям директно на неговата сила. Защото ако се опитвам да му се меря със сила, той ще ме прегази като камион. Трябва да разбия на парчета неговата сила, като го разсредоточа на различни направления. Точно това е, което дяволът е направил.

Той знае, че директно не може да надвие Бога и затова е променил битката в непряка атака. И каква е атаката? Тя е следната: “Добре, Исус се прибра на сигурно, нищо не мога да направя против това, Исус седи отдясно на Бога, нищо не мога да направя против това. Но какво мога да направя? Мога да проваля Неговите деца.”

Ако дяволът може да попречи на Бога да изпълни Своята воля на земята чрез децата Си, тогава дяволът е спечелил войната. Защото върховен атрибут на Бога е, че Той не може да бъде отделен от словото Си.

Разберете, че колкото по-зрели ставаме в Духа, толкова повече нашите думи и нашето същество стават едно. Исус поучаваше като някой, който има власт, защото нямаше разлика между Неговия живот и Неговото слово. Колко от вас наблюдават Господа, когато сбличава вас и думите ви. Бог не може да бъде разделен от Своето слово.

Тази битка се води пред голям облак от свидетели, като съдийско жури, които оценяват битката. Библията не ни казва кой е в това множество. Просто казва, че сме оценявани пред облак от свидетели.

Ако Бог не може да постигне на земята това, което е обявил, тогава Той е изгубил войната. Това трябва да влезе във вашия ум. Причината, поради която то трябва да влезе, е че ако вие ще воювате, в крайна сметка вашето духовно воюване ще бъде за слава на Бога. Вашите мотиви трябва да бъдат – по никакъв начин това няма да стане чрез мен, но ще оставя Бог да донесе слава на земята чрез мен, защото не искам да ставам съучастник на богохулствата на Неговото име и на сриването Му, защото Той е моя Спасител, моя Господар, моя Герой и всичко за мен и аз съм пушечно месо за Неговите цели и не ме е грижа. Искам да ти кажа приятелю: аз съм пушечно месо за Исус. Не ми казвай, колко съм ценен за Него, аз съм ценен за Него, защото съм Негов крепостен роб, аз съм ценен за Него, защото съм пушечно месо. Той не се отнася към мен като към пушечно месо, но може да ме уволни по всякакъв начин.

След като веднъж разберете към какво се стреми дявола, да не атакува Бога. Той не атакува Исус. Исус вече не е тук, за да бъде атакуван. Исус се е върнал у дома и седи отдясно на Бога Отца. И Отец казва: “Сине, сега продължението на тази битка е, че аз искам Ти да екипираш Своите хора така, че Моята слава да дойде на земята чрез тях. Ти имаш Святия Дух, чрез Когото да го направиш. Имаш Библията, с която да го направиш. Имаш петкратното служение, чрез което да го направиш, имаш дарбите на Святия Дух, с които да го направиш. Давам ти екипиране, с което да го направиш.”

Тогава какъв е проблемът? Децата не знаят посланието. Те не разбират, че Бог иска да доведе Своето царство и Своята воля чрез нас. Ето затова Исус

каза, когато се молите, молете се да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля на земята, защото залогът е репутацията на Моя Баща.”

Тази атака най-вече е насочена да ни накара да се оттеглим. Напомням ви в посланието на Юда, 6 стих, се казва за ангелите, че те напуснаха собственото си жилище, че се оттеглиха. Това е точно същият дух, който сега е покрил голяма част от Христовото тяло. Христовото тяло се е оттеглило от планетата Земя: “Ние няма да се бием за земята, нас не ни е грижа за земята, защото “...тази земя не е моят дом, аз само преминавам от тук.” И дяволът може да я притежава, антихрист може да я притежава, светските активисти могат да я притежават, всеки, който иска може да я притежава, не ме интересува.” Приятелю, това е духовно воюване на най-високото ниво. Защото Бог е заложил Своето име: “Заклевам се в живота Си, че цялата земя ще се изпълни с Моята слава.” Исус заложил Своето име в Йоан 17:21 “да бъдат всички едно; както Ти Отче Си в Мене и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти Си Ме пратил.” Това не е в милениума. Езикът там говори за света в пространството и времето.

Кой участва в тази война? Бог, архангелите, ангелите и изкупеното човечество. Дяволът, който е бог на светската система, началствата – Ефесяни 6:12, които са заблуждаващите обществото военачалници; властите, които са демонични князе, ограничени в географски области; паднали човешки същества, които управляват създадените от Бога власти с бунтовна идеология, по-низше стоящи демони на похот, обвинение, убийство и т.н.

Тази война се води на три нива. Третото ниво е личното духовно воюване. Там е мястото, където хората или биват спасени, или изгубени като човешки същества, като личности. По-голямата част от духовната война на земята се е водила в църквата досега на третото ниво. Ние сме се борили да спасяваме хората като личности. Никога не сме воювали на второ ниво. На второто ниво войната се води за идеологии. Това е пророческа война за поставените от Бога институции на управление. Съветите за действие в градовете са предназначени да воюват срещу демоничните идеологии, които контролират нашите градове. Гражданското правителство е станало тиранин, присвоявайки си власт за себе си под идеологията на централизма. Това не е човешка идеология, това е демонично вдъхновена идеология. Точно за това говори Павел във 2 Коринтяни 10:3-5, където той говори за събаряне на помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога. Семействата в Америка са под демонична атака, себеконтролът е под демонична атака, свободното предприемачество е под демонична атака. Цялата тази идеология, която е демонична по своя произход, контролира обществото в Америка.

На първото ниво войната се води с духовни същества. Това са тези бунтовни духове, които са още на тази планета и създават лъжливите идеологии и пленяват хората.

Могат ли Божиите хора да влязат във война на всичките три нива? Не мога да стигна до второ ниво, ако не съм наистина победител на трето ниво. Ако искаме да водим война в голям мащаб, ние ще трябва да освободим достатъчно себе си, за да го направим. Ще имаме нужда от напълно нов тип християни. Християни, които са достатъчно свободни, че наистина да могат да подгонят обществените заблуди и демоничните началства и власти по такъв начин, че когато дяволът дойде срещу вас лично на трето ниво, да не ви повали.

Ето затова вярвам, че Святият Дух ме е упълномощил да проповядвам

върху духовното воюване. Цената е първото ниво. Целта е да достигнем първото ниво, където в действителност ще вземем власт над падналите власти. Защото докато не се справим с падналите власти, ние няма да можем да променим нещо, да не говорим за цялото поле. За да достигнем до падналите власти, ще трябва да демаскираме падналите идеологии. Ще трябва да покажем на хората заблудата на тази идеология и нейния провал и това, че е демонично повлияна.

Колко от вас, ако оприличите това на игра, биха искали да вярват, че Бог ви е призовал да играете на най-високото ниво, на което играта се води. За да стигнете до най-високото ниво, което е да можете да се справите с духовните сили във вашия град или във вашата нация, да можете да се справите с идеологиите в процеса на вземане на решения на земята, не на небето, но на земята. За да стигнем до това ниво, трябва да станем достатъчно обучени в личното си воюване, за да успеем да пробием до това ниво на игра. Проблемът е, че повечето от нас като казват: "Дяволе, ето идвам!", започваме тази битка от трето ниво, но сме толкова далеч от реалността, че не можем да стигнем до второ ниво, да не говорим за първото ниво. Защото врагът има толкова много неща в нас, че ни поражавя много лесно.

Искам да ви напомня, че Исус каза в Йоан 14:30

...защото идва князът на този свят. Той няма нищо в Мене.

Той каза: "Причината, поради която мога да отида на Голгота, причината, моята кръв да може да освободи цяла раса е, че Аз мога да стигна до първо ниво, защото вече Съм победил на трето и второ ниво." Ето в това се състои духовното воюване.

Това е обобщен поглед от 9000 метра височина. Първо – Бог побеждава. Второ – децата растат и са представени пред Бащата, свършени в Христа. Трето – Сатана губи, защото не може да си помогне.

Ще ви разкажа една история за скорпион и жаба. Скорпионът и жабата се намират в придошла река. Скорпионът казва на жабата: "Пренеси ме през реката на гърба си, или ще потъна." Жабата казва: "Ти си луд, ако те пусна на гърба си, като стигнем по средата на реката ти ще ме ужилиш и двамата ще потънем в реката." Скорпионът казва: "Бих ли направил това? Причината, поради която те карам да ме пренесеш през тази придошла река е, че ще потъна, ако не ме пренесеш на гърба си. Разбира се, че няма да направя това, аз искам да живея." Жабата приема аргумента, скорпионът се качва на гърба ѝ, те отиват до средата на реката и действително скорпионът я жили. Жабата, умирайки (когато двамата потъват), се обръща към скорпиона и казва: "Защо го направи, казах ти, че ако го направиш, и двамата ще умрем. А скорпионът казва: "Нищо не мога да направя, това е природата ми."

Причината поради която можем да победим Сатана, е защото той не може да направи нищо за себе си. Чуйте ме сега. Има определени неща, които той прави инстинктивно, които го унищожават. Добрият боец учи от какво врагът не може да се защити.

Бях в Тексас с Адам за неговия осемнадесети рожден ден. Бях в молитва, осъзнавайки отново, че влизам във война (като обикалям тази страна) с началствата и властите на високо ниво в градовете. И през нощта имах

видение. В това видение имах среща лице в лице с демонски княз. Имаше руса коса, беше около 35 годишен и бе облечен в много хубави средновековни дрехи, бяха като коприна. Никога не бях виждал такива дрехи. Беше много хубаво облечен, с хубав маникюр, и много наконтен. Той стигна до мен, погледна ме в очите и ме прочете. Аз погледнах в очите му и когато видях това, което видях, поклатих глава, обърнах се и си заминах, и когато той ме прочете, и той си замина. Събудих се с изправена коса. Бях имал реална среща. И казах: "Как можем да се бием с тези, техният коефициент на интелигентност е извън всякаква класация." Господ ми каза: "Денис, какво видя?" Аз казах: "Господи, не знам." Той каза: "Каж ми какво видя, когато прочете очите му?" "Той няма мъдрост." "Точно така, защото страхът от Господа е началото на мъдростта. Ти не се биеш с интелигентност, ти се биеш със страх от Мене. Защото поради страха от Мен ще ти дам мъдрост, за която той и неговите приятели не знаят нищо." И аз говорих на езици и прославих Бога.

Ако ще се бием, трябва да прочетем това, което е пред нас. Трябва да видим какво има там. Бог е верен да ни покаже какво има там. Винаги ще ни пита: "Какво видя?" Някои от вас са били бити отново и отново във вашите бракове, в личния си живот, имате навици, които ви бият и ви побеждават, и Бог иска да ви каже, когато застанете срещу тях, когато наистина се научите да се биете "Какво виждате?" Какво има там, в тази власт, която идва срещу вас? Каква уязвимост има там, която Аз мога да ти покажа как да я използваш чрез това, което съм ти дал." Защото ако ще правим това, което Бог ни е призовал да правим, трябва да вършим това или никога няма да стигнем до другите нива на игра. Господното слово към Христовото тяло сега е едно: "Прославете Ме на земята."

Атаката на Сатана е много прикрита. Той се опитва да отреже Бога от Неговото слово. Бог е обявил, че Неговото слово и Неговата Личност ще бъдат прославени в Неговите хора на земята. Нашата теология, нашите преживявания се противопоставят на всичко това. Но слава да бъде на Исус Христос, Който е Господар, Бог и Цар завинаги. Ще има поколение, което се издига на тази земя, което казва на врага: "Идвам срещу тебе, паразит; ела срещу мен в силата на своето бунтовничество, но аз идвам срещу теб в името на Господа. И аз съм научил своя занаят и имам своите умения, и ти си за мен храна, защото земята е Господна и всичко, което е в нея. По-велик е Този, който е в мен, от този, който е в света. Аз съм платил дължимото и съм усвоил предназначенията ми умения, нека да влезем в битката." Амин.

ДА ИМАМЕ НАГЛАСА НА ПОБЕДИТЕЛИ

Formatted

Добро утро, искам да отворите заедно с мен на Псалм 2. Това е втората сесия за правилата на битката, част първа, назована "Да имаме нагласа на победители".

Миналия път, надявам се, установихме някои факти, първият от които е, че Сатана не е всезнаещ и всемогъщ; той не е навсякъде; не знае всичко; той не притежава всичката сила, ограничен е в пространството.

Целта на нашето воюване е да минем от защита в нападение. Неговата цел не е да атакува Бога директно, защото той разбира, че Бог е достатъчно голям и силен, така, че той е направил своята атака прикрита. Решил е да не атакува Бога фронтално. Главната цел на атаката на Сатана е да неутрализира Божието слово. Така, че Бог да не може да създаде на земята чрез Своите хора това, което е обявил. Тогава Той не би бил вече достоен за хваление и е загубил. Не е нужно Сатана да спечели лично за да спечели войната. Това, което трябва да направи, е да нанесе пълно поражение на Бога. Защото ако Бог не спечели, Той губи. Сатана е достатъчно интелигентен, и всичко, което трябва да направи, е да попречи на Бога да спечели, и тогава той печели.

Защо се разяряват народите,
И племената намислят суета?
Опълчват се земните царе

Искам да ви кажа, че не сте в работата за Божието царство, докато царете на политическия ред не са срещу вас.

И управниците се наговарят заедно,
Против Господа и против Неговия Помазаник, като
казват:
Нека разкъсаме връзките им,
И нека отхвърлим от себе си въжетата им.

Колко от вас могат да чуят, че Псалм 2 е пророческо изявление, където се говори, че светската система и врагът са под атаката на “добрите момчета”. Това не е план, където те се наговарят как да атакуват, но как да се справят с атаката и връзките, и въжетата, и силата на Божиите хора върху тях.

Ще бъдем малко неприятни тази сутрин. Повечето от нас са чували, че Псалм 2 се отнася за времето на милениума, така че да не се занимаваме с него сега. Няма да навлизам в есхатология, но ще кажа поне това, в което не вярвам. Има две основни причини, поради които не вярвам, че Псалм 2 се отнася за милениума. Първата е, че диспенсационализмът иска да вярвам, че неспасените ще бъдат унищожени, Христос ще дойде и Неговите светици ще имат деца, които ще се съберат в открит бунт срещу своите родители и срещу Господа по време на милениума. Учението за милениума всъщност учи, че ще има масово непокорство. Откъде ще дойдат тези деца? Те няма да дойдат от невярващите, защото те са били унищожени. Това учение казва, че светиците ще имат деца, и те ще се разбунтуват срещу родителите си, бабите и дядовците си.

Сега, докато говоря, става война във вашите умове. Библията казва, че ако ние отгледаме децата си в покорство и наставление пред Господа, те няма да отстъпят, когато пораснат. Тогава откъде ще дойдат тези милиони хора в края на хилядата години, които да атакуват Исус с танкове, пушки и самолети? Това е второто нещо, което аз не вярвам. Представете си такава картина на Армагедонската битка: “Ето го Исус, стреляйте с танка, дайте бомбите...” Помислете си за този абсурд, в края на милениума танкове, пушки и бомби се намесват в долината на решението и атакуват Бога. “Добре, момчета, хванахме Го натясно, сега да го довършим!” И тези, които ще Го атакуват ще бъдат

вашиите разбунтували се деца, които са израснали в буквалното присъствие на Исус Христос, но са се разбунтували срещу Него и срещу вас. Не ме карайте да вярвам в това.

Усещам умовете ви, виждам очите ви замъглени. Казвате си: “Никога не съм мислил за това.” Знаете ли защо никога не сте мислили за това, защото врагът иска да поставите този стих в някаква митология в бъдещето. Така, че ние никога да не преминем в настъпление и да го въведем в действие в настоящето.

Теологически сме били вербувани за митология от библейски стихове, предназначена да ни попречи да влезем в нападение в пространствено-времевия свят. Били сме поучавани, че не трябва да влизаме в нападение докато Исус Христос не дойде отново и ние се върнем отново с Него, и имаме деца, които в края на хилядата години ще се разбунтуват срещу нас и срещу Господа. Спомнете си, че по-голямата част от населението би трябвало да бъде унищожена от голямата скръб, така че откъде ще дойдат тези деца? Приятели, диспенсационализмът учи, че те идват от вас. Аз отхвърлям това, съмням това в името на Исус. Библията ми казва, че всички деца, които ще имам, които са отгледани в страх и наставление в Господа, няма да напуснат Неговия път. Да не говорим в присъствието на Царя, Който ще пребъдва физически буквално в Ерусалим. Каквото и да се случи, никой не би станал срещу Царя на Славата с куршуми, танкове, напалм и да се опитва да атакува Този, Който държи всички неща заедно чрез силата на Своето слово. За какво ме мислите, за кретен?

Може би ще кажете: “Денис, отнасяш се много остро, благочестиви мъже и жени вярват в диспенсационализма.” Знаем това, по-добри мъже и жени от мен вярват в диспенсационализма. Но това не го прави правилен. Това, което той прави, е, че ни изтласква във от играта (защото духовната война, която се води, отново ни е поставила в защита), така, че каквото и да се случи, докато Христос се върне, ние да стоим в защита и никога да не изпълним Божието слово, което е нашето ръководство. Моето ръководство е Божието слово, когато го чета, то ме инструктира и ме поставя в определена позиция, като ми показва как да живея и какво трябва да правя. Кажете “амин” ако вярвате в това.

Малко е страшно, когато започнем да говорим кой наистина е Бог. Нека да ви го кажа по друг начин. Нямахме да завали преди Ной да беше завършил строежа на ковчега, защото Бог е определил да свърши Своята работа чрез Своите деца. И докато децата не свършат работата, Бог няма да работи. Сатана разбира това много добре, ето това е войната чрез пълномощници. Спомнете си какво казахме – че дяволът не може да стигне до Христос, защото Той стои от дясната страна на Бога. Христос е бил упълномощен да управлява на земята и да положи всички врагове под нозете Си чрез Своите деца. И Бог няма да подчини враговете Си, докато ние не го направим, защото да бъдем въввлечени в покоряването на враговете Му ни води до зрялост. Вие никога няма да достигнете зрялост, докато не се заемете с работата, която Бог ви е упълномощил да правите. И няма да се въввлечете в тази работа, докато я отлагате за времето на милениума. Така времето ще продължи да минава, докато Бог накрая въздигне поколение, което казва: “Почакай, аз не вярвам, че моите деца ще се разбунтуват в бъдещето, и не вярвам, че ще атакуват Исус с напалм, това е абсурдно. Аз вярвам, че царете и управниците ще бъдат под връзките на помазаните от Бога в това време.

Исус каза много ясно в Матей 13 гл., че не всички ще бъдат спасени. Житото и плевелите ще съществуват заедно и двете ще достигнат зрялост. Злите ще стават по-зли, праведните ще стават по-праведни, и ние няма да представим съвършен свят пред Христос. Но това, което ще представим на Христос, ще бъдат нации, които ще са под обсада, защото най-после ще сме преместили топката от нашата линия към тяхната линия и те са разгневени. Ето затова се говори в Псалм 2. Това е викът на светската система и на нейните управители, когато топката се е преместила в тяхното поле, защото Божиите хора са били освободени от измами, заблуждения и духът на слабост.

Ако ще действваме така, трябва да имаме същата нагласа, която Христос имаше, а Той имаше нагласа на победител. Исус не дойде тук за да загуби, Той дойде тук за да спечели и наистина спечели. Ние започнахме с Колосяни 2 глава. Той изведе на показ явно делата на врага пред всички.

Погледнете си бележките, тази сутрин ще говорим как да имаме нагласа на победители в това време, в което живеем. Бъдещето е сега. Аз не се готвя за милениум. Не знам дали ще има милениум или не. Но ако има, той няма да бъде населен от непокорни деца на светии. Това е почти богохулство, защото напълно отхвърля обещанията на Бога към родителите. Божието слово ни дава ясни, конкретни обещания към родителите и тези обещания няма да произведат непокорство в края на милениума. Това учение е от ада. Съжалявам, че трябва да засегна много хора, но по-добре да засегна хора и да ги накарам да мислят за нещата, в които са били поучавани, отколкото да бъде мил и да останем на нашата линия. Не искам да преживея останалата част от живота си в църква, играейки на своята линия и опитвайки се да я държа, докато дойде Христос, защото Библията не поучава това.

Трябва да имаме нагласа за победа. Исус каза в Матей 9:29 "Нека бъде според вярата ви".

1. Не можете да спечелите битка като очаквате да загубите.

Това не може да стане. Можете ли да си представите треньор, който казва: "Момчета, вие ще излезете да играете, и аз знам, че не можем да спечелим, няма начин да спечелим, но искам да играете по най-добрия начин, по който можете."

Ние сме единствената организация на тази планета, която знам, която проповядва побеждаващ Христос и след това прилежно търси антихриста. Ние сме наистина чудати, а очакваме хората да започнат да играят на по-високото ниво на играта, когато те вече са решили, че нашата страна губи. Как мислите, колко би издържал един треньор, който преди всяка игра казва на отбора си: "Не очаквам да спечелите, момчета, може би не можете да спечелите, другите са по-добри, но вие сте тренирали усилено и аз искам да излезете и да загубите с класа." Колко дълго би издържал такъв треньор? Такъв човек не би съществувал дълго.

2. Не можете да спечелите битка, ако вярвате, че сте недостойни да спечелите.

Знам, че всички вие сте наясно с вашите недостатъци и грехове, и аз с моите, но същността на битката е, че нашето достойнство е в Христа, не в нас. Когато се боря в духа, не се бия въз основа на моите заслуги, защото нямам такива. Бия се въз основа на заслугите на Исус Христос. Това е същността на християнството – отъждествяването ни с Христос. Ние не се бием от наши заслуги. Бием се чрез Него и за Неговата слава.

Нашата работа в духовното воюване не е достойнството ни, но в нашата подготовка и нашето хладнокръвие. Голяма част от това ще ви се стори ефимерно и далечно за вас, но след като продължим, ще ви се стори по-реално.

Помислете си за това, с което врагът ви атакува – “Ти си грозен, дебел, глупав, не си образован, имаш този навик, онзи навик, жена ти не те обича, децата ти не ти се покоряват, не можеш да се довериш на тези, на които си се подчинил и т.н.” Вземи решение, всичко това е боклук. Всеки тук преминава през такива неща и дори повече. Тези неща идват срещу вас, но ето и вие идвате срещу тях. Когато срещам такива атаки в духа, има две, дори 3 неща, с които заставам срещу тях.

Първо, моята вяра. Аз или вярвам, че мога да победя това обвинение, или вярвам, че не мога, но ще направя добра битка за Исус и ще загубя с достойнство. За повечето християни, с които съм говорил, духовната война е като някаква магия. Те не знаят кога идва и защо заминава. И си казват: “О, Господи, това е духовно воюване. Каквото и да правиш, Дик, недей да проповядваш демонология, защото ще докараш духовно воюване върху църквата.” Изведнъж, магически се появява духовно воюване и всеки казва, че е под него. И всички започват да се надяват и да се молят на езици някой ден да ги напусне като лоша миризма. И вие не знаете защо.

Когато духовната битка дойде върху вас под каквато и да е форма, вие трябва да “паднете” в духа, да застанете в това, което знаете в Христа, да се приготвите, и това е мястото, от което започват войната. Първо, не заставам срещу врага с моята сила, защото нямам такава. Моята праведност е в Христа, така че нека не говорим за това, колко съм недостоен, или за греха, който съм направил миналата седмица. В битката не се занимаваме със себе си, но ние в Христа. Тук се касае за достойнството. Но трябва да се занимаем и с някои други въпроси, първият от които е: “Ти приготвил ли си се?” Ти заякнал ли си в Духа, изграждал ли си себе си в молитва, изграждал ли си себе си в Божието слово? Какво сте правили, за да практикувате вашите техники, така че когато влезете в битката, да имате увереност във вашата техника. Защото техниката, която притежавате, ще бъде предизвикана.

Второто, което искам да кажа, е, че в битката хладнокръвието е всичко. Не можете да се биете успешно ако не запазите спокойствие. Всъщност може да определите ходенето в Духа като способност да се държите за това, което знаете, когато сте под краен натиск. Една от големите причини, поради които Бог допуска ние да минаваме през духовно воюване, е да ни покаже къде сме в способността си да задържим това, което знаем, когато сме под натиск.

Чували сте ме да поучавам. Всеки, който поучава Словото, използва всичко. Случвало ми се е да поучавам с филми. Спомням си филма “Зулу”, голям филм, в който има една сцена, която ме просълзява. Във филма има един главен сержант, който е чудесен боец, и при него служи един млад новобранец. Тези британски момчета се бият с десет хиляди човека от племето Зулу, които са зли хора, но като воители са невероятни. И те ги атакуват. Има сцена, където това младо момче започва да губи самоконтрол и главният сержант със своите пронизателни очи го поглежда и казва: “Дръж се, синко”. Това, което той прави, е, че предава душата си на това момче, защото той знае, че ако това момче не запази пълен контрол над себе си, то ще умре.

Това е, което Святият Дух иска да ни каже в нашата битка. Когато сме в битка, независимо дали атакуваме или се защитаваме, и натискът става по-

лош, и разбирате, че започвате да се обърквате и да треперите, и нещата започват да се объркват, това е моментът, в който Святият Дух иска да ви каже: “Дръж се, дъще, закрепи себе си във вяра, успокой се и устоявай”.

Не можете да направите това, освен ако не вярвате, че ще спечелите. Не можете да се държите твърдо, ако сте с нагласата за загуба. Ще бъде според вярата ви. Това е истина. Не можете да се държите твърдо, ако сте с нагласата за загуба.

Бог е призвал Своята Еклесия (тези, които са призвани да управляват) да води атакуваща война на земята. (Мат. 16:18)

Исус каза, че ние ще бъдем тези, които ще атакуваме портите на ада. Навярно знаете, че Исус не каза, че портите ще атакуват нас. Той каза: “Портите на ада няма да устоят на моята атака.” Той не определи църквата като баптистка църква, или изпълнена с Духа църква, или като методистка църква, не я определи доктринално. Той адресира Христовото тяло мотивационно. И каза: “Нагласата на църквата, която Аз строя, ще бъде атакуваща църква, тя ще атакува портите на ада, тя ще започне да атакува от Голгота, и ще атакува до деня, в който Моят крак докосне тази земя отново. Това ще бъде църква в нападение.”

След като веднъж разберете това, ще осъзнаете защо дяволът е толкова загрижен да ни държи в защита, така, че да мислим, че духовното воюване е битка в защита, а не в нападение. Моят конфликт с диспенсационализма е, че той теологично ни поставя в защитна стойка, и прави невъзможно за нас да правим друго, освен да печелим души. И понеже ни позволява само да бъдем църква, печелеща души, няма начин да изпълним Псалм 2, и да поставим царете и управителите срещу нас, защото не представляваме никаква заплаха за тях, докато оставяме техния контрол върху земята непредизвикан. Тези от вас, които вярват в диспенсационализма – не ви карам да хвърлите “цялото бебе”, защото не разбирам всичките нюанси на това учение, при все, че съм слушал за него. Това, което ви карам да отхвърлите, е очевидната заблуда на поразена църква, на която само ѝ е позволено да спасява души. Това не е евангелието на Исус Христос, и не е евангелието на Божието царство. Печеленето на души е важно сто процента, но причината, поради която печелим души, не е да ги закараме на небето, но да ги спечелим като наборници за войната.

1. Ние се бием ежедневно, тогава защо да не атакуваме?

Искам да го кажа отново, особено на вас, жени (някои от вас са мили, но други са по-войнствени и от мен), но повечето християни имат следната нагласа: “Исус е мил, не иска да се бутам в пътя на дявола, не се интересувам от духовно воюване, нека Френджипейн се занимава с това, аз ще се занимавам с това, което винаги си правя и не искам нищо от воюването. Бях около човек, който се занимаваше с освобождаване, беше грозно и объркано, много неща се промениха в мен тогава, и всичко, което искам да правя, е да печеля души. Няма много да досаждам на дявола, и се моля и той да не ми досажда много.” Но каква е истината? Тя е, че вие се биете ежедневно. Няма да са минали и пет минути, откакто сте се събудили и дяволът ще ви атакува, гарантирам ви.

В момента, в който се събудите, и дойдете в съзнание, вие автоматично сте въввлечен в някакъв вид мисловна духовна война. Това, което искам да кажа, е следното: Вие ще се биете, не можете да избягате от воюването, при

Бога няма пацифисти. В тази война няма уволнение. Има само един въпрос – дали ще атакувате, или ще се защитавате.

Нека да ви кажа защо повечето християни не се молят така както трябва или не се ангажират със силно молитвено служение. Това е защото, ако наистина се молите, вие атакувате. А вие интуитивно знаете, че ако започнете да атакувате, ще предизвикате огън, но не искате да предизвиквате огън, защото вашите преживявания в духовното воюване са предимно лоши, а не добри. Вие си знаете, че повече губите, отколкото печелите. Колко от вас могат да бъдат честни пред Бога? Причината, поради която не искате да се биете, е, че повече губите, отколкото печелите. Нека да си го кажем както е. Това е основният проблем на повечето християни в Христовото тяло, независимо че се събираме заедно и пеем песнички, че сме победители в Христа, ние четем всичките стихове, че сме победители, но когато дойде критичният момент, изповедта на повечето вярващи е: “По-често губя, отколкото печеля, затова няма да си създавам проблеми. Защото не искам да се бия и не искам война.”

Трябва да приемем реалността, че това е истинска война с истински материално и духовни куршуми, и има истински жертви за вечността.

Не можете да отидете на истинска война, докато не разберете истинските последици от поражението. А това е истинска война.

Колко от вас, освен мен, започнахте пътя си с мъже и жени, които сега са жертви край пътя? Хора, които са казвали, че обичат Исус и вероятно е така. (Някои от тях може да са обичали Господа повече.) Може би казвате: “Как може да бъде това, ако говорим теологически?” Ако погледнем от позицията на Калвин, може би те никога не са били спасени? Не знам отговора на този основен въпрос. Вярвам, че такъв вид въпроси са в ръцете на всемогъщия Бог. Но знам това: познавам хора, които обичаха Бога, и които бяха издухани от битката. Колко от вас са били изхвърлени от битката? Аз съм бил във от нея за седем години. От 18 до 25 си година бях във от битката, във от войната. Защо? Защото направих няколко фатални грешки.

В реалната война не трябва да правите фатални грешки. Има неща, които не трябва да правите никога.

Никога не трябва да обръщате гръб на врага. – Давид в Псалм 30.

Не трябва никога да затваряте очите си. Колко от вас в Духа (ако можех да имам ваша снимка!) си затваряте очите, молейки се на езици. В истинска битка никога не трябва да си затваряте очите. Никога... Никога.

Погледнете сега на тази диаграма.

1. Духовното воюване е като партизанска улична схватка във Виетнам. Това не е битка на чест според правилата на маркиз дьо Куинсбъри. Няма правила в тази война. Няма възможност за добро шоу.

Това не е битка на червените куртки. Това не е: “Ето, дяволът идва и казва “Здрасти Денис, добро утро, ето тук съм; Денис, нека да се бием.” По природа тази война е измамна. Той идва неочаквано. Той идва чрез хора, чрез които обикновено не очаквам. Той ни използва един до друг за да ни кара да воюваме между себе си. Това е война, която идва от оризищата и след това хората падат в своите скрити бункери. И никога не ги виждаме отново. Това е напълно неочаквана война в джунгла.

Целта, както е показано на тази диаграма е следната: Стратегическото воюване определя къде се биете. Дали ще се биете в Ханой или в Сайгон. Тук

се занимаваме с дълбоки нагласи в духа. Не искам да воювам с дявола в моя дом. Искам да се бия с него в неговия дом.

САЩ от времето на гражданската война нямат водена съвременна война на своя територия. Поради това имаме напълно различна нагласа към войната от европейците. Европейците имат две световни войни на тяхна земя. Целта на битката е не да се биеш на своя земя, а на земята на противника. Не искаме да се бием в Сайгон, ние искаме да се бием в Ханой. Това означава, че трябва да планираме как да пренесем битката от нашето място на неговото място. Това означава, че не трябва да го чакаме в къщи, докато той дойде при нас. Защото ако чакаме, той ще дойде. Ако чакаме дявола, обещавам ви, че наистина ще се покаже. Не искаме да чакаме, но да отидем на неговата територия и да се бием там.

Когато се биете така, това означава ли, че той ще дойде отзад и ще се опита да унищожи вашите запаси у дома? Да. А това означава, че вашата база у дома трябва да е достатъчно сигурна, така че когато излезете навън да се биете, да не се безпокоите какво става у дома.

Много от вас, които са тук днес (някои от вас дори са ръководители), знаете, че все още не можете да влезете в атакуваща война, защото знаете, че базата ви у дома не е защитена достатъчно в духа. Защото всеки път, когато излезете навън, врагът идва у дома ви и започва да разрушава вашата къща. Какво означава това?

Първо, че ако имате желанието да станете участник, трябва да направите базата у дома ви достатъчно сигурна, така, че да можете да излезете и да се биете. Ако наистина имате глад да се биете, ако наистина искате да пренесете битката при врага, ще бъдете мотивирани достатъчно силно да съградите вашата база у дома така, че да го направите. Повечето християни никога не съграждат достатъчно своята база у дома, защото не сме им дали достатъчно видение да излязат и да водят атакуваща война. Където няма видение хората се разюздават. Това, което наистина ще ме накара да си построя базата у дома, ще бъде достатъчно настояща сила от Святия Дух в мен, който да изисква от мен да изляза и да атакувам в Ханой. Никога няма да възстановя Сайгон, докато не реша битката в Ханой. Това няма да стане. Тук се занимаваме с мотивация.

Стойте тук и ме слушайте, чувате ме да говоря на английски, но това, което наистина става в Духа сега за тези от вас, които имат уши, е, че вие преминавате през тест за реалност. И Святия Дух ви говори: "Колко откровение има в мен за желанието ми да започна да атакувам, така, че князете на моя град да кажат: (както Луис казва) "Нещо става тук, християните идват, те ни връзват с окови, те създават проблеми в града, отнемат ни способността да владеем това нещо по начина, по който искаме да владеем, ние сме под обсада." Преминавате през тест за реалност за това, какво Бог е поставил вътре във вас.

Не искам да стоя у дома и да воювам за Джейн и децата, това не е моето видение в духовното воюване. Не си лягам вечер казвайки: "О, ако крадецът дойде, той ще съжалява, че е дошъл тук." Не е това нещото, което ме мотивира. Това, което ме мотивира, е как да слеза в градската администрация и да предизвикам ада там. Искам да раздвижа ада, искам той да прояви себе си, така че в Божията сила да можем да се справим с него. Не искам да се бия в Сайгон, искам да се бия в Ханой. Кажете амин, ако знаете за какво става въпрос.

Нека да преминем на другата страница. Ще говорим за някои неотменими характеристики на победата.

1. Разбирам, че ще открия моето предназначение на бойното поле за мен и моите хора, на нашата част от стената в Христа.

Мъже, това е трудно. Аз харесвам женствеността на Джейоан Тя е женствена жена. Опитвам се да пазя нейната женственост. Не го правя съвършено, но се стремя да го правя. Не искам Джейн да бъде уличен боец. Не искам неща, които са в мен, да бъдат и в нея, но трябва да й помогна да бъде боец. Защото не мога да я предпазя от войната, понеже тя идва и при жените и при децата. Дори сега, докато говоря, мисля, че не съм свършил работата, която искам. Но Бог ми е дал дух на воин. И част от моята работа е да науча Джейн как да се бие с всичко, което аз знам за воюването, и да науча децата си как да се бият с всичко, което знам за воюването. Защото моето предназначение не може да бъде отделено от моето семейство. Не мога да отида да се бия в Ханой, без да направя така, че и те да дойдат с мен. Не искам моята жена и деца у дома в духа. Това е все една да искам жена ми винаги да е бременна. Не искам жена ми и децата ми на сигурно у дома, защото те няма да влязат в своето предназначение на сигурно място у дома. Брат, ако ти се опитваш да пазиш жена си и децата си на сигурно място у дома, не разбираш естеството на тази война. Искам Джейн и децата на бойното поле с мен под някаква форма, защото където аз отивам, ние отиваме, защото сме едно цяло. Има една нагласа в джентълменското християнство, която казва, че мъжете трябва да се бият навън, а жените да стоят в къщи. Не вярвам това. Това не е в Библията. Има различни сезони. Има различно време, когато жената трябва да стои у дома, за да върши определени неща. Не говоря физически, говоря в духа.

2 Коринтяни 10:13-15

А ние няма да се похвалим с това, което е вън от пределите ни, но според пределите на областта, която Бог ни е определил, като предели, които да достигнат дори до вас. Защото не се простираме чрезмерно, като че ли не сме достигнали до вас; защото ние първи достигнахме до вас с Христовото благовестие. И не се хвалим с това, което е вън от пределите ни...”

3. Аз съм упълномощен да се бия единствено на територията определена за мен.

Това е много важно. Не мога да се бия за въпроси или върху духовна територия, която не ми е била дадена да се бия. Павел в целия този пасаж от 9 стиха повтаря отново и отново: “Вижте, аз няма да премина границата на моето назначение, защото ако направя това, ще бъда не само вън от Божията воля, но и следователно уязвим.” За всеки един, който е минавал през това, през което Павел е минал, последното нещо, което би искал да бъде, е да бъде уязвим. Има ли някой друг освен мен на това място, който да е правил грешки, които да са били толкова големи, че глупакът е бил избиван от вас достатъчно дълго, и вие сте казали, че никога отново няма да влезете на територия, която не е ваша. Има ли свидетелства за това? Ако някога сте били на територия, която не е била ваша в духа, и дяволът е започнал да ви бие, и няма какво друго да направите освен да отстъпите колкото може по-бързо, и Бог ви е държал на бойното поле. Ще попитате как може Бог да ви държи на бойното

поле, на което не трябва да бъдете? Защото той иска да ви върне у дома със знание. Когато излезете от една от тези войни, вие ще сте научили нещо.

Можете да се биете единствено на територия, която е ваша. Можете да се биете единствено за неща, които са ваши.

Аз имам дълбок товар за движението "Pro Life", но приятелю, това не е моето бойно поле. В общ смисъл това е бойно поле на всички ни, но вие разбирате какво казвам. Това не е мястото, където аз съм призован да воювам, и знам това. Има много неща, в които искам да бъда въввлечен, но ако отида там, няма да мога да воювам по начина, по който искам.

Колко от вас, лидери, сте се опитвали някога да правите църква на място, на което не сте били призвани да правите църква? Или някога сте се опитвали да бъдете ръководител на група, на която не сте били призвани да бъдете. Няма никога да го забравите!

Нека да продължим.

4. Разбирам, че дяволът и неговият надзирател над мен ме познават по-добре отколкото аз себе си и са уверени, че аз имам своята цена и точка на бойна уязвимост.

През 1972 г. една вечер си лягах, служението тъкмо беше започнало да набира скорост и към краката на леглото ми застана демоничен дух. Едно от най-странните преживявания в моя живот. Той се включи в мен електрически (не буквално) и прочете всичките ми "вериги". И аз можех да го почувствам как ме чете. Тогава през 1972 г. бях прехвърлен от един демон надзирател на друг. Единият напусна и над мен беше поставен друг, защото дяволът не може да бъде навсякъде по едно и също време. И поставя своите духове срещу вас, защото мисли, че те ще бъдат последователни да ви sabotират. Тогава над мен бе поставен нов дух. Когато той ме прочете Господ ми каза: "Той знае повече за теб, отколкото ти за себе си, така че внимавай."

В момента, в който започнете да се стремите да влезете на бойното поле, вие вероятно ще имате промяна в назначението според врага, който е срещу вас. Нека да ви кажа това, че дяволът няма да дойде срещу вас лично. Според мен имаме само четири случая, когато дяволът някога се е занимавал лично с човек. Бог прави тази война справедлива и никога няма да позволи да бъдете изпитани повече отколкото можете да се справите. И вие, и аз няма да се справим много добре лично срещу Сатана. Вие не се биете с дявола. Когато смъртете дявола, трябва да знаете, че смъртете неговия оръженосец, не него. Вие просто смъртете силата, която той им е дал. По същия начин, по който вие призовавате силата на Господа, когато говорите от Господа, по същия начин вие проклинате силата на Сатана и пратеника, който е там в неговото име. Но вие не се занимавате с дявола. Ако си мислите, че се биете лично с дявола, за съжаление имате за себе си надута представа. Не мисля, че някога съм се срещал с дявола и не мисля, че ще се срещна с него. Със страх казвам, че бих искал да направя нещо, което да е толкова важно, че да заслужи времето му. Но мисля, че сега не го заслужавам.

Псалм 18, нямаме време да го прочетем. Ще ви помоля да отделите време да си го прочетете преди лягане тази вечер. Псалм 18:30-42.

Защото Давид разказва как Бог го е научил да воюва. Давид разбираше от война. Той знаеше, че тя не е зрелище.

Ние искаме да спечелим, а не да се забавляваме.

Не трябва да следваме екстравагантни ръководители, увличащи се по всяка нова мода или “помазани” начинаещи лидери без ясна стратегия или ресурси да спечелят.

Достатъчно съм стар и съм преминал през твърде много битки, за да следвам повече т.н. помазани лидери, които се появяват на пътя, защото нямам представа за техния боен опит, нямат видим източник на ресурси и не виждам правилните белези върху тях. Няма да ги следвам.

Постъпвайте, както желаете, но ще ви дам един съвет. Трябва да се научите как да четете бележите на хората, за да знаете кого трябва да следвате и кого не. Никога не следвайте човек, който казва, че може да победи всичко. Той не може. Нито един от нас не може, започвайки от мен.

Павел ни предупреждава в Ефесяни 4:14, че светиите ще бъдат блъскани и завличани от всякакъв вятър на учение. Аз го наричам “вкусът на месеца”, последната мода в харизматичното обновление. Видели сме ги да идват и да си отиват, и ще видим още такива групи през следващите пет години. Изключете ме от това, аз вървя в друга посока.

Когато отиваме на война, можем да бъдем уверени, ако:

- 1 Отиваме от правилните причини.
  - 2 Имаме правилните мотиви.
- 3 Имаме правилната стратегия.
- 4 Ако се бием срещу правилните врагове.

Помнете, че ние не се бием срещу хора, а срещу духове. Дали това означава, че никога не се борим с хора? Не, напротив. Това означава, че ще борим много хора. Но трябва да разберете, че вие не се биете с човека, но със съществуването, което го мотивира да прави неща, с които да се противопоставя на делото на Божието царство. Това е, което наричаме висша техника. Това означава да ангажираш друг човек в духовно воюване, без да го правиш лично между него и теб, но да разбираш, че това, с което се занимаваш е силата, която го мотивира и го движи, а не той самия. Това не е лесно да се направи. Но ако искаме да сме успешни във войната, трябва да се научим как да правим това. Исус го направи с Петър в Мат. 16 гл., това е съвършен пример. Първо Петър казва, че Той е Христос, Син на живия Бог и Исус го благославя; и след пет минути той казва на Исус, че не трябва да отива на кръста. И същият Исус, който го благослови, сега се обръща към него и казва: “Махни се зад Мене, Сатано, защото не мислиш за Божиите неща, но за човешките.” Той не смърря Петър. Той смърря Сатана, защото Сатана говореше чрез Петър. И Исус разбра това. В разстояние от пет минути Светият Дух говори чрез него и след това дяволът говори чрез него. И Петър бе готов да тръгне във всяка една от двете посоки.

Стигнахме до края на този урок. Нагласата на победител трябва да има решителност преди битката.

Ето “пет гладки камъка” (1 Царе 17:40), които Давид взе срещу Голиат, които ще ви донесат победа на вашето бойно поле.

1. Вярвам, че Божиите закони работят, ако бъдат следвани.

Ако се подчинявам на Божиите закони, те работят. Няма магия или тайна, това е гравитацията. Ако се покорявам на закона, той работи. В следващата лекция ще се занимаваме с това как да се защитаваме без да се страхуваме. Първото нещо, което учителят ми по карате трябваше да ме научи, бе как да се

справям с юмруци и ритници, които идват срещу теб така, че могат да счупят тялото ти, и ако направиш определени неща срещу тях, можеш да ги блокираш. И ти трябва да повярваш, че ако го направиш, то ще работи. Защото ако не повярваш, ще бъдеш натрошен. Това става вътрешно убеждение: "Вярвам. Имам увереност, че ако се подчиня на този закон, той ще работи." Нашият проблем е неверието. Ние не вярваме, че Божиите закони работят.

2. Приемам страданието като важна част от моята победа.

Ако ще се биете, вие ще страдате. Имайте го предвид. Всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса ще страдат.

3. Няма да спра. Спираците не печелят.

4. Земята е наша в Христа, не на дявола.

5. аз съм посветил себе си да обуча вълна от воини след мен.

Ще завършим с тази идея. Нашето посвещение е да обучаваме други, което ни дава непобедима сила. Има един закон и той е: Не мога да спечеля, ако се бия за себе си. Мога да спечеля само ако се бия в полза на други. Това е закон в Духа. Исус победи на Голгота, защото Той не се биеше за Себе Си. В Бога вие можете да спечелите само тогава, когато се биете в полза на другото. Ето затова Неемия каза на своите хора да се бият за жените си, за децата си и за земята си. "Не се бийте за себе си, защото вашето "аз" ще бъде намесено." Трябва да се биете себепожертвувателно, ако искате да спечелите. И трябва да имате нагласа за победа, защото обичате тези, заради които се биете. Амин.

УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАЩИТА СВОБОДНА ОТ СТРАХ

Formatted

Амин. Сега ще говоря за установяване на защита свободна от страх.

Нека да ви кажа нещо за воденето на битка. Никога не можете да станете добър боец докато не повярвате във вашата защита. Защото ако се биете с някой, с каквато и да е сила, вие интуитивно знаете, че тази сила може да ви нарани. Единственият начин, по който можете да влезете в бой с него, е ако вярвате, че можете да се защитите от неговата атака. Вие никога не можете да станете добър боец, докато нямате защита, в която да вярвате. Това е закон. Всички добри бойци започват с развиване на добра защита, защото когато имате защита, тогава може да атакувате. Не можете да атакувате докато нямате защита.

Псалм 18:30-36:

Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; Словото на Господа е опитано; Той е щит на всички, които упоават на Него.

Това е защита.

Защото кой е Бог освен Господа? И кой е канара освен нашия Бог?

Бог, Който ме препасва със сила, и прави съвършен пътя ми,

Той прави нозете ми като нозете на елените, и ме поставя на

високите ми места.

Учи ръцете ми да воюват, тъй щото мишците ми запъват меден лък.

Ти си ми дал и щит на избавлението Си; Твоята десница ме е

поддържала, и Твоята благост ме е направила велик.

Ти си разширил стъпките ми под мене; и нозете ми не се подхлъзнаха.

Ще говорим за това къде са краката ви по време на битката. Давид, като воин, говори за използването на краката. Не можете да се биете, ако не знаете къде са краката ви. Ще говорим за това какво означава това в духа.

От стих 37 надолу, след като той е направил всичките тези неща, какво става? Какъв е резултатът, след като имаме Бог, Който е наш щит, наша канара, прибежище и сила? С други думи, Той ви е облякъл със сигурност и защита, тогава какво става? Първите две думи от 37 стих: "Гоних неприятелите си..." Духовното воюване не означава да бъдеш жертва на атаките на дявола. Духовното воюване в действителност започва, когато можем да кажем:

Аз гоних неприятелите си и ги стигнах,

И не се върнах, докато не ги довърших.

Стрих ги та не можах да се повдигнат;

Паднаха под нозете ми.

Защото си ме препасал със сила за бой;

Повалил си под мене въставащите против мене.

Сторил си да обърнат гръб към мене неприятелите ми...

Когато някой или нещо обърне гръбът си, вие сте спечелили.

Завършихме миналото поучение с това, че в крайна сметка не можем да се бием за себе си, защото силата на кръста е любовта и силата на войната също е в любовта. Това е голямата тайна на духовната война. Всъщност това е голямата тайна на всяка битка. Последното нещо, което някога бихте искали да направите, е да се биете с някой, който разбира, че се бие за тези, които обича. Защото се занимаваме със съвсем ново ниво на сила, когато влизате в бой със силата на любовта. Силата на победата на най-високото ниво не може да бъде отделена от силата на любовта. Ето затова Неемия постави хората на стената с тези, които обичаха. Затова по-старите светии биха паднали в области на самодоволство, ако не се обърнат към следващото поколение, което идва, за да го екипират. Това, което ни предпазва да не паднем в лични области на задоволство, когато остаряваме, и да кажем: "Достатъчно съм воювал", е любовта, която чувстваме към нашите деца, които са следващата вълна. Колкото по-възрастен ставам, толкова по-малко ме е грижа за мен самия. Това

е интересно нещо. Колко от вас са го преживяли? Когато бяхте млади, беше интересно да правите това или онова нещо. Но когато остарявате, си казвате: “Това вече съм го правил, защо да го правя отново? Защо просто не се оттегля, няма причина да бъда толкова краен. Аз съм убил моите “мечки и лъвовете”. Защо просто не се оттегля?” Единственото нещо, което може да ви държи в състояние на бойна готовност, е да бъдете загрижени за обучението на вашите деца, да се биете за вашите деца, за следващото поколение. Да бъдем способни да носим тази война отвъд себе си.

Нашето поколение е преминало през много изкривени неща. Ние виждаме края на много лъжливи теологии в областта на есхатологията. Аз лично не вярвам, че някоя настояща есхатология има всичките правилни отговори. Не мисля, че ще стане по начина, по който постмилениалистите мислят, не мисля, че ще стане по начина, по който амилениалистите мислят, и не мисля, че ще стане по начина, по който премилениалистите мислят. Мисля, че ще стане по начин, както никой от нас не е мислил.

Това, което сега правим, е че започваме да се отказваме от тези идеи, които са държали нашето поколение в робство. Много от нас достатъчно добре са си пробивали път през харизматичната суматоха, през всичките странни, чудати и чудесни неща, които ставаха при раждането на ново обновление, така че ние не можехме да разделим, кое е глупост и кое е Господ в нашите видения. Започнахме да узряваме. Част от харизматичното обновление сега преоткрива историческата теология, започвайки да придобиват здрави теологични основи. Ние започваме да се стабилизираме, така че да бъдем хора и на Словото и на Духа. До сега повечето харизматици и петдесетни не бяха хора на Словото, а хора на Духа. Но ти не можеш да продължиш така, защото не можеш да отделиш Духа от Словото. Те са неразделни. Сега нашето поколение преминава през много промени, през голямо боричкане. Мисля, че вече сме разбрали, че не сме последното поколение, че не сме Висшия идеал на Божията воля, не сме повече края на историята, и може би друга група идва след нас. Ние не сме повече последното поколение, което ще съпровожда телесното присъствие на Господ Исус. Мисля, че много от нас са минали през това и са казали: “Не, виждаме, че това няма да стане. Има твърде много от Божието Слово, което трябва да бъде изпълнено, и ние няма да стигнем до него през нашия живот.” Това е невероятен удар срещу нашето его. Защото ако има нещо, което трябва да се каже за нашето поколение, е, че то е егоистично и мисли, че Бог има неща за нас, каквито никога не е имал за никого преди нас и може би няма да има за други. И ние сега се освобождаваме от тези неща, така, че нашето поколение се освобождава от много християнски митове.

Когато съм освободен, моята отговорност е да се обърна и да помогна на следващото поколение, никога да не се заплете в това, от което аз се освобождавам, и да им помогна с всичко, което знам. Мисля, че (по аналогия) ние сме направили нашата защита. Не знам за градове, може би Ленсинг е най-изявения, но знам, че дори това е малко. Не знам за градове в света, които да са “под обсада”. Слушам за църквата на пастир Чо в Южна Корея. Мисля, че това е фантастично. Той има църква от 700 000 човека. Това е чудесно, но аз не виждам новинарски статии във вестника, че кметът на Сеул е събрал съвет, да решат какво да правят с църквата на Чо. Никога не съм виждал нещо публикувано, което да се занимава с нещата на това ниво. И това е в град, който има повече християнско влияние, от кой да е друг град на земята. Но все още не чувам боен вик от врага там. Каквото и да става в Сеул, то не е предизвикало вестниците в тази област.

И ние не сме никъде, ако врагът не започне да крещи. Не виждам кръв в носа на врага. Не виждам никакво поражение върху лицето на дявола, относно това, което ние правим.

Врагът е претърпял космически удар на Голгота. За това няма съмнение. Но сега Бог го е оставил и е казал: “Вие, момчета, довършете работата”. Той каза: “Аз няма да се върна, Моят Баща Ми е заповядал да остана седнал. Той каза: “Седи от дясно Ми, докато враговете Ти станат Твое подножие.”

Причината, поради която не вярвам в треската за грабването. Вярвам в буквалното телесно завръщане на Господ Исус. Но не вярвам в треската за грабването, защото Исус е под заповедта на Отца, да стои от дясно Му, докато Неговите врагове Му станат подножие. Той няма да стане, докато тези врагове не бъдат подчинени. Това означава ли, че всички хора ще станат християни? Не, защото Матей 13 глава не ни казва това. Означава, че ще има много зли хора на земята и те ще стават все по-лоши. Но ще има достатъчно покоряване на тези врагове, така че Христос да каже: “Добре, Моите деца са влезли в Моя дух на победа и сила. Те вече са се научили да вярват в Мен, научили са се да прилагат Моето слово, научили са се да следват Святия Дух. Има достатъчно победа, така че Аз мога да дойда.” Това е, което аз вярвам. Виждам това в Духа по-ясно отколкото виждам вас. Защото картината за духовно воюване, която сме имали до сега е, че врагът идва върху нас. И цялата диспенсационалистическа теология се вмести в тази картина. След като дяволът ни набие и ни победи, Христос идва долу и ни избавя, защото никой не е останал. Това е дяволски боклук. Той стои от дясно на Отца, защото Божието слово заявява, че Той ще стои там, докато Неговите врагове Му станат подножие. Исус Христос няма да се върне до времето, когато може да каже на църквата, която е притиснала дявола и го налага: “Добре, синко, стига толкова, ти го наби достатъчно.” Тогава Той ще дойде и ще ни вземе и ще каже: “Няма смисъл от това клане повече, ти спечели.”

Приятелю, искам да ти кажа, че това е още далеч, защото влязох в противоречие с всичко, което сте били учени да вярвате в Духа. Врагът е този, който ни е повалил и ни налага и Исус трябва да дойде и да ни избави, извинявайки се: “О, скъпа, тц, тц, тц, ела, ела, ела. Съжалявам, че дяволът е направил това с вас. Наистина съжалявам. Но качете се тука, а Аз ще слеза долу и ще му дам да разбере втори път, защото очевидно не Съм свършил съвършено работата първия път.”

Аз пък си мислех, че Той победи и го изведе на показ. Мислих, че Той демонстрира на космическия турнир, че дяволът е нищо в сравнение с Него, Господа на славата. Той казва: “Сине, дъще, Аз го ритнах по опашката и сега искам вие като корпоративен народ да се научите как да прилагате същия живот, който Бог Отец Ми даде, когато го победих, така че и вие да го победите. Когато го повалите и го биете достатъчно дълго, тогава ще дойда да ви взема, и да кажа, че тази битка повече няма изкупителна стойност.”

Това, приятелю, е добрата вест на евангелието на Исус Христос. До сега ние сме проповядвали лоша новина. Искам да проповядвам добра новина. Добра новина, че по-велик е Този, Който е в мен, от този, който е в света. Добра новината, че Той не се връща докато ние не влезем в Неговата победа. Защото каквито и задачи Святият Баща да има за нас в идващото време, ще се изисква каквото трябва да влезе в нас, да бъде направено. Не можем да продължим докато това нещо не е в нас. И Той няма да продължи без нас, което е чудното. Той би могъл да продължи без нас, но Той е решил, че няма да продължи без

нас, докато Неговата съпруга не се научи да се бие и да побеждава по начина, по който съпругът е победил.

Нека сега да говорим за защитата. Тази вечер ще стигнем и до атаката. Тази сутрин ще завършим темата за защитата.

Има три причини да атакуваме.

1. За да проучим за слабости.

Може би много пъти това, което ви говоря, ви изглежда налудничаво, но моята "лудост" расте от години. Не очаквам да видите, това, което аз виждам в плът, защото то не е дошло при мен по плът. Това е нещо, което е отлежавало в моя дух с години. Всичко, което правим сега е все едно, че имаме брадва и разсичаме насъбрани неща, разцепваме нещата. Разцепваме главата на врага. Дори не знаете какво влиза във вашия дух. Но вашата теология и вашите библейски стихове в действителност ще следват. Сега ние пробуждаме тъмнината с меч на Духа.

Колко от вас са мислили за проучване на врага? Когато нечист дух дойде срещу вас и жена ви, вие реагирате. Ние трябва да стигнем до момента, когато трябва да започнем да го атакуваме. Да започнем да сондираме къде е неговата слабост. Дали той ще избяга, когато използваме кръвта на Исус върху него? Има духове, които ще ти се смеят, ако използваш кръвта на Исус върху тях. Но всеки един нечист дух има някаква слабост, която той не може да контролира в духа.

Когато врагът ме атакува аз искам да го проуча. Искам да видя какво има там, какво знае той. Наблюдавали ли сте някога бойци от висока класа да се бият? Има период от време в който те се гледат, после има сбиване между двамата и много бързо оттегляне. Защото това, което правят, е бързо проучване – кой какво знае, кой какво може. След две или три такива проучвания, този от двамата, който мисли, че е разбрал какъв е другия, започва сериозна атака. Защото той е сондирал и е открил какво има там.

2. Втората причина поради която атакувате е да обезоръжите. Понякога обезоръжавате, но не унищожавате.

3. Третата причина е да го унищожите.

Има три причини за оттегляне.

1. За да пригответе вашата атака. "Оттеглянето" може да бъде атака. Кръстът е съвършен пример. Том Маршал го казва по-ясно от всеки един, който съм чувал, когато говори върху 1 Коринтяни 2:8. Той казва, че ако дяволът имаше представа какво щеше да направи Голгота, той щеше да отсече всяко дърво в Галилея, щеше да се погрижи да премахне всяко дърво от Юдея, нямаше да остави дърво в Средния изток. Ако знаеше какво щеше да направи този кръст, щеше да направи, ако е възможно, Исус да умре на преклонна възраст. И това е факт.

Когато Исус беше атакуван, Той отстъпваше в защитна позиция, от където можеше да атакува. Виждам това в Духа. Първият път, когато го видях, може би беше през 1969 г. Дойдох във вярата като боец и четях Библията като боец. Видях как Пилат притиска Исус, а Той не каза и дума. В Духа Той казваше: "Ела, ела, бутни Ме малко по-силно, хайде. Аз просто ще ти дам малка примамка. Но ако исках можех да извикам легиони ангели тук. Но не обръщай внимание на това. Хайде, ела." И Той се върна назад в позиция, която приличаше на поражение, но в действителност беше Неговата контраатака, която бе

опустошителна.

Искам да ви кажа, лидери, за най-високото ниво, че когато вършим нашата работа в различни градове и народи, ще има такива, които ще ни се противопоставят. И ние трябва да разпознаем в Духа кога да ги "поканим". "Ела, защото искам да те поставя на място, където аз искам да се бием." Учиш ръцете ми да воюват!"

2. Втората причина, поради която преминавате в защита, е, че реагирате на непреодолима атака.

В моя първи спаринг имаше един голям чернокож брат, тежък 130 кг. Той имаше крака, изглеждащи като дървета. Когато той идваше към мен с удари с крака, по-добре беше да се дръпна. Защото не беше възможно да ги блокирам, опитах се да ги блокирам, но усилията ми бяха напразни. Една вечер бях в мъжкарско настроение и му казах: "Хайде да се бием, ще блокирам всичко, което направиш." Той каза: "Добре." Но не можах. Когато има нещо с такава сила, трябва да се махнете от пътя му. Това е случай, когато отстъпвате.

Има случаи, когато врагът ще ви атакува с такава сила, че ще сте глупак да стоите на едно място и да отбивате. Трябва да се оттеглите. Добрият боец знае кога да отстъпи. Единствените хора, които никога не отстъпват, са мъртвите. Само мъртвите не отстъпват никога.

3. Третата причина, поради която позволявате на някого да влезе, е за да го атакувате, когато влиза.

Едно нещо, което хората не разбират при бойните изкуства, е, че ако наистина сте добри в защитата, и някой ви атакува с юмруци, когато тези юмруци идват, вие удряте ръцете им по такъв начин, че ги "изваждате от строя". Същото е и в духа. Като научите вашия занаят, когато бъдете атакувани от врага, тъкмо щом влиза, вие унищожавате неговата способност да ви атакува отново. Ще кажете: "Денис, това е фантастика." Не, това е борба.

Сега, как да изградиме защита, свободна от страх, е първата ни задача като бойци.

А. Страхът е негативна вяра и ни донася това, от което се страхуваме (Йов 3:25) "Защото онова, от което се боях, случи ми се..."

Знам, че някои от учителите на вярата имат чудесни поучения върху това. Не казвам, че приемам всички техни учения, но те имат чудесни поучения върху страха. Страхът довежда в действителност това, от което се страхуваме. Затова не можете да воювате и в същото време да се страхувате. Защото ще направите да се случи това, от което се страхувате, че ще се случи. Ще попитате как да се справите със страха?

Спомням си първия път, когато срещу себе си имах човек, който беше добър в ритниците. Бях боксьор и не знаех как да се справя с ритник срещу мен. А той риташе в глезените. Ако някой ви удари в глезена, това буквално ще ви изстреля нагоре. Така се опитват да ви подсекат, а не когато ритат пряко във вас. Погледнах на това нещо и бях вцепенен, защото не знаех какво да правя с крака. Така, че какво трябваше да се случи? Трябваше да се науча как да се бия с краката. Трябваше да науча техниката как да блокирам. Така, че когато крак дойдеше срещу мен, да не се страхувам повече, защото ще знам какво да правя с него.

Колко от вас се страхуват от духовното воюване, защото все още гледате на него като на нещо тайнствено. Дори не сте изучили тактиката. Всичко, което

правите е, че чувствате. Може би сте били ритани от дявола 380 пъти по един и същи начин, и никога не сте изучили какво е това. Защото за вас духовното воюване е мистично преживяване. "О, аз съм под духовно воюване". Добре, глупако, каква е техниката?

Понеже сме били жертви на дявола за толкова дълго време, жертвите никога не изучават атаката, защото очакват да бъдат жертва. Жертвите никога не се обучават. Ако имате нагласа на жертва, никога няма да обърнете внимание на това, което врагът прави срещу вас, защото вече сте решили да бъдете жертва.

Когато врагът идва срещу мен и Джейн, искам да зная каква е тази атака. Виждал съм я преди. Знам точно какво да направя с този ритник, за да се справя с него. Мога да се отдръпна назад, мога да се ангажирам, и мога да се оттегля настрана. Научил съм какво мога да направя за да се справя с тази атака. Но това е възможно, понеже аз знам какво е това. Виждал съм го и преди и съм тренирал техники в Святия Дух. Говоря в духа. Тренирал съм техники за кръвта на Исус, за кръста, за Голгота и какви да е други техники, които имам в Духа. Така че, когато виждам този ритник да идва към Джейн и мен, знам какво е това и знам какво да направя. И ако го направя ще побеждавам всеки път.

Врагът не иска ние да знаем това, той иска да ни държи жертви. Така, че духовното воюване да бъде нещо, което ни се случва. И ние никога не изучаваме техниката, никога не се обучаваме, казвайки: "Следващия път като ме ритнеш с това, Джак, аз ще те "благословя". Научих нещата по този начин в спаринга. Там имаше един с черен колан, който беше жесток и противен и биеше всички, които влизаха. И аз реших, че някой ден ще се срещнем. И го срещнах. Спомням си как го ритнах и той се обърна позеленял. Не исках да го видя позеленял, но исках да погледна в очите му, които казваха: "О, Господи, от къде дойде това?"

Колко от вас желаят да видят този изглед в очите на врага в Духа? Така, че когато той дойде срещу вас, срещу жена ви или децата ви или съпруга ви, вие да сте си научили урока и когато идва да го хванете и да кажете: "О, здрасти, в името на Исус, така се радвам, че попадна тук." Ще кажете, "Денис, това е лудост". Но какво поучава Божието слово за това как Исус се справяше с демоните, когато идваха около Него. Те го умоляваха да не се занимава с тях. Ще кажете, че това е Исус. Някак си мислех, че Христос е във вас, надеждата на славата. Колко демони някога са се страхували от вас? Вие казвате: "Ела тук, аз съм те чакал, ахмако, ела, ела, сега ще ти покажа, бум, бум, бум." "О, не ни изгонвай, не, не, не. О, сега е различно. До сега ние идвахме и те биехме. Сега не можеш да правиш това. Ти нямаш тази сила до милениума. Само Исус може да направи това." Бум, бум, бум. По-благословено е да дадеш, отколкото да получиш. Но се изисква вяра.

Всеки да каже: "Аз не съм жертва." Всеки да каже: "Аз ще изучавам неговите атаки."

1. Съвършената любов изгонва всеки страх.
2. Страхливите бойци почти винаги губят.

Трябва да имаме защита, която работи. Когато изграждаме нашата защита в духовното воюване, трябва да разберем три основни възможности в отвличащото действие.

Трябва да знаем кога да устояваме. Ефесяни 6:14 казва "стойте". Когато

имате нагласата да устоявате, можете да кажете: "Имам силата да развия тази атака с пряка фронтална сила, когато стоя на "моя територия". Но колко чувствителни сме ние в Духа? Усетих Святия Дух да идва преди около 2 минути. Понеже сме били жертви, нищо не сме разбирали от воюване. Понеже сме били жертви, не сме знаели, че можем да воюваме в атака. Не сме знаели как да се бием, и как да изграждаме техники. Ако се бия с вас, ще преценя силата ви в зависимост от това, какво ще направя с вас. Нека да го направим в Духа. Ако нещо дойде срещу мен в Духа, така, че аз вярвам, че моята защита е по-силна от тази атака, аз съм вкоренен и не мога да бъда помръднат. И нагласата ми ще бъде: "Ела, аз ще се противопоставя на това, което правиш, защото съм по-силен от теб. Ти не можеш да ме помръднеш. Имам техника, с която да се справя с това, което правиш срещу мен." Трябва да сте напълно сигурни, когато заемете тази позиция. Защото, ако прецените неправилно вашата сила спрямо неговата сила, ще бъдете наранени. Но ако станете умел биец, можете да го почувствате.

Дали ми вярвате или не, но в естествения свят интуитивно можете да усетите силата на вашия опонент. Ще попитате как става това? Не знам. Всичко, което знам, е, че след като сте се били достатъчно години, можете да го почувствате, можете да го "помиришете". Трагедията е, че след 25 години в Господа колко добри бойци има в Духа, които могат да "помиришат" силата на врага? Ние можем да го направим в естествения свят, а Библията казва първо естественото, после духовното. Къде са бойците експерти в Духа? Ние не сме ги възрастали, защото не сме имали теология, която да ги възрасти. Но, слава на Бога, тези дни свършиха. Моят син ще се бие в Духа така, както аз никога не съм се бил. Той няма нужда да поставя върху себе си кръвта, която е върху мен, за да го направи. Аз съм покрит с много кръв. Но има поколение, което идва след мен, което ще знае това, което аз знам, без да бъде окървавено или да има всичките грехове или белези, които са върху мен. Разбирате ли, че говорим революционни неща тук? Това е революция в Духа. Това е едно буквално обръщане в Духа от жертва в нападател. Мразех, когато виждах врага да съсипва хора. През целия си живот съм мразил побойниците. И дяволът е побойник. Когато го виждам да бие хора, които нямат никаква представа как да се бият, си казвам: "Ела при мен, ела, аз ще поставя кръвта на Исус върху тебе, ще поставя кръвта на Исус върху всичките ти духовни пори, ела при мен, "скъпи"."

2. Кога да избягваме: Матей 5:39 "не се противете на злото". Никога не сте мислили за това, понеже не сте се били. Как да направим разлика между това да отстояваме и това да не се противопоставяме на злото? Отстоявайте, когато се биете за нещо, от което нямате намерение да отстъпвате. Да не се съпротивявате на злото е, когато се обърнете и атаката мине покрай вас. И вие дори не я докосвате. Тук ви говоря за истинската реалност. Има времена, когато сте застанали и ангажирате врага: "Бум, бум, бум." Но има и друго време, когато се отдръпвате и ударите минават покрай вас. Но трябва да знаете кога. Защото ако се ангажирате с лъжлива атака от врага, която е предназначена да отвлече вниманието ви и енергията ви, тя ще ви отклони. Вие сте си похабили усилията. Към мен идват атаки ежедневно, с което врагът иска да ме ангажира да се въллека в тях. Но не искам да се вълличам в тях, и аз само ги пускам да преминават покрай мен.

Ако ще се биете, трябва да знаете разликата. Кога да се ангажирате и кога да не се съпротивявате. Особено презвитерите. Презвитерите в местните църкви трябва да знаят кое е достойно да вложат времето и енергията си в

него. Ще има атаки, ще има това или онова. И врагът ще иска ви е да правите битка от нещо, за което Бог казва: “Не се съпротивявай”. Ако се съпротивите, ще стане по-лошо. Ще стане заразно, ще стане нещо, което дяволът иска да ви направи. Нека да върви, не го докосвайте.

Нека да бъде по-реален. Когато аз и Джейн сме във война един с друг в Духа, врагът идва след нас. И аз трябва да знам кога да не се ангажирам с нещо, което тя казва, което ме наранява. И тя трябва да знае кога да не докосва нещо, което аз казвам, което наранява нея. Защото ако ние се изправим един срещу друг и направим битка от това, така ние създаваме зараза, което и врагът иска. “Шшшшт, остави го да върви.” “Денис, знаеш ли това?” “Осъзнаваш ли това?” Бойците трябва да знаят кога да влизат в бой и кога не.

3. Кога да се оттеглим. (Изход 13:17) “Сега ще отстъпя земята, но ще се върна.”

Господи, познаваш кой е плътски по смеха, нали, защото знаеш и кой го предизвиква, нали?

Има едно важно нещо за мен. Дик Брънър преди няколко години ми даде едно от най-хубавите неща, което някой някога ми е давал, в което се казва: “Някои загуби са по-силни от коя да е победа.” Имам някои поражения в живота, обърквания, страхове, грешки, които съм правил, и не знам по какъв друг начин е можело да се науча. Бог знае, но аз не знам. Някои от моите поражения са едни от най-сладките ми спомени. И знаете ли защо? Научил съм какво да не правя. Поради тези поражения развих богоугодна нагласа. И нагласата ми е следната: “Да, ти ме победи, няма спор, ти ме издуха от полето, но аз ще се върна. Защото се връщам в моя духовен спаринг салон и продължавам да правя уроците с крака, с юмруци, блокирането. И правя това, което трябва да правя, и тренирам, за да те подгоня.”

Колко от вас гледат на духовното воюване като на нещо, което ви се “случва” като на жертви. Колко от вас тренирате за бойни полета, които ви принадлежат, от които сте били отстранени, защото не сте имали снаряжение, с което да се биете. И понеже сте гледали на духовното воюване като на нещо, което ви се случва, затова не сте разбрали, че това е ваше поле за воюване. И причината, поради която Бог допуска да бъдеш разбит, е да те притисне и по този начин да го разбереш. Работа за някои бойни полета в ума си през последните 8 години. Правя мускули в Духа. Някой ден, Бог да ми помогне, ще се върна. И когато се върна, това няма да благослови някои хора.

Нека да свърже нещата.

а. Аз съм способен да стоя върху Бога като върховната реалност над всичко.

б. Като боец знам, че каквото и да идва върху мен, е трябвало да мине през Божиите ръце за да стигне до мен. Ако не знаех това, щях да полудея. Колко от вас вярват, че Бог се занимава с църквата по въпроса за суверенитета на всемогъщия Бог. Ако нещо е стигнало до мен, то е трябвало да мине първо през ръцете на моя Баща, което означава, че Той никога няма да ми даде змия, независимо че изглежда като змия. То е гъвкаво, има хищни зъби и хапе, но е риба. Всичко, което трябва да направя, е да намеря начин да го обърна от змия в риба. Това е, което Исус направи на кръста. Той обърна най-голямата змия, която някога е съществувала, в риба. Следващата страница.

в. Знам какво Бог вече е направил за мен. Като Давид, който уби мечката и лъва, ние изграждаме историята. Когато се биете с дявола в различни битки, единственото нещо, което ще ви помага да стоите, е това, което Той вече е направил. Така че, когато дяволът дойде, той да стене, да свисти и да скимти. Можете да кажете: "Ей, спомням си, когато Ти направи това за мен, спомням си, когато направи онова за мен, и сега ще бъде по същия начин, ако Ти искаш да го направиш, направи го."

Вижте, това, което правим в духа е... Моментата, в който врагът ви види да влизате в петдесятното си отстъпление, какво ще стори? Ще влезе. Исусе, помогни ни. Нека Бог да ви даде през следващата година, когато врагът дойде на вашата врата, вие да го поканите. Не да избягате, прекръствайки се и хвърляйки слабовати нападки в името на Исус. Така не можете да спечелите нищо. Божието слово не е магично. Просто да използвате словото няма да направи нищо да стане. Словото трябва да бъде придружено от вяра. Вярата е тази, която прави словото да започне да работи. А вяра не може да дойде от устата на жертва. Няма вяра в устата на жертвата. "О, това си ти! Ела тук, чакам те! Всъщност ела с мен до фермата, има някои свине, с които искам да се срещнеш."

О.К. Ще продължа, защото времето напредва.

3. Изграждане на елементите на Божия вид защита.

А. Защитата чрез устояване, отклоняване и оттегляне. Снаряжение, подвижност и блокиращи техники. Има три неща, които трябва да притежава защитата ви.

1. Снаряжение: груба сила. Някои защити трябва да бъдат толкова силни, че да не се замисляте при прилагането им. Има нещо, което вие знаете много добре, и това е грубата сила.
2. Подвижност. Всички добри бойци трябва да са подвижни. На нивото на майсторите няма такова нещо като биеш се с лявата ръка, или с дясната ръка. В бойните изкуства се учите как да се биете не само с двете си страни, но от всевъзможни положения на краката – странично, от един крак, на пръсти. Не се биете с дясната или с лявата ръка, защото за добрия боец няма такова нещо. Просто се биете и не мислите по такъв начин. Целта е да бъдете трениран до точката, когато вече не мислите ляво-дясно. Трябва да стигнете отвъд това.

И трябва да бъдете подвижни. Това означава, че ако врагът дойде срещу мен, аз мога да съм на погрешното място, може да съм извън Божията воля; и някои атаки са предназначени да ви покажат, че сте извън Божията воля. И не трябва да оставате в битка, защото това, което Бог се опитва да направи, е да ви върне в позицията ви. Ако знаете, какви са вашите сфери на власт и служение, и аз съм правил това много пъти. Влизал съм на чужда територия, защото съм искал да бъда на полето, но това не е бил моя терен. По-добре да разбере и да се върна на моето поле. Защото за това е атаката. Това не е духовна война. Това е дар от Бога, че е оставил врагът върху мен, за да ме върне в моята територия. Добрият боец трябва да знае кога да се придвижи. Трябва да знаете кога да се придвижите.

3. Блокиране

Ще говоря върху Б 2.

Мога да се бия единствено с моите оръжия – Давид и Саул (1 Царе 17:38, 39). Въпросът е: Какво знаете? Какво е вашето оръжие?

Предния ден бях навън да тичам. Бях уморен и учих техниката да дишам правилно. И колкото по-уморен ставам, толкова повече трябва да се концентрирам върху дишането си, за да бъде в моя ритъм. Молех се за това поучение и казах на Бога: “Господи, трябва да ми дадеш примери от практиката, защото голяма част от това, което говоря, някои не го разбират.” Дами, спомнете си, тези от вас, които са упражнявали “ламаз” преди раждането. Разбира ли какво беше ламаз? Не за да ви предпази от задъхване, не е за справяне с болката. Има една основна идея в това, която работи всеки път – да ви помогне да правите нещо, което да правите така добре, че да може да се държите за него в условия на невероятен натиск. “Хъ, хъ, хъ, ху”. Все още хващам ритъма. Спомням си когато Джейн раждаше Адам и навлизаше в тази първа фаза от контракции, как дишаше. До времето когато стигна до 8 или 10 степен на контракции, дишането ѝ съвсем се учести. “Хъ, хъ, хъ, ху”. Ако можехте да видите очите ѝ, които започнаха да се разширяват и тя каза: “О, Господи, това не е игра.” И тя се потеше, и пхтеше, и дишаше ускорено. Ето в това се състои духовното воюване.

Духовното воюване е способността да разчитате на техниките, които Бог ви е дал и да се държите за тях, независимо какъв е натискът. Големите бойци са тези, които всред всички атаки, които идват към тях, могат да устояват в това, което знаят.

Моят въпрос е: какво знаете. На всеки един от вас са били дадени техники, които са предназначени единствено и точно за вас. Ако Той ви е преброил космите на главата, има и специални бойни техники, които са “скроени” точно за вас, такъв какъвто сте. Какви са те? Изумителното е, че не знаете, а някои от вас са в Господа от 30 години или повече. И все още не знаете какви са вашите бойни техники. Ние не сме еднакви. Казвам това като илюстрация, за да разберете колко назад в пещерата сме. Защото вярваме, че духовното воюване е нещо, което ни се случва като на жертви. Не знаем защо идва и сме щастливи, когато си заминава, и казваме на приятелите си, когато сме под него. Това е глупост, това е вуду, а не християнство.

Аз съм предимно боец в защита. Дойдох до точката, когато казах, че мога да блокирам каквото и да дойде срещу мен, и наистина можех. Защото съм научил определени неща, които мога да правя така добре, че наистина е трудно да пропусна. Това е, което аз знам. Какво знаете вие? Направете списък на това, което знаете. Това са предназначенията от Бога за вас защитни оръжия. Ако можете да определите кои са те, и да ги изградите, и да ги укрепите, да ги помпите в Духа. Някои от вас имат откровение за кръвта на Исус, което е много пъти по-силно от откровението на останалите от нас. Някои от вас имат откровение за властта на Христовото Слово. На някои от вас са били дадени стихове, които са ви били дадени като ваше оръжие. “Ритни ме с каквото искаш, аз ще го блокирам. Защото Светият Дух ми даде този стих. И този стих блокира всяка атака, която идва срещу мен по този начин.”

Къде е цялото ни всеоръжие? Къде са тези между нас, които имат слово за изцеление? Това е, което им е било дадено. Приятелю, ако това е битка на всички ни, а тя е, тогава трябва да намерим мъжете и жените, които имат Словото на Бога в тази област. Така че, когато врагът дойде, да кажем: “Хванете го.” Защото Бог ни е дал това.

Какви са вашите ресурси? Какво имате? Какво знаете? Бутнете ме назад и

аз знам какво трябва да направя. Аз съм див, но мога да правя това, което знам. Какво знаете вие в Духа? Това е свободна от страх защита. Говоря глупаво, но няма значение. Не ме интересува дали някой тежи 200 кг, и дали е от Националната Футболна лига. Знам определени неща, с които ще го поваля. Не ме интересува колко лош казва, че е той. Освен ако не знае повече от мен за определени неща, той ще падне, защото аз съм се упражнявал, за да науча това. Въпросът е какво знаете в Духа? Не можете да атакувате, докато нямате защита, която да е достатъчно силна, за да не се страхувате повече. Защото когато атакувате, навлизате в неговата атака. Ако атакувам, ще бъда атакуван. И не мога да атакувам, докато не се науча да се защитавам. "Но ако Ти, Господи, ми дадеш защита, ако си обучил ръцете ми да воюват, тогава когато аз го атакувам, и той започне да идва към мен, аз вече ще съм го виждал, и ще знам какво да направя, аз съм обучен." Къде сте били обучени да атакувате? Човече, ти говориш фантастика. Не това не е фантастика. Това е победоносно християнство. Това е: "Седни от дясно ми, докато Аз издигна армия от воини." Тук говорим революция. Край на жертвите, край на набитите глупаци. Аз не съм боксова круша на дявола. Ако някой ще бъде боксова круша, той ще бъде моя боксова круша.

Единственото нещо, което може да ви бъде предизвикателство, е такова, което не сте виждали преди. Затова посещавате нещо, което наричаме открито първенство. Единственото нещо, което някога ме е плашило, когато се учих как да се бия, беше техниките, които никога не съм виждал преди. Защото не знаех какво да направя. Трябва да сме готови за всяка техника, която врагът използва срещу нас. Трябва внимателно, с молитва в Христа, да отворим себе си да видим какви техники има там, за да се научим да ги разпознаваме и да изградим нашите защиты.

Д. Трябва да освободим краката си от всяка примка. (Пс. 18:36)

1. Първото нещо, което добрите бойци правят е, да могат да освободят краката си от всяка примка.

Не можете да се биете с впримчени крака. Трябва да можете да използвате краката си, дори ако сте на един крак. Трябва да можете да ги поставите в положение. Добрият боец веднага ще огледа това, което е около него, защото трябва да може да се движи и маневрира. Трябва.

2. Невъзможно е да се биете с оплетени крака.

Впримчване с взаимоотношения. Да бъдете въввлечени с хора, с които не трябва да се въвличате.

Финансовото впримчване ще ви държи настрана от воюването.

Непродуктивни проекти.

Изтощаващи навици.

Когато врагът ни атакува, трябва да наблюдаваме нашите реакции. Ако имате неосъзната реакция, която е отвличаща, открийте я. Защото врагът ще се опита да ви атакува чрез тази врата всеки път. Причината да се бием в бъркотия е да видим реакциите, които ни отвличат, така че да бъдем освободени. Колко от вас, освен мен, са имали отвличащи реакции в Духа? Когато врагът ви атакува, винаги реагирате по неправилния начин, и битката става по-лоша. Трябва да ги откриете и да приключите с тях. Трябва да се научите да действате като боец. "Какво ми показва тази последна битка? Какви

техники ще използвам следващият път, когато врагът дойде при мен по този начин? Ще приключавам.

Исус трябваше да влезе в това нещо 40 дни, за да получи достатъчно натиск върху Себе Си и за да влезе в битка. Духът Го заведе в пустинята и Го накара да пости 40 дни. Не можете да разберете къде сте, докато не бъдете поставени под достатъчен стрес. Стресът разкрива вашите слабости. Страхували сме се от стреса, съпротивлявали сме се на стреса, смърряли сме го. Но добрият треньор винаги ще доведе своите играчи до стрес. Докато не дойдат последните 20 минути от тренировката, когато играчите са напълно изморени и изтощени, не можете да разберете къде са те. В последните 20 метра от състезанието се открива характерът на човека. Ако ще атакуваме врага, трябва да сме готови да влезем в стрес, да прегърнем стреса, и тогава да наблюдаваме какво правим под стрес. Защото под стрес ще се открият нашите слабости. И под стрес ще се открият нашите силни страни. Добрите воини печелят. Нека всички да кажат: "В Христа аз ще стана добър боец и ще изградя свободна от страх защита." Нека Бог го изпълни за нас. Амин.

ИЗУЧАВАНЕ ТЕХНИКИТЕ НА ВРАГА

Ще говорим как да изучаваме техниките на врага. Мисля, че тази сутрин стигнахме най-накрая до същността на въпроса, тъй като ще работим с много труден предмет. Ще се опитаме да променим мисленето на вярващите и да предадем посланието, че Божията воля е да преминем от защита в нападение, и че Бог наистина очаква от нас да се научим как да воюваме. А ако ще се учим на война, ще трябва също да се научим как да идентифицираме атаките на врага, как да намерим нашите силни и слаби страни и ще трябва да научим целия набор от техники.

Колко от вас усетиха днес сутринта, по време на втората сесия, че Светия Дух ви отваря ума за съвсем новата реалност на духовното воюване и неговото предназначение. Аз лично го усетих, но дори вие да не сте го разбрали, ви гарантирам, че Светия Дух пося във вас семе, което ще ви направи да преминете от защита в нападение.

Тази вечер, по време на двете сесии ще работим с изучаването на врага. Всеки добър боец винаги изучава противниците си. Ако сте боксьор вие бихте взели записи на боксовите мачове на предстоящият си противник, и ще ги гледате отново и отново... . Ако един боксьор изследва техниките на противника си заради една награда, колко повече ние, като Божии синове и дъщери, трябва да изследваме техниките на противника, който е срещу нас заради нашето спасение, и ефективността и плодотворността на живота ни. Всъщност, осмелявам се да предположа, че в това събрание, където сме стотици хора, да не говорим сред всички, които ще чуят касетите, няма дори десет човека, които някога да са седяли и да са правили списък на техниките, с които противникът атакува дадения човек или семейството му. Той не използва много нови неща, защото и това, което прави работи успешно. А вие дори още не сте изследвали - какво е това, по какъв начин идва, дали не сте забелязали някакви закономерности, модели, дали няма начин да разберете какво прави

той, как и кога го прави.

Нека да направя този коментар: днес по-рано казахме, че на Исус Христос е заповядано да стои отдясно на Бога докато Неговите врагове Му станат подножие и тази сутрин аз се опитах да предам това послание колкото се може по-ясно, че Исус Христос няма да се върне докато не се наложи да отдели църквата от дявола, а не дявола от църквата. Вие ще кажете: "Леле! , това е толкова далече от нас ... " Дори не можете да го отнесете към стиха за дявола, когато Бога на мира скоро ще смаже е под нозете ни.

Рим. 16:20 "А Бог на мира скоро ще смаже Сатана под нозете ви."

Не можете да схванете духовната война като нищо друго, освен това, че врагът ви атакува. Всъщност цялата ни теология е построена около митологията за това, че дявола ще постави църквата под такава обсада, че Христос ще трябва да дойде за да ни спаси. Между другото Библията не поучава такава доктрина. В Мат. 13 гл. Исус казва, че нечестивите ще са тези, които Той първо ще премахне. Той каза: "съберете първо плевелите", не грабвайте праведните, а нечестивите, защото те вече не са необходими за работата, която върша с децата си".

Мт. 13:30 "...Оставете да растат и двете заедно до жътва; а във времето на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите и вържете ги за изгаряне, а житото приберете в житницата ми."

Ако погледнете към осма точка от записките си, ще видите, че ако внимавате, предназначението на духовната война от Божията перспектива е винаги изкупително. Какво следва ако не внимавате? - повтаряйки своята грешка сте си изгубили времето. Дяволските атаки върху нас ни показват нашите слаби места. Причината, поради която Бог му позволява да ни атакува, е за да ни покаже къде сме слаби. А колко от вас са си взели бележка за това, къде дявола ви показва, че имате слаби места? Обикновено казвате: "О, имам атаки!". Добрите бойци пазят хладнокръвието си по време на битката и наблюдават. Най-добрите бойци са тези, които могат да наблюдават. Те виждат всичко, което става около тях. Колко от вас, когато са под атака, виждат нещо? Вие просто се свивате и се молите "Боже, не знам какво, как и защо става, но знам, че е нещо лошо и се моля да се махне"; и започвате да стреляте във всички посоки, смърят, изгонват, поставят Христовата кръв навсякъде, все едно че стреляте във всички посоки с надеждата да ударите нещо.

Това не е начинът на борба. Правилото за водене на война е да гледаш, да наблюдаваш през цялото време това, което идва. Забелязваш какво идва, знаеш какво е, как да го посрещнеш, къде да го блокираш и накъде да го отбиеш. Да, знам, че не мислите по този начин, и понеже не мислим така нямаме сила, когато правим контраатака. Ако си спомните за Христос и учениците Му, когато се връщаха и въодушевени споделяха, че дори и демоните им се покорявали, ще видите това, което е характерно за Исус Христос и апостолите - те преминаха от защита в нападение. Те не споделиха "изцерихме болни" като нещо, което ги е запалило, дори не го коментираха. Това, за което приказваха беше, че те са били в състояние да атакуват демони,

и демоните са се страхували от тях, което ни говори, че демоните са уязвими и че на тях може да им се навреди. Слава на Бога, имаме нужда от тази рамка.

Сега ще преминем към параграф А 4. Той открива модела, по който дявола се защитава, когато проникнем близо до позициите и оръжието му. Във Виетнам, както са ми казвали, (не съм служил във Виетнам), но в една партизанска война един от начините, по който разбираш, че си близо до нещо важно е, че всичко започва да гърми в хаос. Когато достигнете до ориза и оръжието на враговете си става престрелка. Ако внимавате в закономерностите на духовното воюване, някои симптоми ще се появят. Така ще можете да видите престрелката около вас. Въпросът, който следва е: "Какво е това нещо, до което съм близо, което е в моята сфера на служение, което предизвиква такъв огън всеки път, когато се приближава към него? Разбирате ли ме? Отделяли ли сте някога време да изучавате това, което предизвиква експлозии в духа? Трябва да има солидна причина. Ако има постоянно нападение когато започнете да правите определено нещо, то това е белег, че се приближавате към нещо, което врагът не иска да достига до вас. Какво е това? И какво трябва да направите за да се подготвите, така че когато отивате да служите по определен начин и децата ви се разболяват всеки път, да знаете, че преди да излезете на служение трябва да защитите децата си напълно в Духа. Трябва да научите модела на войната, за какво се води тя.

Всяка успешна война изисква внимателна оценка на противниковите ресурси. Неемия изпрати хората си през нощта да работят по разузнаването. Неемия 2:12-13. Като резултат от анализът му, хората бяха поставени да се бият там, където имат най-голяма мотивация, и това беше пред домовете им. Те бяха научени да посрещат несгодите и меча като нещо нормално. Колко от нас, като водачи, сме учили съпругите и децата си, че духовната война е нормално нещо. Дори не би трябвало да правим проблем от това. Войната е всеки ден. Ако правите от войната голямо нещо означава, че не разбирате същността на призиванието. Войната трябва да е нормално нещо. Вие трябва да я очаквате. Трябва да учите децата си да я очакват, всеки трябва да я очаква, защото сме призвани за война, а не за мир. Исус каза: "Не дойдох да поставя мир, а нож." (Мт. 10:34б) Мъдрият боец трябва да използва духовната война стратегически. Нека слушат внимателно тези от вас, които работят като ръководители в градовете. Може да ви изплаша сега, защото ще разберете, че съм сериозен в това, което казвам. Във всеки град, където отивам, се старая да идентифицирам кои са играчите. В всеки един град има разнообразие от играчи. Ще има врагове, чуйте ме, може да има врагове, които обичат Исус, но по отношение на вашето послание да са ви врагове.

И ако не разбирате това живеете в пълна нереалност. Мога да обиколя цялата страна (очевидно няма да го направя), но бих могъл да ви дам градове и имената на хора в тези градове, които са християни, дори някои водачи, които в действителност се противопоставят на посланието, което нося - да призовавам църковните ръководители към портите на градовете. Те правят това, защото се чувстват застрашени по някакъв начин, или защото посланието ми противоречи на плановете им. Аз знам кои са те и се моля срещу тяхното влияние. Всеки един от вас когато започне да се движи в определена посока ще намери хора, които му се противопоставят, и, простете ми, вие сте глупак, ако не сте ги идентифицирали. Нека не ви изглежда смешно това, защото съм колкото възможно най-сериозен. Трябва да сме способни да идентифицираме тези, които ще се противопоставят. Също трябва да наблюдаваме модела на поведението им, да направим разузнаването така, че когато достигнем до

определена ситуация да знаем къде са те. Някои ще бъдат близко до вас. Имате хора в близост с вас, които са врагове на евангелието. Трябва да научите кои са те. Така, че да се молите срещу тях и да ги вържете, да научите техния модел на поведение. Имате потенциални врагове и вие трябва да се научите как да ги изолирате. "Учи ръцете ми да воюват..." (Пс. 18:34).

Понякога се срещам с хора, при които трябва да разпозная къде се намират, преценявам ги. Знаете ли за какво говоря? Казвам нещо, защото говорим за воюване в духа, след което се отдръпвам и наблюдавам какво става. Спомнете си, че тази сутрин говорихме за бойни техники. Тогава казахме, че една от причините да атакуваме е за да разберем какво знаят враговете ни. Затова казвам нещо в духа и след това се отдръпвам и наблюдавам след това кой какво прави. Когато съм в едно помещение с други хора, особено лидери, прилагам напълно бойната техника да наблюдавам по какъв начин всеки реагира на това, което излиза от духа ми. Когато вода играе, и когато Святият Дух служи чрез мен, мога много добре да разгранича кой какъв е. Ако ми дадете 3-4 часа с една група хора ще съм в състояние да ви кажа кои са враговете ми, кои са неутралните, кои са потенциалните врагове. Ще разбера кои трябва да изолирам, за да не заразят останалите с позицията си, кои са приятелите ми и кои са водачите. Духовното воюване изисква от нас да действваме на ниво разузнавачи и да изпращаме сигнали като радар, които да се връщат към нас с информация.

Говоря по човешки сега, смешно е, но е вярно, в почивката говорих с хора, които ми казаха, че не може да говоря от Бога, защото карате е от дявола. Ха, вие знаете, че не ви говоря карате, и всъщност тези от вас, които се занимават с източни бойни изкуства, и не са се отрекли от демоничните духове в тях, трябва да се отрекат. Аз го направих преди много години. Казвам всичко това на касетата, защото знам как работи механизма. Някой ден някой ще дойде при мен и ще ми каже, че проповядвам източни бойни изкуства. Не, не проповядвам. Слушайте касетата. Всъщност едно от първите неща, които Святият Дух ме накара да направя е да хвърля черния си колан. Това беше много тежко за мен, защото символизираше дългогодишния ми труд. Десет години по-късно ми позволи да тренирам отново, но ме накара да го захвърля заради това, което означаваше за мен в началото.

Ще ви кажа нещо за борбата. И това е истина в духа. Говоря ви чрез естествените неща. Няма да намерите на улицата хора с черен колан, с които да се сбие, защото те просто не се интересуват от бой с вас. Вие въобще не сте в техния интерес, защото който е с черен колан търси някой на своето ниво, и няма да го намери на улицата. Но човека, с който няма да искате да се бие, ако сте на състезателно ниво е този с когото никога преди не сте се виждали, нито били, защото не знаете какво знае той. И ако нямате разузнаване, имате много малко време (секунди) за да пробвате и да разберете какво знае той.

Дяволът и неговите служители са тук от хиляди години, виждали са милиарди хора, знаят всеки човешки модел на поведение, откакто съществува света. И защото те наистина искат да победят са изследвали вашият стил и познания толкова бързо понеже те са виждали 3000 души изцяло като вашия персонален тип. За да продължим в атаката, трябва да станем вещи в идентифицирането на това, което идва срещу нас, така както те са вещи в идентифицирането ни. Когато войната е неперсонална никога няма да вземете под внимание това, което идва срещу вас. Войната трябва да има име и лице. За да се захванете успешно с опонента си, той трябва да стане истински за вас. Може да нямате само една личност, която да е срещу вас, а няколко духа.

Знаете ли кои са те? Можете ли да ги усетите? Духът ви още ли е достатъчно чувствителен, за да разпознае какви са те, така че когато започнат да ви атакуват, да ги разберете (О, аз те познавам от преди, когато дойде при мен по следния начин, и аз съм изследвал стила си, знам те кой си, и знам как да действам с теб.) Духовната война изисква това ниво на умения.

Шеста точка. По време на война трябва да идентифицираме какво идва върху базовия ни лагер. Една от причините, поради която повечето от нас се страхуват да влязат в истинската война, е защото в момента, когато сме във война врагът идва и атакува базовият ни лагер. Атакува съпругата, децата и други хора. Трябва да разберем какъв е неговия модел на атакуване. Защото не може да воювате, ако всеки път когато излизате трябва да се връщате и да се справите с атаката в къщи. Колко от вас сте забелязали, че може би има схема, модел който става в дома ви, когато се пригответе да излезете да служите на конференция или на друго място. Това е белег за нещо. Какво ще направите за в бъдеще, за да пазите дома си и базата си, за да се пригответе за атаката и според както Бог ви е показал слабостите ви и пропуските да укрепите защитата си? Мислили ли сте по този начин? Ако не, защо не? Ако не мислите така, вие какво, забавлявате се да ви удрят по главата с чук 15000 пъти? Защо да не мислите по този начин? Защото гледате духовното воюване като нещо магично, непредсказуемо, което ви се случва. Не, това не е нещо, което просто се случва, но има модел зад него, и трябва да се научим да изучаваме модела на атакуване на противникът си. Отгърнете на следващата страница.

Най - предпочитаната методология за духовно воюване на Сатана е да ни въвлече в неговия свят използвайки трите най-големи оръжия, които са недостатъците и неговия начин да воюва. Когато се биете с хора с различни стилове, понеже има толкова много начини да се използва човешкото тяло, според позицията, в която са те, бихте могли да кажете какво могат и какво не могат да направят. Някой, който е застанал настрана по този начин ще атакува с предния крак. Защото не можете да ритате със задния си крак, ако сте застанали по този начин. Какво е предимството, ако съм застанал по този начин? Имам много малко уязвимо място. За да ме ударите, ще трябва да приложите заобиколна техника. Ако някой е застанал така в духа, значи може да очаквате само кръгови атаки, защото това е единственото, което той може да направи. Ако някой ви застане в такава позиция, има повече уязвимо място, но ще получавате преки, правонасочени атаки. Може да получите и някои обиколни, но като правило позицията на тялото ще ви каже какво ще се случи. Ако това е вярно в естествения свят, колко повече е вярно в духовния свят. Ако сте способни да разпознаете позицията на врага си, ще може да предузнаете какво той може да направи. Колкото повече време съм вложил в изучаването на това нещо, толкова повече виждам, че това е абсолютно вярно. Започвам да се чувствам като учениците на Христос, които казаха: "Невероятно! Дори и врагът може да бъде преценен и поразен. Всичко, което трябва да направите е да разпознаете от къде и за какво идва."

Сатана има три най-съществени методологии.

Първата е заблуда.

Защита номер едно срещу заблудата е разпознаването. Същността на

заблудата е, че идва при теб на място, където не предполагаш, че я има. Добрите бойци са добри измамници. Когато се биете, едно от нещата, които ще искате да направите, е да отвлечете вниманието. Ако се биете в естествения свят, отново говоря по човешки, но използвам техники от реалността. Ако искам да ви ударя в стомаха, да речем че сте добър боец, начина, по който ще ви предизвикам е да привлече вниманието ви върху главата, така, че ще трябва да използвам някоя техника за удар по главата преди да покажа истинските си намерения. Точно това е начина, по който Сатана се бие. Той ще ви удари с нещо, което е за отвличане на вниманието, така че да ви заблуди за истинския си удар, който ще нанесе. Това, което трябва да разберем в Духа, и това обикновено е закон, е че обикновено първата атака, която идва срещу мен не е истинската. Истинската тепърва ще идва. Видял съм, че това е закон. Първите две - три неща, които врагът ми подхвърля са само за да ми отклони вниманието и да ме подведе, така че когато се появи истинският проблем в живота ми, да не забележа че идва.

Помислете за най-големите войни, които сте водили в живота си - вие никога не сте забелязвали идването им, защото сте се занимавали с нещо, което е било фалшификация, предназначено да отклони вниманието и силата ви и не е било истинското предизвикателство. Когато сте под заблуда, когато врагът използва заблуда следва следното нещо - обикновени проблеми и събития изглеждат преувеличени и изопачени. Ако имате настинка тя става рак, ако имате болки в гърлото - ларингът ви бива увреден. Той замъглява всичко около вас, вниманието ви се разсейва. Понеже си лягам с толкова много войни в главата си, врагът изисква от мен да реша веднага един куп ситуации и проблеми. В настоящия етап от живота си казвам : "О, изчезвай. Аз отивам да си лягам. Няма да ме накараш да се увлека да се справям с тези ситуации и проблеми точно сега, защото съм сигурен, че в умората си нямам ясна картина на нещата."

Един от начините да разбереш, че си под атака е, когато това, което казват хората около теб те изправи на нокти. "Какво точно имаше предвид с този коментар, Рик, ти каза това ...". Рик може да ми е казал същото или подобно нещо 15 пъти без да ми е говорило нищо особено, но този път аз чух нещо ново в него. И това е духовната война, това е изопачаване – да тълкуваш значението и думите и действията на околните по начин, който е напълно извън реалността.

Съпрузи и съпруги вие със сигурност знаете за какво говоря. "Кажи, какво имаше наистина предвид с това?" "Аз казах това.", "Не но аз чух нещо съвсем друго, какво имаше предвид?" Неочаквано си под фактора на изопачението и комуникацията е изопачена, поставяш под съмнение мотивите, всякакви неща ти идват на ум. Вие и аз сме истински глупаци ако се оставим да бъдем завлечени в това нещо. Всичко е заблуда, за да ни накара да се бием с въздуха, не е истинско. Ще стане истинско само ако го направим такова. Като цяло тази техника оперира така: аз идвам и ви нанасям удар предназначен за какво? - да ви отвлече вниманието, така че аз да направя какво? - да ви нанесам удар, без вие да го видите, който да е наистина силен. Същността на заблудата е, че действа там, където не предполагате, че се намира. Видението ви се изгубва, и ставате много зает с детайли.

Дами, може ли да ви кажа нещо, виждам ви освежени. Това е обобщение, но е сигурна истина - жените са по-добри в детайлите от мъжете. Притчи 31 глава не е изключение, а вярно изказване. Повечето жени по природа внимават в детайлите много повече от мъжете. Мъжете са философстващи, обичаме да

работим с големите и важни неща. А вие, дами, обръщате внимание на различните неща в цялото. Това е сила, но и голяма слабост, защото повечето от вас, дами, които сте се потопили в детайлите, можете толкова лесно и бързо да бъдете сразени, защото всичко, което дявола ще трябва да направи е да ви нанесе подвеждащ удар. И понеже сте много заети от детайли, сте извън духовната война. Това е така понеже сте се вкопчили в малките детайли. Това стана, и още нещо става, и т.н, и духът ви е преангажиран с тези неща. Това беше проблема на Марта. Марта правеше добро нещо, но духът и беше много зает и въвличен в малките детайли, така, че не можеше да види по-голямата картина. Духовната война ще се опита да ви вплете в малките детайли.

Пригответе се за тази конференция имах няколко почивни дни. Имахме няколко събирания преди да започнем и в почивните си дни. Отидох в офиса и Светият Дух ме попита : “Какво правиш тук? Има ли нещо тук от особена важност по отношение на конференцията?” аз му казах: “Не Господи”. А Той ми отговори: “Прибери се в къщи, защото това, което врагът иска да ти направи е да те въвличе в дребните детайли, а аз не искам ти да си впримчен в детайли, аз искам да те призова към още неща.” Разпознаването е да знаеш кога да се заемеш с детайлите, и кога да не го правиш.

Невежеството. Второто голямо оръжие, което врагът притежава е невежеството.

И какво е противоположното му нещо - Божието слово. Врагът ни бие с неща, които не знаем, а би трябвало да знаем. Той ни тласка към Виетнам. Колко от вас са служили някога в духовен Виетнам? Нещо, с което преди всичко никога не е трябвало да се заемаш. Едно от нещата, които искам да разпознавам в Духа това е катраненото човече. Един тип хора, с които не искам да се бия са тези, които владеят борбата. Цялата ми подготовка в бойното изкуство е борба от дистанция. Затова не искам да се въвличам в бой с някой, който ще ме въвличе в схватка, защото там не е силата ми. Последното нещо, което искам е някой да ме сграбчи. Затова трябва да се науча първо как да се справям, така, че да не допускам такъв човек близо до мен. Какво друго може да иска бореца, освен да се приближи до теб и да те вкара в своята техника. Това е, което врагът иска да направи. Той няма да се бие с вас от дистанция, което е удобно за вас, но ще желае да ви постави на свой терен, защото добрите борци винаги поставят опонента си на свой терен, и това е начинът, по който побеждават - когато се биете на свой терен.

Моят стил на борба е такъв. Затова никога няма да искам да допускам някой да дойде по този начин. Затова ще трябва да направя маневра и докато врагът ми се обръща към мен, той вече е паднал в клопката ми и го удрям. Това е техника за изваждане на противника от неговата позиция и поставянето му в моята позиция. Точно това прави Сатана с нас. Изважда ни от нашата територия с Христа и ни поставя на своя територия, така че да прави с нас това, което иска. И ние трябва да научим начина по който го прави, за да не постъпваме повече така.

Проблемът е, вярвате ли, че това е възможно. Точно с това воюваме в духа на тази конференция. Виждам как на някои от вас Светият Дух отваря очите за един изцяло нов свят и как вие си казвате в Духа си: “Мисля, че той е прав. Мисля, че е възможно Бог да обучава ръцете ми да воюват, че аз действително мога да разбера и идентифицирам, това което идва срещу мен, така че да се справя с него и да го преследвам, и да премина в атака.” И някои

от вас ще излязат от тука променени човешки същества. Това е факт. В други от вас остава семе, което посях. Може да отнеме седмица, три седмици, три месеци, три години. Каквото Исус ви казва сега, Светият Дух ще ви го напомни, и то ще покълне. И някои от вас, когато в живота си сте под атака Святия Дух ще ви напомни всичко това, и вие ще имате нов поглед върху нещата и ще си кажете: "Почакай малко, какво е това, покажи ми отново как ме атакува, и сега ..., а видях го, ето идва, но аз вече не съм на същото място, и това е нещото, което Бог ми е дал като сила, и в името на Исус - разбих те." И вие ще се зарадвате и ще се присъедините към учениците на Христос, които казваха: "дори и демоните ние се покорявахме" нека всички да го кажат с мен : "дори и демоните ни се покорявахме".

Невежеството. Едно от нещата, които ни показва духовната война е силата на нашите взаимоотношения. Всички човешки взаимоотношения са като мостове. Има само един проблем в тях: колко тона товар могат да поемат. Братя, ще трябва да стигнем на това място в Христовото тяло, където нашите отношения да са способни да поемат огромни товари, за да стигнем там, накъдето сме тръгнали. И единственият начин, по който можем да разберем дали едни отношения могат да поемат голям товар е стресът. Казвате си: "О аз не искам стрес", имам добри отношения с него, аз го обичам, ние сме заветни братя .... ". Слава на Бога, но ако сте в завет с някой, трябва да приемите факта, че Бог ще повдигне помощните връзки, така че врагът да дойде срещу вашите отношения. Бог ще го направи. Защото той трябва да изпита здравината на моста, и само ако отношенията ви са изпитвани от все по-тежки товари, ще разберете, че можете да им се доверите.

Моите отношения са на първо място с ДжейИоан Били сме заедно 26г. Не сме имали съвършен брак. Имали сме същите стресови и трудни времена като всички други плюс: дами, как би ви се харесало да сте омъжени за човек, който го няма през голяма част от времето си, който ви оставя да възпитавате децата си с 50% от живота си. Трудно ми е да опиша какво е да се връщаш и да заминаваш постоянно, това е като да установяваш отношенията всеки път наново през последните 15 години. Това не е лесно. Има много неща, които трябва да бъдат поставени в този мост, за да може той да издържи товара. Отношенията ми с J.R., J.R. млади, с когото съм заедно от 20 години. Ние сме минали през известни трудности. И във всичко това е бил Бог, защото отношенията трябва да бъдат проверени, за да се види какво могат да поемат. Това е така, особено ако искате да постигнете нещо. Всички отношения, които са определени от Бога трябва да бъдат изпитани от дявола. Трябва да е така. Духовната война ще открие силата на вашите взаимоотношения с другите хора.

Третото голямо оръжие, с което дяволът разполага е бунтът.

Противостоящото му оръжие е покорната воля. Същността на бунта е: "Не ме е грижа, какво казва Бог за това, аз ще си карам по моя начин." Бунтът ни кара да надценяваме себе си и да подценяваме опонентите си. Приемете това от моя опит. Знаете ли защо гордостта беше преди грехопадението? Разбирате ли как действа тя, толкова е просто след като веднъж сте го осъзнали. Защото гордостта по самата си природа надценява вашата сила и подценява силата на това, което идва срещу вас.

Обичах да се бия с горди борци, защото гордостта беше техния най-голям враг. Едно от нещата, които добрите бойци наистина преследват е да гледат как лицето на противника им се разстройва и съкрушава, когато неговата най-

добра техника не действа върху вас. Това е ужасно чувство. Бил съм в такова положение, когато най-доброто, което знаех, не даваше резултат. Това е когато правиш всичко, на което си способен, но това което виждаш е непроницаемо лице. “Как смееш да не покажеш никакво изражение на това лице?” Хладнокръвни очи. Защото войната на високо ниво се води, като се гледате с противника си в очите, прочитайки и най-малкото нещо, което може да се види, като липса на внимание или на увереност, и в момента в който си я видял, си победил.

Гордостта, по своята същност, казва: “Аз мога да направя повече, отколкото са ми наистина способностите”, и очевидно ще падна, защото ще бъда въввлечен в предмети, и ситуации, ще се заема с хора и с неща, с които не мога да се справя успешно. Гледаме на Писанието като на мистерия. “Гордостта идва преди падението”, като че ли Бог по някакъв мистериозен начин ще направи нещо за да ви накара да паднете. Не е така. Бог дори не е въввлечен, дори няма нужда. Той да прави нещо, защото самата същност на гордостта те кара да прецениш лошо силата на противника си. Ето защо само смирението ще ви помогне да се предпазите от това, защото смирението по своята същност ви дава точна представа за това къде се намирате вие и какви са обстоятелствата около вас. Гордостта идва преди падението. Гордостта е като бунта. Гордостта е бунт.

Ще кажа още две кратки неща и ще завършим това поучение. Точка 5 а. В Ис. 42:2 е писано за Исус, че “гласът му няма да се чуе по площадите...”. Веднъж гледах един филм, не бях още спасен, и във филма имаше един лайтмотив, който бях забравил, но Святият Дух ми го припомни. На колко от вас Бог е говорил докато не сте били спасени, и по късно, когато сте вече спасени това нещо ви изплува отново в главата? Лайтмотивът беше: “Най-добрите мечове стоят в ножниците си”. Филмът беше за самураи, и една стара жена каза на един самурай: “Твърде много блестиш, не знаеш ли, че най-добрите мечове се държат винаги в ножниците си. И това нещо остана в мен. Сега разбирам (Ис. 42:2), заради това изявление. След като изцеляваше хората Исус незабавно се “прибираще в ножницата си” и казваше: “Иди си и не казвай на никой.” Можете ли да си представите съвременен евангелизатор, който ще възкреси някой от мъртвите и ще каже на всички - “не казвайте на никой”. Никога няма да видите такова явление. Исус беше, говоря ви по човешки, ужасен евангелизатор, защото не би направил широка реклама за себе си, защото Той разбра, че най-добрите оръжия се пазят в ножниците им.

Не казвам това за да съм забавен, но никой не знае нещо, което знам, защото никога не съм го показвал, защото разбирам този принцип. Тези, които демонстрират какво знаят, които лъщят предизвикват война срещу себе си. Никога не искам да стигам до ситуация в духа, в която бия барабан. Тези, които бият барабана предизвикват огъня на врага. Никога не искам да съм Божият човек на вяра и сила за деня. Не съм заинтересован в това, защото разбирам, че ако биеш барабан ставаш мишена, а аз не съм заинтересован да стана нечия мишена. И аз се удивлявам на момента, когато нашите служения ще са толкова зрели, че когато вършат Божиите дела ще се опитват да не вдигат шум около себе си. Така, че Бог да свидетелствува според това, което иска да каже, и нека всеки друг да млъкне.

Отгръщаме на последната страница. Глупавите изповеди предизвикват

огън от Бог и от хората. Колко от вас, освен мен, сте казвали някога нещо, когато щом излезе това от устата ви, разбирате колко е неразумно и започвате приказки като: “Боже изтрий го това, съжалявам, забрави го, не, не, не. Аз се покаявам, не съм искал да го кажа, но го казах. Боже аз го смърям, и смърям себе си в твоето име. По добре аз да се смърям в Твоето име, отколкото Ти да ме смърмиш в Твоето име.” Спрете, не казвайте повече такива глупости. Колко от вас пастири сте чували хората, които съветвате, да казват неща, които ви карат да изтръпнете, защото знаете какво ще последва от това след като излезе от устата им, ще причини война върху тях, ще причини огън, изпитание. Научих се да идентифицирам думи, които не искам да чуя: “Братко ще бъда с теб до края”. Утре сутринта ще говорим по-подробно за това, но аз ви правя само преглед. Тези, които казват, че ще бъдат с вас до края обикновено не остават. Моментата, в който някой започне да ми изповядва своята лоялност към мен, аз следя за заплаха. “О така ли, кажи ми какво те кара да ми кажеш това. Има ли нещо, за което искаш да говориш с мен. Трябва да избягваме изповеди, които предизвикват огън върху нас.

Трябва да се научим да се промъкваме много тихо в Духа. Заемал съм два пъти първа страница на местния вестник и не съм заинтересован да го правя. По друг начин казано - не пишеха добри неща за мен. Единственото добро нещо, което написаха, беше, че веднъж съм карал до Джо Монтана, или поне на мен ми хареса. Колко от вас мислят, че Боб Гилтън е отчасти недоволен от твърде широката реклама около него. Тук ли сте? Колкото повече се рекламират толкова повече огън привличате върху себе си. Искам да се науча как да се скривам в Духа, как да започвам атаката дори преди ти да си разбрал, че съм там.

Последно: откриване на планове. Не знам колко е позволено на Сатана да знае, но наистина смятам, че някои неща трябва да бъдат само прошепнати. Колко от вас са били проверявани в духа си, когато ще казвате нещо, когато изведнъж Святият Дух ви казва: “Не го казвай повече”, защото при вас е имало някой, който може да злоупотреби с вашите думи. Преди аз се разпалвах в говорене, но с годините речта ми става все по съдържана и стегната, особено за важни неща. Трябва да научите от войната използването на ВРК (вербален, религиозен камуфлаж),

-Какво мислиш за това?”

-“О, Исус е прекрасен.”

-Но какво наистина си мислиш за това”.

-“О, Слава на Бога, Алилуя”.

-Ама ако ти беше там как щеше да постъпиш”.

-“О, слава, Алилуя”.

Спомняте ли си, тази сутрин говорихме за това да пропускаме удари да минават покрай нас. Когато си начинаещ в борбата имаш твърде големи движения. На удар с крак, който идва срещу вас отговаряте с много движения за блокиране. Към времето, когато сте майстор сте променен и не действате така. Какво наистина имаш предвид с това? Навсякъде около мен има хора, които искат да ме уловят с есхатологията. Хора искат да ви уловят за предопределението, за окончателното примиряване, и пр. Добрите оръжия стоят в ножниците си, не се рекламират, за да не предизвикват огън. Добрите бойци, като Неемия, излизат вечер, когато никой не може да ги види и правят своето разузнаване през нощта, така че през деня това, което виждате е плодът на това, което са посяли за вас.

Ако ще минаваме в атака, Бог ще ни изисква в състояние, когато познаваме врагът си толкова добре, защото сме го преценили, изучили сме модела на атаките му, какво прави, кога атакува, така че ние да се справим с всичко това по пътя към мястото на където отиваме. Защото не мога да отида там където искам, ако не знам каква ще е ответната реакция на това. Затова аз ще реша на къде ще ходя, така че когато ги срещна, да бъда на моя територия, по пътя си към техния лагер и вече ще съм обигран във начина, по който ще му отговоря. Можете ли да повярвате, че Бог ще ви доведе до мястото, където ще можете да отидете там, където искате и вече ще сте отработили реакцията си на действията на врага. Това, приятелю, е да живееш победоносно в Исус Христос, и това е обещание за всеки вярващ, който ще позволи Господ Бог, Силният във война, да тренира ръцете му да воюват.

Амин!

НАПАДАТЕЛНАТА ВОЙНА.

ДА СМЕ ОСНОВАНИ ВЪРХУ СИЛНИТЕ СИ СТРАНИ

Добре. Ще се занимаваме с нападателна война, основана върху силните ни страни. По рано ви казах и пак ще повторя: имам една голяма цел: Искам да видя църквата воюваща на територията на врага. Мисля, че ако се знаеше реалността, и ние съзнавахме колко назад сме в играта, нямаше да можем да се справим. Наистина не мисля, че можехме да се справим.

Вижте градовете си. Когато си мисля за Санта Роса – тя е в условен смисъл богоугоден град, но този град е отдалечен толкова много от Бог, че въобще не е за радост. Когато започнахме да се опитваме да решим проблемите на града – неговите управници дори не дефинираха библейски проблемите, те дори не знаеха каква е същността. Не знам колко от вас чува Дик Уим, но когато предприехме изследване върху това, което правят за бедните - знаете ли, че вероятно няма никой на избрана длъжност във вашия град, който да има дори философия за същността на бедността. Разбирате ли, те дори не знаят кое причинява бедността, а хвърлят милиони долари в тази насока, надявайки се, че ако дадат достатъчно пари, бедността ще се махне. Каква е цената, която трябва да платим, за да достигнем до тези мъже и жени в ръководна позиция, по начин, по който да ни чуят, и ако знаем занаята си достатъчно добре – да им дадем реални отговори.

Това е огромна война, това е огромна територия за покоряване. Това е 45 метрова дистанция, а не 2 метра. Това е огромно разстояние, докато стигнем на другата половина на игралното поле. И когато започнете да съзнавате това, ще започнете да придобивате перспектива в поколения, където ще се борите с егото си: преди 20 години ние бяхме тези, които щяха да го постигнат, сега, когато разбираме същността на играта се молим нашите деца да го постигнат, и ако те не го сторят, Бог да благоволи в нашите внуци да го постигнат. Но няма да стигнем на вражеската половина на игрището толкова бързо, няма да стигнем там с пораженческа нагласа и като жертви. Единственият начин да стигнем до там е чрез атака, което означава, че трябва да се учим на война.

Забелязал съм едно нещо по отношение на способността да воюваш. Колкото по-усърдно и по-интелигентно, находчиво практикувате, толкова по-

успешен и по-силен ставате. Не е ли интересно. Колко от вас са забелязали това в живота си, че колкото по-усърдно и по-находчиво работиш, толкова по-успешен и по-силен ставаш. Служението ми като учител започна чрез Святия Дух, когато запомнях стихове от Писанието докато разнасях цветя – част от бизнеса ни с цветя (който е отделна история). Тогава вземах Библията и заучавах стихове между доставките. Един ден Святия Дух ми каза нещо много важно за мен, аз много се развълнувах, върнах се в магазина, бързайки да кажа на Джейн, и ... забравих, това, което Святия Дух ми каза. Започнах да се моля на езици, и призовах Бог: "О Господи припомни ми това, цитирайки Йоан 14:26 "и ще ви напомни всичко, което съм ви казал". Тогава Той ми каза: "Няма да го възвърна в паметта ти". "Защо"? , попитах аз. "Защото искам да вземеш молив и хартия, и следващият път, когато ти говоря, искам да записваш." Няма да ти кажа нищо повече, докато не се появиш с молив и лист. На следващия ден станах рано в 6,30 сутринта, имах при себе си малкият си бележник и молив и казах: "Хайде Господи давай сега". Смеете се, но ви казвам истината, нямаше да съм тук да поучавам този ден, ако не се бях появил с бележника и молива си през онзи ден. Причината, поради която съм тук, е защото започнах да си правя записки върху това, което Бог говореше. И забелязах следното: колкото повече записки си правех, толкова повече знаех. Какво съвпадение! Колко от вас бизнесмени знаете, че колкото по-усърдно работите, толкова по-успешно ви се развива бизнеса. Колко чудно, какъв феномен!! Как се случва така?

Ще ви кажа нещо като боец: няма да станете по-добър войник след тази конференция, ако не започнете да се упражнявате в това. Всичко, което направих е да погъделичкам въображението ви. За някои от вас, всичко което направих е да ви открия възможност, и то не аз, не се смирявам изкуствено, не аз, а Святия Дух ви открива възможности, а вие ще трябва да ги развиете, ще трябва да се появите с вашия тефтер и молив и започнете да правите домашната си работа: какви са атаките му, каква е моята защита, дарбите ми, какво знам, какви атаки прави на децата ви поименно, какви са защитните техники, които Бог им е дал, и които вие виждате като родител. Ако ще ставате войник, ще трябва да изучавате войната. Приятели това не е Ис. 65 глава, мечът ни не е на сърп и палешник, аз искам мечът си колкото се може по-остър, защото не живея в мирно, а във военно време и искам да съм подготвен за това.

Мнозина от вас, когато ме слушат си мислят: Денис, ти си тренирал, виж си мисленето, на теб ти допада всичко това. Тази сутрин се смяхме с Джейн: ако знаете до каква степен по природа аз избягвам конфликти, ще се смеете. Когато Джейн и аз се оженихме, едно от нещата, които я караха да излиза от кожата си, беше, че когато влизахме в пререкание, аз ставах и напусках. Истина е. Моето решение на проблема беше да се махна от това за 2-3 часа, и да се върна, мислейки си, че ще си е отишъл; явно съм действал на принципа, че щом аз се махна, очевидно и проблемът си е отишъл. Трябваша ми години, за да може Бог да ме направи способен да се изправя срещу проблема. Знаем, че някои от вас са като мен.

Конфронтиращите се мъже убиват и разрушават. Дали в това отношение говорим за истинската същност на мъжете? Не казвам, че това е характеристика на истинските мъже. Но това, което твърдя е, че природата на мъжа, повече от колкото вие дами знаете, е да убива и разрушава, щом е наранен в плътта си. И е много трудно за мъжа, да се научи как вербално да се изрази, а не да убива и опустошава. Бог ни е направил по този начин ваши закрилници и това е факт. За мен беше интересно израстване, докато се науча

как да се справям с конфликт по богоугоден начин, особено когато изходната ми позиция беше да избягвам конфликт, да остана сам и да си казвам: “Слава на Бога, Господи, ако има конфликт, стори каквото ти се стори за добро, действай, Алилуя!” и да се крия. Какъв е проблемът? Не можеш да водиш хора и да го правиш, да възпитаваш деца, да бъдеш съпруг и да постъпваш по този начин. Бих желал да можеше. Не, не искам. Връщам си думите назад.

Добре, сега ще говоря за няколко закона.

Лук, 14:26-32 “Ако дойде някой при Мене и не намрази баща си и майка си, жена си, чедата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик

Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо да пресметне разноските, дали ще има с какво да я доизкара?

Да не би, като положи основа, а не може да доизкара, всички, които гледат, да почнат да му се присмиват и да казват:

Този човек почна да гради, но не можа да доизкара.

Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, не ще седне първо да се съветва, може ли с десет хиляди да стои против този, който иде срещу него с двадесет хиляди?

Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да искат условия за мир.”

Тук Исус даде четири основни неща. Говори за приоритет в отношенията, за стратегически войни, за събиране на ресурси, за кръста. И каза, че ако не можете да упражнявате самоконтрол, няма да сте способни да бъдете Негови ученици. Той каза: “не можете да бъдете Мои ученици” (Лук. 14:33). Ние го четем: “Той няма да ви позволи”, но няма нищо общо с това, което Той казва. На гръцки смисълът е “няма да сте в състояние”.

Някои от нас се срещнахме миналата седмица, за да уговорим пътуването и други неща, и аз последователно растях и се смалявах, и дори точно сега вниманието ми се отвлеча и понякога странни неща излизат от устата ми. Не знам как стигнах дотук. Боже, дали се опитваш да ме изобличиш пред всичките тези хора? Просто се опитвам да кажа следното. Когато съм във време на преход трябва да внимавам, защото съм в напрежение, понеже съм обзет от нещо. Но разбирам едно нещо, че точно сега, тялото Христово или поне голям

брой от хората в него, от хората, които сте точно тук тази вечер, сте на прага да отидете на съвсем друго ниво на духовно воюване. И това е факт. Нещо се променя в Духа. Играта се променя, и когато се променя, трябва да се отиде на съвсем ново ниво на самоконтрол, на ново ниво на кондиция, на мобилизиране на силите, ако искате да играете.

Това е истинският Денис, (ще трябва да пази езикът си, че понякога става опасен). Бог да ми е на помощ. Той още работи върху мен. Между другото, ако ритна палеца на крака си, не проклинам. Това не е моят стил, просто някой път казвам неща, за да наблегна на възгледите си. Това е вярно. Не псувам. Говоря тези неща, за да наблегна на нещо. Не съм минал през всичко досега, не съм пожегвал от сексуалния си живот, не съм пожегвал децата си, за да не стигна на нивото, на което искам да играя. Това няма да стане. Още докато казвам това знам, че има духове, които ме слушат и трябва да съм готов да се справям с духове, не говоря за хора, а за демонични духове, трябва да съм готов да подплатя убежденията си, и ще го направя.

Някои от вас сте били удряни от Бога и от дявола навсякъде, освен на правилното място. И Бог чака да ви доведе на мястото, където вие ще кажете от дълбочината на сърцето си – аз не съм минал през всичко това, за да не играя на най-високото ниво. Боже покажи ми, това което трябва да направя, за да играя там, и ще платя цената. Идвате до място, когато сте платили много, така че още малко не означава нищо. Платих достатъчно, ако трябва още малко, вече няма значение, защото искам да стигна на това ниво. Дори сега в духа си виждам как изглежда част от нивото. Чувам го. И ще ви кажа нещо: знам, че съм уязвим човек, грешен като всяко друго човешко същество; но знам, че ще има много хора, дори водачи, които няма да стигнат до тази страна на игрището, защото ще се изискват друг тип характеристики, а не тези, които

те изграждат. Не говоря косвено за кой тук.

През декември 1979 г., когато навлизахме в осемдесетте години питах Бога “Господи, имаш ли слово за мен?”. И Той ми отговори: “Да, имам няколко; но искам да знаеш едно нещо: лидерите на 90-те няма да бъдат тези от 80-те, защото играта се променя и ще изисква нов тип играчи и нова екипировка”. Когато чух това поисках да разбера какви са правилата, за да се приведа в добро състояние, понеже вече платих твърде много. Не казвам това, за да ми кажете “Денис ти си герой, ти си голяма работа”, и пр., защото не ме интересува; защото тези отношения са между мен и Бог. Моят вик към Него е: “Хей, нямам предвид, че съм платил на Теб, защото аз никога не съм Ти плащал за спасението; но искам да разбереш: платих достатъчно, аз трябва да играя на полето, което Ти ми показва, просто трябва.”. Знаем, че вие, които идвате на тази конференция също мислите по този начин, в друг случай не бихте дошли. Ако това не е във вас нямаше да сте тук, защото няма да чуете друг да говори като мен. Бог ни казва нещо. Не знам точно какво говори на вас, дори и на мен самия, но искам да разбера. Знаем, че нивото на играта се вдига, и аз искам да съответствам на това повишаване – каквото и да означава това: от каквото и грях да се отричам, каквото и пренастройване да се изисква – аз искам да съответствам, защото искам да играя.

Имам още няколко бързи неща. Закона за окупацията. Ако превземаш територия трябва да имаш ресурси за да я задържиш:

Вт. 7:22 : “И Господ твоят Бог малко по малко ще изгони тия народи от пред тебе; не бива да ги изстребиш изведнъж, за да не се умножат върху тебе полските зверове.”

С други думи, не вземай повече земя отколкото можеш да обработваш, да не би зверовете да се преумножат. Има много служения днес по цялата страна, които са се обвързали с неизпълними програми за масивно строителство. И сега са с херния. И аз съм бил в подобна ситуация, когато съм вземал земя, която не мога да опазя. Никога повече не искам да го правя. Никога повече не искам да кървя и да се провалям, защото съм самонадеян, глупав и горделив –

да взема повече територия, отколкото мога да обработвам в духа. Правил съм го преди и няма да го правя никога повече. Искам да взема толкова земя, колкото мога да опазя; ако не мога да я опазя не я искам.

Винаги ще има хора, които ще се опитват да ви дават нещо, което не можете да окупирате. Трябва да се научим да разпознаваме в Духа, че дори и да ни подаряват нещо не означава, че трябва да го вземем. Защото ако го вземем ще трябва да го пазим, да имаме ресурси да го обработваме. Знаем, че съм възприемчив към такива подаръци, защото съм агресивен. По тази причина трябва много да внимавам с какво се захващам, защото ако не мога да бъда настойник върху него е грешно да го взема.

Когато събуждаш някого добре ще е ако можеш да го управляваш. Често слушам да се казва: “Ех, да можеше да спасим и Кинг Конг !” Обаче какъв е проблема със спасяването на Кинг Конг – какво ще правите с него след като се спаси? Кой от вас е доброволец да обучава Кинг Конг?

Трябва да се научим да преценяваме силите си, да знаем това, което можем да направим.

В. Битки

Трябва да се борим с лъвовете, които са между нас и нашия дом. (Съд. 14). Самсон уби лъвчето, което стоеше между него и вратата на дома му. Винаги ще ви се дава възможност да бъдете завлечени в битките на други хора. Моят съвет е: не отивайте. Това се отнася особено за лидерите. Едно от най-големите изкушения, което постоянно ще идва до тези от вас, които водят хора е да разрешавате споровете на други. Не искам да бъда въввлечен в нечия чужда битка. Спомнете си, когато един човек помоли Исус да раздели наследството му с брата му, и Исус му отказа.

Лук 12:13-14 “И някой си от множеството Му рече: Учителю кажи на брат ми да раздели с мене наследството.

А Той му каза: Човече, кой Ме е поставил съдия или далеч над вас?”

Грубо казано Той му каза, че това не е Неговата битка. Не му ли се искаше на този човек да помогне на Исус да разбере отговорностите Си като Бог? – “Извинявай Боже, какво каза? Исусе ти си Бог нали?” “Да, Аз съм Бог.” “Но, тогава защо не искаш да разрешиш спорът ми?” “Защото не си готов да ти разрешавам спора. Ти пилееш времето ми. Имам други неща да върша.” Тук Бог говори.

Колко от вас знаят, че някои хора и ситуации трябва да минат през процес на пречистване преди да влязат във вниманието ви. Има ли друг освен мен, който е научил чрез съветване, че в повечето случаи съветите не помагат. Мисля, че съветването е добро упражняване в безплодие. Това, в което вярвам е “масажа”, който смазва хората. Вярвам, че масажът помага, а съветването не помага. Съгласни ли сте? Не се забърквайте в борба, в която не трябва да се намесвате.

Рядко воювайте в униформа, защото те само привличат огъня. Едно от нещата, които ме плашат, е когато виждам определени и популярни християнски личности, които постоянно се сражават с парадните си униформи.

Исус се промъкваше незабелязано през тълпата. Той не носеше парадно облекло, беше така добре скрит в ножницата си, че когато Юда дойде да го предаде в градината, трябваше да Го целуне, за да посочи кой е Той. От ушите му не излизаха светкавици, в очите му нямаше сияние.

Колко от вас са срещали псевдодуховни хора, които щом излязат на платформата почват да говорят със странна интонация и със странен поглед. Спомням си веднъж срещнах човек (дори не се доближавайте до него, ще ви опари), чиито очи святкаха докато му бях представен. Аз просто го погледнах и го питах. "Ти за истински ли се имаш?" Или ако не идентифицираме духовните водачи по погледа им, то тогава по интонацията на гласа им. "Сла-а-ва на Бо-о-га!!, Алилу-у-йя!!" Добре ли си? Да не ти е зле? Да не ти стягат дрехите? Какво ти става?

Исус беше така добре скрит понеже не се биеше с униформа. Защото ако се биеше с униформа, хората щяха да го следват с неправилни мотиви. Ако се биеше с униформа, можеше да предотврати желанието на хората да го разпнат. И понеже Исус е главния боец, Той трябваше да е сигурен, че ще стигне на кръста. Единствените хора и служения, които се рекламират, са онези, които не знаят на къде отиват. Тези, които знаят накъде отиват се скриват.

Корпоративна война

В повечето случаи това, което разглеждахме до сега се отнасяше за индивидуално воюване. Но в Новия Завет войната е корпоративна. Няма човек, който може да води вашата война вместо вас, но заедно с това Бог ни е призовал да бъдем народ, да водим битките си корпоративно.

Аз не съм цялостен човек; ще ви кажа нещо не съм балансиран човек, и това не ме притеснява. Винаги сте подозирали това, нали? И ако си мислите, че вие сте балансирана личност вие сте глупак, защото Бог не прави балансиран хора. Балансът е в колелото, не в спиците. Този, който има уши да слуша, нека слуша. Това, което Бог иска да направи е колело, което е балансирано. Където аз съм слаб и имам пропуски, там вие ме допълвате; където вие сте слаб, там аз ви допълвам. Целта е да намерим хората, с които Бог иска да образуваме заедно колело. Новият завет е пътуване от "аз" към "ние", от "моето" към "нашето". Той е процесът, в който се научаваме да работим корпоративно.

Сега се вдига много шум около завета, и повечето от този шум е в контекста, че за да си в завета означава да си духовен. Аз мисля, че така се пропуска същността – че корпоративността е необходима, за да се оцелее на бойното поле, на което ще играем. Няма да играем на нивото, към което отиваме, ако само говорим за завета. Ще оцелеем на това ниво само ако се научим да ходим в завета.

Какво означава това? Ще ви кажа нещо. Джейн е малко странна. Ако тя ви говори, ще ви дръпне настрана и ще ви каже: "Денис е малко странен." Защото ние с Джейн имаме твърде различни перспективи за някои неща. В процеса на съзряване, в който Бог ни води двамата да станем една плът, от мен се изисква да сторя най-трудното – да предам собствената си перспектива да гледам на себе си като краен източник на компетентност. Един ден Бог ме попита: "Имаш ли достатъчно доверие в Джейн и децата, че ако се намирате в ситуация на живот и смърт, можеш да им кажеш да "замръзнат" на едно място, което им

изглежда странно, и те ще го направят? В ситуация на живот и смърт, имаш ли им доверие, че ще го направят?” Бил съм в една или две ситуации като тази, и то заедно с децата си – положение, където никой не трябва да мърда, където трябва да има достатъчно авторитет във вас, така че като кажете “Спри” да няма разискване. В заветните отношения има неща, които Джейн вижда, а аз не виждам. Колкото повече съм уповавал на моето схващане и разбиране, и колкото по-силни са навиците ми да се налагам, толкова по-трудно ще приемам това, което тя вижда.

За да играем на нивото, към което отиваме, Бог ни движи от индивидуалното към корпоративното, така, че да знаем кога да заявим: “Аз виждам това и съм сигурен, че е така, но съм готов да го оставя на страна, защото Святият Дух и опита са ми показали, че ако не приема това, което ти виждаш, моето виждане няма да е достатъчно, за да свършим успешно задачата.” Тези отношения не са само за мен и Джейн, но и за мен и децата ми. Спомням си за разговора, който имах с Рейчъл. Една година дадохме Рейчъл в държавно училище. Някои от вас са втрещени за това. “Как може изобщо да го направиш?” Такава беше Божията воля за нея. Една вечер имахме важен разговор. Благодарен съм на Бога, че винаги когато има нужда от мен съм в къщи. Този разговор промени живота и, защото тя прие моята перспектива. Тя ми се довери достатъчно, за да се откаже от това, което тя мислеше, и да го замени с моя възглед. И понеже тя го смени за моята перспектива, това донесе живот. Корпоративната война изисква от нас да правим това, не винаги, но по някога.

С Джей. Ар сме твърде различни, с Дик също сме различни, но вярвам, че днес аз и те сме тук, защото сме се научили с годините да казваме понякога: “Аз съм глупав и ще трябва да повярвам това, което ти казваш. Не го виждам по този начин, дори лично може да не го вярвам, но го вярвам.” Защото корпоративността изисква това. Има сигурност в съветите на мнозина съветници.

Пр. 11:14. “Дето няма мъдро ръководене, народът пропада,

А в многото съветници има безопасност”

Ще се нуждаем от ходатаи за областта на духовните същества, за да се справят с тях; от пророци – в областта на стратегията; от мотиватори – за мобилизирането на хората; от управители – във въвеждането на ред и хармония; от хора, които виждат видението на останалите – в областта на събирането на ресурси; от администратори в областта на изпълнителните проекти; от теология, която да е силна.

Виждал съм много неща: например пророческото движение. Не се заяждам с никой, нека да говорим. Голяма активност имаше около пророческото движение. Когато имате опит във войната се научавате да не пиете вино преди да е отлежало, защото не можеш наистина да знаеш характера на дадено нещо, преди то да е достатъчно зряло за да даде плод. И само защото едно дърво се е появило с възхищението на околните, не означава, че знаете какво е то, докато не узрее да даде плод. Повечето неща в природата, поне дърветата, не носят плод през първите 3-7 години. Единствената причина, поради която ще трябва припряно да се включите в нещо, е ако бързате; ако не бързате няма смисъл да го правите, защото ако е от Бога, Той никога няма да ви принуди да сторите нещо, преди да сте разсъдили какво ще е то.

Вярвам в пророческото движение. Но ще кажа следното: никое пророчество не е с частна интерпретация, и никое пророчество не надвишава писаното слово на Бога. По тази причина, във всяко движение ако фокусът е върху пророческото слово, а не Писанието – не ме включвайте: аз ще стоя от страни и ще чакам нещата да се срутят, да се поправят и възстановят; но ако фокусът е предимно върху Писанието, а пророческото слово е като допълнение: тогава и аз съм там. Не говоря лично за някой. Всичко, което искам да кажа, е - войната изисква от нас да чакаме преди да се отдадем на едно нещо докато разпознаем какво е то. Когато съм около нови хора и ситуации аз съм особено заинтересован от корпоративността, защото съм грешал преди и защото съпругата ми и братята ми виждат неща, които аз не виждам. Не претендирам да виждам всичко, има неща, които не виждам, но това, което виждам го виждам добре, но има неща които не виждам. Това не ме плаши, защото имам хора които виждат.

Често преживяване на съпругите на пастири е, когато почти строшават с лакът ребрата на мъжете си, които не искат да слушат за проблеми на дадена сестра, която има нужда от съветване. Ако тя наистина се нуждае от съвет – да отиде при жена ви. Джейн може да усети от сто километра опортюнизъм в жените. Аз мога да го усетя от няколко метра. Джей Ар също има добър усет. Имало е много хора, които са искали да ме използват, но Джей Ар, който е никой в очите им, ги разпознава.

Сещам се за една ситуация, в която един човек стана и излезе от семинара. Проблемът беше, че той не искаше да говори с никой друг от хората, с които съм свързан. Внимавам за начина, по който хората говорят със секретаря ми, защото това показва какви са истинските им цели. Внимавам също за начина, по който хората говорят с Джейн, и с децата ми по телефона: ако ги пренебрегват и искат да говорят изключително и само с мен - няма да стигнат до мен. Защото с годините съм разбрал същността на този ужасен сигнал. Ако някой иска да сподели живота си с вас, ще трябва да приеме и отборът, в който работите. Ако някой има специално отношение само към вас, а не към децата ви, жена ви, хората с които сте свързани – това е ужасен сигнал и е добре за вас да се научите как да го разпознавате, защото тази личност ще ви създаде само проблеми, понеже е дошла с неправилни мотиви. Войната ви учи да идентифицирате кое какво е и кой какъв е.

Понеже ни изтича времето, погледнете си бележките. Утре ще говорим за това да си подбираме битките и да се бием по наши условия. Приключваме.

Не знам как да се изразя, дори не знам как да го облека с Писанието, може би тука вие ще ми дадете стих , но има място на което съм призван да отида, и хората, с които се движа също се чувстват призовани да отидат там. Няколко години ние сме обикаляли около него. Понеже вървя заедно с целеустремени хора. Само с такива искам да вървя. Критерият за изборът на хората, с които ще работим заедно ще го разгледаме утре. Има един общ принцип: колко белези имат. Ако нямат белези – не стават. Ако имат твърде много белези- пак не стават. Това ще разгледаме утре.

Когато говорим за това къде искаме да отидем, ще ви споделя нещо което дойде в духа ми. Колко от вас знаят, че сте най-много в Духа, когато не "играете", а просто представлявате същността си. Чувате ли ме? Когато сте най-много това, което Бог ви е направил, тогава сте най-много в Духа. Когато се опитвате да влезете в Духа се отдалечавате най-много от Него, защото Бог е добър Създател и Той ви е направил да ходите в Духа.

Често виждам в хората това, което могат да бъдат, повече от това, което

са. Природата ми е на човек, който открива видения. Но това е и предизвикателство за мен, защото съм бил с такива, които виждат какви са хората, без да виждат какви биха могли да станат. И между нас става конфликт. Но както казах, ще успея да изпълня задачата си ако мога да действам с това, което зная и на което се доверявам. Когато идва тежкото изпитание – тогава трябва да се върна към нещата които знам.

За да стигна мястото, което искам ще трябва да се бия като уличен боец. Няма вече да си втълпявам добри неща за хората, защото пътуването е твърде важно, за да се изгубя в желанието си хората да бъдат добри. Няма да се опитвам да предам на хората качества, които те не притежават. Това не означава, че не мога да бъда излъган, но има неща в Бога, за които не вярвам, че мога да бъда излъган, защото съм научил занаята си да разпознавам някои неща: че когато даден човек прави определени неща, да знам какво означава това. Това звучи трудно, но за да стигнете там на където сте тръгнали, някой от вас ще трябва да излязат от розовата реалност, и да слязат дълбоко в духа си до образа на нещата, т.е. такива каквито са. Не каквито ни се иска да бъдат, не както са били, но каквито са. Тези, които ще се държат на краката си 1999г във масовата битка, която идва в Христовото тяло, ще бъдат тези, които живеят на това ниво. Защото Исус обеща, че заблудата ще бъде толкова силна, че ще се опита да измами и самите избрани ако беше възможно.

Това означава, че ще трябва да приемем нещата такива, каквито са отвътре – добро, лошо, грозно – такова каквото е. Това е духовната война: никога вече да не ти се случват нещата, но да правиш нещата да се случват на врага. Нека Бог да ни даде мъдростта да чуем това, което не аз, а Той казва. И аз вярвам, че Светият Дух даде звук на война в тази конференция, който още не е бил прогласяван в тази нация. Чул съм почти всички поучения за духовното воюване и не съм чувал никога това, за което говорим тук.

Вярвам, че когато Светия Дух освобождава нещо ново дава и отговорност заедно с него; и че това е началото на бойният вик на Бога, който иска да включи децата си във войната. Не мисля, че аз съм специален, понеже го прогласих: създаден съм за да го проглася, дори не го разбирах докато не го изследвах. Акцентът е този: Бог отправя зов към хората си и призивът Му е: “Хайде, ела в друго ниво на живот, повярвай, че ако си се упражнявал, ще си способен да атакуваш вместо да се защитаваш, ще можеш да окупираш нови земи вместо да отстояваш форта.” Светият Дух ни дава нещо ново, което ще изисква ново ниво на работа, водене на записки за това как вървят действията около вас и върху вас, ново ниво на идентифициране на уменията си, на ресурсите си и слабостите си, ново ниво на корпоративност, на разбиране на нашите силни и слаби места и с кого ще трябва да се свържем, за да запълним нашите слабости.

Исус каза: “портите на ада няма да надделеят над църквата, която Аз изграждам”. Нека последното десетилетие на 20 в. да е известно с това: “През тези години в Христовото тяло излезе боен вик, който призоваваше Божиите деца на война. Имаше звук на война в лагера. И войната не се състоеше в това, че врагът атакува, но войната беше Божия призив.” Нека стане Бог и нека враговете Му се разпръснат, защото Христовото тяло идва.””

Амин!

как да воюваме по наши условия

ДА ОПРЕДЕЛЯМЕ ВРЕМЕТО И МЯСТОТО НА БИТКИТЕ

ВИНАГИ, КОГАТО Е ВЪЗМОЖНО

Амин. Днес ще говорим как да налагаме нашите условия при битка и как да определяме къде и кога да е войната. Ще кажа още от началото, едно от нещата, които трябва да разберете за духовното воюване е, че Бог не ни е призовал да бъдем кръвожадни, да воюваме само заради самата война. Битките са забавни доколкото са игра. Когато не са игра не е забавно. Въпреки впечатленията, с които някои може да са останали за мен предвид нещата, с които съм се занимавал, аз никога не съм се забавлявал като наранявам някого. За мен бойните викове и всичко останало е удоволствие, обичам състезанието, обичам надпреварата, но никога не съм искал да нараня някого. Всъщност единствените хора, които някога съм желал да нараня са тези, които нараняват другите хора, защото това ме дразнеше. Това, което имаме предвид като говорим за духовно воюване беше показано в песента на Бърт, след това, което се каза за завета в първата песен. Не знам какво породи тази песен у вас, но тя ме засегна дълбоко в сърцето. Мисля, че всички може да разберем това, защото е писано в словото.

Пс. 33:15 "Онзи, Който създаде сърцата на всички тях."

Чувствам се отчасти като Фердинанд и Бикът. Спомняте ли си тази история? Фердинанд не искаше да се бие, той наистина излезе на арената, но това, което желаше да прави, е да мирише цветята. Може би някой от вас не могат да повярват, че с мен нещата стоят по същия начин, но това е истина. Не съм кръвожаден и никога не съм бил такъв човек. Обичам състезанията, но не е в същността ми, чрез Божията благодат, да наранявам хората.

Но това, с което сме се захванали е война, където врагът ни няма да ни остави на спокойствие. Казвам го по най-добрия начин. Иска ми се да не е така. Иска ми се той наистина да се махне; той да участва в състезанието. Но той не се състезава. Той убива, краде и съсипва, както каза Исус в Йоан 10:10.

Йоан 10:10 "Крадецът влиза да открадне, да заколи и да погуби..."

Той е тук, за да съсипе и вас, а в известен смисъл: кой го е грижа за вас? Дали се чудите: "Какво ли си мисли Денис, когато някой стане и свидетелства тези добри неща, които Дик сподели." Искам да знаете моето отношение. Наистина не отдавам голямо внимание, аз ценя това, което Дик сподели, и

знам, че това е истина от неговата перспектива, и аз се стремя да живея тези неща. Но това, което ме мотивира е същността на войната – какво трябва да се направи, и това което ме предизвиква, и което ще ме вдигне в пълна бойна тревога е, когато виждам врагът да разрушава някого, когато обичам, и когато виждам Сатана да се опитва да клевети Бога и да му противостои. Считам това за лично оскърбление, защото Исус Христос е моя Спасител, и аз дължа всичко, което имам, на Него, Той е всичко за мен: моят герой, Той ми е позволил да имам живота, който водя, и аз се идентифицирам с Неговите цели и дело.

Спомням си преди няколко години Господ ме попита: “Денис ще ме следваш ли ако загубя?”. Помислих си: “Що за странен въпрос?”, но той ми откри нещо, което преди това не съм виждал. Тогава отговорих: “Да Господи, ще те следвам. Ако Ти изгубиш, аз пак ще те следвам, защото желанието ми не се диктува само от това, че Ти ще спечелиш, нито от това, че аз ще бъда на печелившата страна.” Не съм заинтересован от хора, които искат да бъдат от страната на победителите. Това е утилитаризъм. Интересувам се от хора, които искат заедно с мен да изминат пътя. Аз искам да измина пътя заедно с Исус, И понеже съм се посветил да видя името Му прославено на земята. Той каза, че това ще направи, затова заставам срещу всеки, който Му се противи. И колкото повече някой воюва срещу Него, толкова повече и аз заставам срещу този. И знам, че ще бъде лесно за много хора, които слушат касетите, знаете, че тези касети отиват на много места, и те не чувстват духа ми. Лесно е да ме набеждат: ясно това е войнствено християнство и акцентиране само на войната. Затова искам ясно да заявя, каква е нашата нагласа, и както си мисля, каква е нагласата на Исус. Той е Господ Бог, силният във война; но нямам никакво съмнение, че Той иска мир. Единствената причина, поради която Той е във война, е защото Сатана разрушава толкова много хора, и се опитва да съсипе доброто. Това поражда проблема. Искам да съм сигурен, че тази основа е положена твърдо, да не би да преминем в някакъв вид триумфализъм, или нещо подобно, които са глупави неща.

Да се върнем отново към нашата работа, т.е. как да воюваме. Като родители, лидери в бизнеса си или къде да е, между другото насърчавам ви всички вас от бизнеса: вие сте пастири във вашата област. Всеки, който е поставен в ръководна позиция спрямо други хора е пастор. Ако имате някой под ваша власт, или сте отговорен за него, както и да го кажете, вие сте тяхната пасторска подкрепа. Бог ви държи отговорен да им бъдете настойник, и да вложите в тях това, което Той иска в тях – да ги доведете към тяхното призвание и покорство към Него. Ако погледнете към записките си, на стр. 21 има диаграма, която показва нещата, в които трябва да обучаваме себе си и своите хора, и това е, за което говоря в първото и второто поучение за трите нива на война. Трябва да обучаваме индивидите да воюват.

Тази сутрин, надявам се разбирате, че не може да идвате на семинар като този и просто да слушате, без да правите нищо. Защото ако не използвате нещо го изгубвате. Това е закон. Което не го използваш го губиш. Знам, че Святият Дух е говорил на мнозина от вас да започнат да си водят списък на силите, с които разполагат. Тази сутрин Тед като започваше хвалението ни попита: “какво слово ви е дал Господ?”.

Погледнете назад, както Давид се върна мислено, и си кажете “какви са лъвовете и мечките, които Бог ми даде да поваля през моето пътуване заедно с Него?” Какви оръжия сте използвали да повалите тези лъвове и мечки. Тези оръжия, които Бог ви е дал да сте успешни по време на кризите и трудностите,

през които сте минали са първостепенната ви екипировка от Бога.

Спомням си когато четох за пръв път “Ходатай” за Рийс Хауерс. Още на втората страница от книгата Святия Дух ми каза: “Денис, ти не си Рийс Хауерс. Искам това да ти стане ясно.” Всеки от вас, който е чел книгата, и изведнъж не иска да носи шапка, защото животът му е толкова покоряващ; или да подражава на Робърт Мил или на Джордж Мил, да прилича на различните гиганти на вярата – ние експонираме себе си спрямо тези хора и автоматично пренасяме техните характеристики върху нас. Затова Святия Дух ми каза: “Ти не си Рийс Хауерс. Чети за него, научи каквото можеш, оцени го, но това не е твоето оръжие.” Когато Давид излезе да се срещне с Голиат, Саул му даде своето оръжие. Много хора си мислят, че оръжието на Саул беше нещо лошо. Трябва да знаете, че то беше отлично оръжие. Саул повали стотици хора с него. Но важното е, че това не беше оръжието на Давид.

Това, което трябва да намерите е оръжието, което е уникално ваше. Вие не можете да се биете с моето въоръжение. Не можете да кажете: хей, ти си научил това и правиш това. Моето оръжие си е мое. Всичко, което се опитвам да направя е да ви стимулирам да откриете вашето оръжие, вашия меч, с какво можете да атакувате, и да ви насърча в Святия Дух да го направите. Защото всеки мъж, жена, семейство, църква, бизнес, организъм и организация трябва да се бият с оръжието, което Бог им е дал.

Така, че ние призоваваме да се обучават индивидите да воюват, и това е първото ниво. Опитваме се също да обучаваме хората да разпознават и атакуват погрешни идеологии (което е пророческо, засягащо културата). Едно от нещата, които искаме да постигнем в градовете чрез City Action Counsel (Съвети за Гражданско Действие) е да спечелим чрез служение правото да говорим на лидерите. Служението е не само Богоугодно нещо, но отваря и врати. И аз съм на ясно, че ние не желаем само да служим на хората, защото Бог е Служител, но искаме и да отворим врати, за да имаме възможност да проповядваме евангелието. Вярвам, че някой ден, както Америка продължава да се задълбочава в проблемите си, ще имаме възможност да се срещнем с националните водачи и националните губернатори и кметове като с лъвовете.

Не казвам това, за да предизвикам коментар от рода на: Ти си голяма работа, но Джейн и аз сме посрещали няколко президента в дома си, за което не говорим на публично място, но това е ставало. И причината, поради която продължаваме да правим това, е че искам аудиенция с тези, които Бог е поставил на власт, които са способни фактически да вземат евангелието и да го приложат в тяхната култура. Проблемът е, както признават и мнозината, които работят в Източна Европа, че световните водачи не могат да дефинират проблема достатъчно ясно, за да са способни да работят с библейски решения, защото те са затворници на светската система. Говорили сме за бедността. Бедността е огромен проблем. Исус каза, че винаги ще се намират бедни между нас, което ни показва, че една програма срещу бедността никога няма да работи успешно, защото бедността е резултат от проклятието. Тя не е следствие от икономическа експлоатация, но има солидни духовни основи. И вие ако сте кмет на град и желаете от сърце да се справите с бедността, няма никога да решите проблема с пари, защото парите ще направят бедността в някои случаи още по-дълбока. Това показва неопровержимо и книгата на Чарлз Мъри “Losing Ground” (Губейки почва), публикувана в средата на 80-те години - все още никой не е успял да опровергае тази книга. Мъри изследва част от Чикаго, която е получавала големи суми като програма за борба с бедността, и статистически неопровержимо доказва, че колкото повече пари влага

Вашингтон в тези домове, толкова по-бедни те стават. Защото коренът на проблема не са парите, но той има духовни измерения.

Трябва да сме обучени и да обучаваме себе си и другите как да се противопоставяме на противникови идеологии и да се справяме с духовни същества. И трето, трябва да обучаваме себе си и другите да се справяме с духовни същества, защото идеологиите се подхранват от демонични духове, което знам, че ще накара тези, които са невярващи да си помислят че сме глупаци, но и дори да е така, нещата са такива.

Нека да разгледаме и някои въпроси, но нека сега да видим други проблеми свързани с това как ние да определяме сраженията си. Добрите войници винаги боравят не само с нападателна тактика, но и със защитата, контрол и пресмятане на повредите. По време на война трябва да поискате от Бог да ви открие приоритетите си. В Ис. 40:4 Исаия извика: "Какво да провъзглася?" Може да ти звучи като старо религиозно бърборене: "Господи искам да съм ти покорен" и пр., но тук смисълът е по-дълбок. Това, което Исаия казва е: "сред толкова много неща, които могат да се проповядват тук, какво точно се изисква от това поколение, в този момент от историята, в това общество?" Посланието, което проповядваме в САЩ не може да бъде същото, което говорим в Канада, Мексико, Латвия или на друго място. Всички битки, по същността си, макар да използват като цяло някои основни техники, варират съобразно с противника. Не можете да се биете по един и същи начин срещу всичките си опоненти. Защото всяка ситуация е различна и всеки враг е различен. Трябва да сме достатъчно гъвкави, подвижни и покорни на Бога, за да можем един ден да излизаме на война начело с певците и хвалителите, а следващият път - всички да маршируваме в тишина за седем дни. Бог има голямо разнообразие от различни защитни и нападателни техники и това, което трябва да направим е да искаме от Бога да ни покаже какъв е правилният отговор на дадена ситуация.

Друго нещо, което трябва да имаме предвид, е че трябва да отчитаме фактора на предателството. Съмнявам се, че между нас има човек, който е вървял с Господа на лидерско ниво и не е бил предаден. Нека да ви кажа: ако не сте били, бъдете сигурни, ще бъдете. Тази сутрин ще говорим за теологията на кръчмарския бой, но предателството трябва да се предвиди във всяка война. Исус беше предаден. Ако е достатъчно добро за Учителя, то така е и за теб. Павел беше предаден. Тези от вас, които слушат тези касети, погледнете си отново върху бележките. Понякога хората ми казват: "Не четеш достатъчно стихове от Библията". Но ето затова съм написал ръководството със стихове, очаквайки от вас да си свършите добре домашната работа като добри беряни. Апостол Йоан беше предаден. Ами нивото на което Павел бе предаден? Когато чета това понякога ми е трудно да го повярвам. Той казва: "Всички в Азия ме изоставиха".

II Тим. 1:15. "Ти знаеш това, че всички, които са в Азия, се отвърнаха от мене, от които са Фигел и Ермоген."

Колко от вас могат да видят човекът Павел четейки Божието Слово. Павел говори за собственото отблъскване в Писанията. Аз се надявам, че той до известна степен преувеличава, като казва, че всички са го изоставили. Не искам да си помисля дори, че всички хора, с които е работил в Мала Азия, са го

изоставили, но това е, което той казва.

Предателството е нещо, което трябва да предвидите. Много често реакцията на това е: "Кой е? , Ти ли си? , Този ли е?, Кой е?" – но не това, за което говоря. Не говоря за такава реакция, защото до известна степен нямате контрол върху предателството. Всичко, което казвам, е че трябва да знаете, че стават предателства, и че не трябва да се оглеждате за предателя. Никога не търся предатели, това, което търся са сигнали, и то не един сигнал. В по широка перспектива това изглежда така: не е важно какви ужасни неща правя аз, вие, ние, а колко често ги правим, дали това е модел на поведение. Когато нещо ужасно излезе от мен, всички се стряскат, но това не е проблем, аз питам: "Какво казах аз, какво каза Дик, това тенденция ли е, нещо за което трябва да внимавам?" Ето затова аз свързвам нещата с хора. Всички от нас вършат добри и лоши неща, но това, което следя не са нещата, а дали няма тенденция. Не придавайте голямо значение, на това което някой прави, защото моделите откриват съдържанието на действията. Ако търсите предателя действително ще си създадете такъв. Защото такава атмосфера създава недоверие и това не е това, за което ви говоря. Аз ви говоря да вземате предвид реалността, че предателството е нещо обикновено в това пътуване.

Трябва да предвидим най-лошото положение. За тези от вас, които се борят с песимизъм, това може би не е добро за вас, но само ще засегна това и ще се доверя на Святия Дух да ви покаже какво не трябва да правите с тази информация, и какво мислите, че може да понесете. Господ ме помоли, и аз ви моля на свой ред, да напишете възможни разрушителни сценарии, и какво мислите, че може да понесете. Понеже говорим за воюване, ще поставя това в контекста на битка. По време на схватка има удари, които не мога да поемам. Това е факт. Хората биват нокаутирани при удар в главата - в нервите зад ухото. Ако някой ви удари точно там ще сте нокаутирани. Под брадичката е другото място, където можете да бъдете нокаутирани. Така, че можете да понесете или блокирате какви да е други удари по главата, и ще оцелеете, но тези двата не можете да понесете. Ако ви ударят там ще ви убият. Каквото и да се случи трябва по време на бой трябва да си пазите врата: и както сте забелязали добрите боксьори си снижават вратовете когато се бият. Не можете да поемете удар в слабините, всички мъже разбират това, това би ви повалило веднага, нито в бърбреците. Не можете да понесете удари и на други места по тялото си. Когато сте в бой, трябва да сте наясно къде са местата, където не трябва да ви удрят; ето защо когато някой се обърне на страна (като боксьор готов за бой), говоря ви по човешки – махнете се от него, защото той е заел позиция, в която има много малко места, където можете да го уязвите. Трябва да правим същото в Духа. Трябва да знаем, че има удари, които наистина не искаме да поемаме, и трябва да сме способни като корабостроителите, да направим херметически затворено всичко, което е възможно.

Ако имаме няколко часа, и съм с пастори и старши ръководители на бизнес предприятия и на организации, бих взел черна дъска и ще ви изнеса лекции за това как да се изолират помещения в кораб. Съществено е да знаете как да го правите. Всички помещения в един кораб са изулируеми, с малки помещения и с херметически врати, и причината за това е, че живота на никое помещение не е толкова важен колкото живота на целия кораб. Всички моряци знаят, че ако имат пробив в тяхното помещение, първото нещо, което трябва да направят е да го изолират, за да не се принесе върху целия кораб. Искам да вярвам, че някой ден ще бъдем достатъчно зрели, виждали сте това на филми, дами, това не е оправдание, но нещо важно, причината, поради която мъжете

обичат да гледат приключенски филми с много бой, е защото в тях има неща, които откликват дълбоко в нас. Една от сцените, които ще видите в екшъните, е някой, който е ранен, и прави всичко възможно другите да тръгнат без него, защото това, за което се говори е необходимостта да се разбере, че ако в нашето помещение има вода, нашият живот не е толкова важен, колкото мисията на кораба. Мъдрите строители разделят на помещения своите организации и техните финансиращи програми. Когато мислите стратегически, особено тези от вас, които водят организации, ще трябва да предвидите как да разделите на изолируеми помещения, това което правите, за да може в случай на атака върху едното от тях, да не потъне цялата организация. Ще говорим за това от друг ъгъл в “теологията на кръчмарския бой”.

Номер 2: Трябва да избягваме разрушителни дербита. Какво е разрушително дерби? Наричаме го също опустошаващ бой. Моят стил на трениране е японски. Японците са много интересни хора. Там има определен тип опустошителен бой. Това, което гледате по телевизията са артистични ритници. Ние се смеехме на тях. Няма да намерите истински бойци да правят такива техники, защото те са твърде бавни. Изглеждат добре, забавни са, но в истинска борба никой не се бие така, защото ръцете ви са три пъти по-бързи от краката ви. Това изглежда добре само за шоу. Искам да подчертая това в Духа. Едно от нещата, които искам да съм способен да разпознавам, е християнски ръководители, които се наслаждават на високите си удари с крака, без да правят нещо съществено. Трябва да се научим как да разпознаваме този тип играчи, защото те няма да направят нищо друго освен да ви впечатлят със своята гъвкавост, което не постига друго, освен на края да ги потупате по рамото и да продължите нататък. Но разрушителното дерби е когато двама човека се сблъскат и не се интересуват колко щети ще понесат, защото всичко каквото правят е да удрят, удрят, удрят ... . Това е ужасно положение. Тези дербита са много разрушителни. И в Духа няма да искате да влезете в разрушително дерби. Няма причина да го направите.

Съпрузи и съпруги, вие сте били в стотици от тях, ако сте били женени за по-дълго време. Разбирате ме за какво говоря – когато започнете взаимно да си нанасяте удари докато се съсипете. Когато разберете, че сте в разрушително дерби– престанете, защото нищо изкупително няма да излезе от това. Никога няма да решите проблема в разрушително дерби, защото там сякаш ви обзема някакъв дух и вие започвате да рушите така, че докато не излезете от този дух – няма да имате избавление. Бил съм в такива ситуации с братя, докато научих урока. Когато започвам да усещам, че съм в разрушително дерби, колкото по-бързо съобразя това, толкова по-бързо прекъсвам. Защото няма нищо изкупително в разрушителното дерби. Научете се да ги идентифицирате, и да се отдръпвате веднага щом разберете, че сте в такава.

Номер 5: Ако е възможно никога не притискайте врагът си до ъгъла. Винаги оставяйте място на враговете си да отстъпят, освен ако не се изисква те да бъдат унищожени. Нямам предвид убити, но в стратегически смисъл, не мога да кажа това, което искам, дори на касета, защото просто не става. Някои от вас, на определено време ще стигнат до такъв тип неща. Но когато си имате работа с неутрализиране на вашите опоненти, ще ви кажа това много ясно: не живеем в розов свят, и когато имаме работа с хора като ACLU (Американски съюз за граждански свободи), или други като тях- те са врагове на Христос, и затова са и наши врагове- трябва да имаме стратегия как да действваме спрямо тях (за което не мога да отговоря публично, защото не знам къде ще попаднат

тези касети). Но когато имаш работа с врагове, трябва да разпознаеш, дали Бог иска напълно да ги изкара от играта, което изисква една стратегия, или да неутрализира нещо, което те правят в момента, което изисква друга стратегия.

Последното нещо, което ще искате е да заградите някой и да не му дадете изход, защото някой, който е заграден в ъгъла и няма място за маневра ще се бие по начин, който ще ескалира нещата до степен, до която може да не искате да се биете. Едно от нещата в света, които разбрах, беше свързано с едно момче в гимназията. То беше труден характер. Имах малък проблем с него и знаех, че той беше такъв, че ако го удариш с юмрук следващия ден ще дойде с нож, и ако го набиеш пак, следващия ден ще се появи с брадвичка, и ако го набиеш пак, следващия ден ще се върне с огнестрелно оръжие. И така ще продължи докато свърши. Трябва да разпознавате хората и ситуацияите, които ще желаят да ескалират нещата отвъд нивото, което желаете, така че да не се забърквате, освен ако не сте готови да платите цената. В Духа има много малко ситуации, в които Бог ще ви води до такива крайни конфликти.

По отношение на съветването на хора, никога не ги вкарвайте в ъгъла, освен ако Святия Дух не ви води (което ще е рядко), защото когато поставите някой в ъгъла поведението му става изцяло защитно. Каквото има в тях, което няма да приеме истината, ще се прояви по много силен начин. Така че, освен ако Святия Дух не ви накара да го сторите, не правете това.

Следващата страница. Трябва да съобразим уникалните методи на воюване на Святия Дух. Той може да избере да нанесе обръкване в лагера на противника (II Лет. 32:21). Може да избере да уплаши врага с хваление и поклонение (Пс. 149). Има случаи, когато най-ефективното нещо, което можете да направите е не да смъртете врага, но да хвалите Бога. Това е оръжието, което ще свърши работа. И отново целия въпрос се свежда до това да сме чувствителни към Святия Дух. Следването на Святия Дух е всичко, не е нещо, а всичко, защото Той е Този, който определя кои инструменти да изкараш от раницата си. И едно от нещата, които наистина ще ви изобличат за грях, е когато Святия Дух ви каже да извадите измежду реакциите си способността да Го хвалите. И когато я извадите – тя е ръждясала. Това е начина, по който Бог работи с нас и ни води до зрялост. Той казва: “За тази ситуация имаш нужда от ходатайстване, но ти не си ходатайствал много, техниката ти в тази област е слаба. Бог иска да доведе мен и вас до положението когато инструментите ни са в достатъчно добро състояние, така че в каквато и битка да попадне някой от нас, и Святия Дух го призовава да извади определено оръжие, да може да го извади и то да е лъскаво, в добро състояние, да е използвано, да знае как да го използва и да е готов да го използва. Колко инструменти ви е дал Бог, които са ръждиви или ръждясват, понеже не ги използвате достатъчно често, въпреки че Бог ви ги е дал да ги пазите в добро състояние. В сериозна война ще трябва не само да разпознаваме тези инструменти, но и да ги използваме достатъчно често, за да можем да ги приложим, когато Святия Дух ни призовава да го сторим.

Относно връзването на врага с декларативна молитва и осъдително, проклинащо разрушение.

Мт. 16:17-19 “Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец ми, Който е на небесата.

Пък аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да и надделаят,

Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.”

Стиховете се отнасят за връзване и развързване на врага с декларативна молитва и разрушение чрез проклинане.

Знам за град в тази страна, където много хора се срещали за молитва, включително и много пастори. И веднъж един от братята повдигнал целия въпрос за проклинащата молитва. И в момента, когато започнал да говори за молитва срещу хора, настанал хаос. Всеки пацифистки дух в тези пастори се навдигнал и извикал на това място. Те казали: “Не, не можеш да искаш ние да правим това, Исус не би правил това, Бог не би направил това. Това е Старият Завет. Бог не би го направил.” Междувременно знаете ли кой е Бога на Стария Завет, какво е името Му? – Исус! С повдигането на въпроса за проклинащата молитва, този нечестив религиозен дух в тези пастири започнал да се проявява, че Исус не би воювал, че Исус е предимно миролюбив. Трябва да разберете, че когато си направи камшик и събаряше масите на търговците в храма беше проява на характера Му. Днес все още не можем да разберем защо Го направи. Все още ми предстои да чуя проповед за това какво е имал предвид Исус, когато казваше на учениците си на последната си среща преди разпятието “вземи това, вземи онова” – да вземат и два ножа. Чувал съм няколко човека да се измъчват с гръцкия, хванаха се за гръцкия език и се опитваха да уточнят, че е къс меч, да обяснят думата “меч” в духовен смисъл. Да, но значението е в конкретен смисъл. Исус каза мечове. Между другото имам един въпрос, който ще оставя отворен: защо учениците, бидейки три години заедно с Исус във всичко, което Той правеше бяха въоръжени в Гетсиманската градина? Защо Петър беше въоръжен бидейки три години заедно с Исус. Самият аз се нуждая от помощ по този въпрос. Петър извади собствения си нож. Защо той беше въоръжен с нож, след като е бил с Исус три години. Мисля, че всички ние сме пропуснали нещо от смисъла на пасажа.

Трябва да разпознаваме критичния въпрос за определяне на момента на войната. Това съдържа всичко. Да знаем кога да атакуваме. Трябва да се научим да гледаме към Божията ръка. Определянето на момента е нещо, което се научава. В събранието присъства висш военен ръководител, който е бил в истинска война, в истинска кръв, истински куршуми, истинска смърт, и когато го слушам да говори за това, ми е интересно да сравнявам какво е воюването на организационно ниво и на лично, индивидуално ниво. И съм сигурен, че в същността си е същото, защото правилата са същите. Разликата е повечето ресурси при първото. Но в обикновената схватка, не говоря за някой пиан, който ви посяга, но за някой, който знае как да се бие. Там има моменти, когато вие заемате отбранителна позиция и всички очакват момента, когато действието ще започне. И няма начин това да се обясни или покаже. Това е нещо, което просто знаете. Но начинът, по който го разбирате е, когато виждате нещо в очите на противника си – премигване, отклонение на вниманието, когато го почувствате.

Човешкото същество е уникално. Знам, че сигурно сега използваме една хилядна от това, което Бог е вложил в нас, заради падението. Само Бог знае колко малко използваме от това, което сме наистина. Мисля, че Уочман Ний и други се занимават с това. В определени ситуации има определени

обстоятелства започват да действат определени инстинкти, които не се проявяват в нормалния начин на живот. И в борбата има инстинкт, както ако си се бил достатъчно дълго, можеш буквално да чувстваш кога е време да нападнеш, и можеш също да почувстваш кога противникът ти ще нападне преди той дори да се е помръднал. Това просто се знае. Трябва да станем познавачи на Святия Дух, така че с каквото и да се бием, накъдето и да ходим, да се приготвим и да чакаме сигнала от Святия Дух да каже “тръгвай”. Джей Ар младши е човек, който действа, разбира се не само по този начин, но предимно интуитивно. Наблюдавал съм го през годините; той не може винаги да ви каже защо прави нещо; това разбира се не е упрек, това е негов дар; докато аз обикновено съм повече аналитичен – не се помръдвам докато не знам защо. Джей Ар не е така. Той действа повече интуитивно, повече като чувства. Някои от вас са като него: повече чувствате кога да определите битката, а не да правите концепция кога да влезете в битката. И двете се съществени, и двете се изискват. Разбира се доброто в корпоративното воюване е, че където някой е слаб, друг е силен и като се съберат двамата се получава едно цяло.

Трябва да знаем кога да уловим “момента”. Нека разгледаме следният пример:

IV Царе 13:14-20 “В това време Елисей се разболя от болестта, от която умря. И Израилевият Цар слезе при него та плака над него, като рече: Татко мой! Татко мой! Колесница Израилева и колесница негова!

А Елисей му каза: Вземи лък и стрели. И той си взе лък и стрели.

Тогава рече на Израилевия цар: Тури ръката си на лъка. И като тури ръката си, Елисей положи ръцете си върху ръцете на царя и рече:

Отвори източния прозорец. И той го отвори. И рече Елисей: Стреляй. И той устреми. И рече: Стрелата на Господното спасение! Да! Стрелата на избавлението от сирийците! Защото ще поразим сирийците в Афек докле ги довършиш.

Рече още: Вземи стрелите. И той ги взе. Тогава рече на израилевия цар: Удряй на земята. И той удари три пъти, и престана.

А Божият човек се разсърди на него, и рече: Трябваше да удариш пет или шест пъти: тогава щеше да удариш сирийците докле ги довършиш: но сега само три пъти ще поразим сирийците.

И Елисей умря, и погребяха го. А в следната година някои моавски чети опустошаваха земята.”

Когато пророкът каза на Израилевия цар Йоас да удри стрелите в земята, това беше моментът от Бога, време в Духа, когато Бог щеше да му предаде определено количество победа. Но той удари стрелите в земята само три пъти, и пророкът каза: “трябваше да удариш стрелите в земята повече пъти, защото вярно е, ще имаш временна победа, но тези врагове ще се върнат отново и ще

те унищожат, защото пропусна Божия момент. Да уцелиш момента е всичко.

Някои от тук стоящите са старши пастори и често казват: “трябва ли да се разширяваме?” Разширяването се основава върху определянето на момента. Тези от вас, които са се занимавали с атлетика, знаят че момента е удивително нещо. Буквално можете да наблюдавате как се премества. Не може да го измерите, да го видите, помиришете, опитате, но е там и можете да кажете когато се е преместил. Дами дори и вие сте усвоили коментариането на футбола (защото само това е начина, по който можете да общувате със съпрузите си по време на играта) и вие често сте чували коментатора да казва, че момента в играта се е променил и това е защото той усеща, че има промяна на атакуващата страна.

В Духа това е много важно при воденето на бой. Когато момента е ваш, трябва да преследвате враговете си докато ги поразите. Ще трябва да станем мъже и жени, които когато атакуват в Духа преследват целите си докато ги постигнат. Когато моментът е в противника ни не атакувайте. Ако съм атакуван в духа няма да искам да предприема контраатака, докато Святия Дух не ми каже “Тръгни!”. Трябва да стоя и да правя всичко, което знам, да отбивам всички тези атаки, докато Святия Дух не ми каже: “Тръгни!”. Защото ако тръгнете, когато не сте подготвен, ще бъдете наранен. За това може да говорим още много, но не днес.

Трябва да чакаме докато чуем определен звук. Павел казва: “как ще се вдигнете на война, ако не чуете определен звук?”. Звукът на война. Трябва да знаете, че има и звук на човешки ентузиазъм. Не искам да отивам на война воден от човешки ентузиазъм. Правил съм го преди, водил съм битки от свой ентузиазъм и вече не искам. Призивът в Духа – когато го чуете - го разпознавате, ако сте го чували преди. Това се отнася особено за вас лидери, когато сте молени да посветите хора, пари, ресурси. Има толкова неща, които стават в тази страна днес, и други народи искат да се направи това или онова, да се събират за едно или друго. Не съм критичен към това, много от идеите са велики, но това не е Божият звук. Не че идеите са лоши, много от тях са велики идеи, но човешки ентузиазъм, а не определен звук от Святия Дух, който казва: “Иди да воюваш. Прави това, за да напредва каузата на Царството”. Вярвам, че с течение на времето ще се научим да разпознаваме между призива на човешкия ентузиазъм и призива на Святия Дух. Защото всички ние имаме ограничени ресурси, и ако ги посветим на вдъхновени от човек неща, ще ги пропиеем и те много трудно ще ни се възвърнат. Във война трябва да сме много внимателни кога влизаме в сражение. Да се втурваме в сражение е велико нещо, и аз вярвам в него, но отново трябва да внимаваме дали е моментът, даден ни от Бога или не.

Гневът трябва да бъде насочван и контролиран. Гневът забулва способността ви да отсъдите правилно. Не знам как това работи и защо работи, но знам че става така. Има два вида гняв. Има гняв, който ще ви даде сила по изкупителен начин и гняв, който напълно ще обърка това, което трябва да направите. Гневът трябва да бъде насочван много внимателно. Гневът не е грях, защото и Бог се гневи. Има много стихове, които говорят за Божия гняв. Гневът не е грях. Всъщност Павел казва: “гневете се без да съгрешавате” (Еф. 4:26) Ако гневът ви е праведен, гневете се, но не го оставяйте да определя поведението ви, да ви кара да вършите глупави неща, особено във война.

Ще завърша това поучение, преди да си починем и да се занимаем с последните две поучения: справяне с конфликти в лагера и теология на

кръчмарския бой. Ще завърша като засегна най-силното оръжие, което имаме, и това е оръжието на смирението. Във II Лет. 20:15 царят напомня, че битката не е наша, но Божия. А II Лет. 7:14 казва: “ако людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си, та се помолят...”. Божие то най-силно оръжие за нас е смирението. В смирение ще сме способни да слушаме Бога и да отговаряме на това, което Той прави. Той призовава хората Си да се облекат в смирение: “Бог се противи на горделивите, а издига смирените”. В предишните поучения изясних, че на Бог не Му се налага да прави много на горделивите, защото те сами ще си навредят. Те не преценяват ресурсите си, нито времето за атака, злоупотребяват с инструментите си и не е необходимо Бог да им се противи много, освен да ги гледа от страни и да се приготви за момента, в който ще събира останките в случай, че се обърнат към Него. Бог ни облича в сила, когато се покаем, когато търсим възстановяване и възвръщане.

Ще ви разкажа малка история от живота си. В гимназията бях първенец по овчарски скок и в действителност тренирах за олимпийското, за четирибоя. Опитах се за олимпийското, но не успях, не влязох в отбора. Но по това време бях най-добрия в четирибоя в страната. Но имах съперник в овчарския скок, който ме побеждаваше на градско ниво. Беше забавно. Два пъти спечелих националното първенство във Вашингтон, но никога не спечелих градското. Този човек беше наистина противен. Не знам, може и да чуе тези касети, затова ще съм предпазлив. Той беше такъв тип, че дори и съдиите желяеха от сърце да го победя. Имах лош ден на градското първенство и не спечелих. Но бях инвестирал достатъчно време, и имах достатъчно добри отношения с Бога, имах истинска среща с Господа преди да отида на националното първенство и отидох с едно нещо в ума си: няма да ме победиш отново. Това няма да стане. Може да го кажете, и да има различно звучене за вас, но за мен беше много дълбоко – стана рема. И ситуацията беше толкова драматична, сякаш играта продължи вечно, оставаше последният ми опит, останалите игри бяха свършили, и целия стадион следеше овчарския скок. И този тип беше преди мен в класирането, и той вече беше пропуснал три опита от височината си. Аз бях пропуснал два и ми оставаше само един опит. И имаше 10000 човека на стадиона. Всичко е свършено. Цялото внимание е върху мен, стоящ на старта с пръта си, всеки гледа, само един скок е останал – като на кино. Аз и този тип, който се перчеше като ... паун (на английски паун е реасоск, което звучи като фамилията на Денис). И ако не успея в скока си този тип щеше да спечели националното първенство, а аз щях да загубя всичко, за което мечтаех. Тогава не се молех на езици, понеже още не бях кръстен в Святия Дух, но тогава Духът на Господа слезе върху мен и беше невероятно. Духът на Господа слезе върху мен, и изведнъж започнах да се смея. Взех си пръта и започнах да се смея. И смеейки се излязох да направя последния си опит. И хората си мислеха, че съм превъртял. Но аз смеейки се си приготвих нещата, защото Бог ми даде победата преди да направя скока си. И Господ ми го припомни наскоро. Между другото съперникът ми каза после: “Когато те видях да излизаш знаех, че ще го направиш. Знаех, че ти знаеш, че ще го направиш. Не знам защо е така, но знаех.”

Казвам ви това, за да ви наблегна на следното. Когато вие сте се предали на Бога в нещо, в което Той иска да ви прослави, трябва да чакате докато почувствате Неговото “Тръгни!”. На стадиона аз стоях дълго време преди да тръгна, не защото се страхувах, а защото чаках Господ да се появи. Чаках Господа. Едно от нещата, които научих от многото си грешки в служението е, че Бог не бърза. Винаги има време да се вземе решение. Всяко

решение, което е взето под натиск на време, вероятно не е работа на Бога. Бог винаги ни дава достатъчно време, докато Той се появи и ни облече в това, което иска. За да правим това трябва да сме смирени.

Равносметката, която виждаме в Из. 33:15, където Мойсей питаше Бога: "С нас ли ще излезеш или не? Защото ако не дойдеш с нас по-добре да не излизаме на война". Ако Ти не дойдеш, и аз няма да излизам.

Ще приключа със следния коментар. Не мисля, че има въобще някакво съмнение, че Бог ни разкрива на нас ново знание. Отново ви казвам, като снощи, не приемайте това за мегаломания. Всяко нещо започва от някъде. Вярвам, че Святия Дух разкри в малка форма нещо, на което Той иска да научи Христовото тяло, идеята за мъже и жени, които се учат как да воюват, по начин, където те си служат с инструментите си, разбират начина, по който врагът се бие, разпознават модели на поведение, и правят всичко, за което говорихме, така че да минем в настъпление. Ние трябва да атакуваме. И вярвам, че над всичко друго Святия Дух ви е казал: "От тези дни нататък, не искам нито един, който е чул тези поучения, да се отклони отново в дефинирането духовното воюване като нещо, което се случва." Духовното воюване, трябва да си измием устата със сапун, духовното воюване не може повече да се разглежда от нас като нещо, което се случва или нещо, което е товар за нас, защото докато имаме този манталитет, играта ще се води върху нашата половина на полето, и славата на Господа няма да напредне. На това трябва да се сложи край. Но това няма да стане с наши собствени сили. На този манталитет ще се сложи край само ако се облечем в реалността, че не сме удобни на Бога, когато действаме със собствените си сили, и няма начин, по който можем да поразим врагът, който се изправя срещу нас, с нашите собствени сили. Защото той е много по-силен от нас, и въпреки че е осъден от Христос, той все още има достатъчно сила да Му се противи и да ни въвлича в неговата игра, ако действаме със собствените си сили. Има нужда да чакаме, докато се облечем свише. Трябва да молим Бога да ни показва нашите оръжия, стихове, инструменти, хората, които е дал в живота ни, за да можем успешно да поведем войната.

Нека да си починем, и като се върнем ще се занимаем с тъжната комедия да получаваме ответен огън от собствения си лагер.

как да се справяме

с конфликтите в собствения си лагер.

Нека да се присъединим към Денис.

КАК ДА СЕ СПРАВИМ С КОНФЛИКТИТЕ В СОБСТВЕНИЯ СИ ЛАГЕР

Починахме си малко. Сега ще ви обърна вниманието към нашата седма сесия – как да се справяме с конфликти в собствения си лагер. Ще започна с описването на признаците на така наречения “приятелски огън”. Това е случая, когато си застрелян помагайки на брата си. Привличам вниманието ви върху факта, че в неотдавнашната война в Средния Изток най-големия броя попадения, които са ударили авиацията са били от “приятелския огън” на нашите войски. Ние сме убили повече от войниците си, отколкото врагът е убил. “Приятелският огън” винаги е бил голям проблем. В Христовото тяло това е ужасен проблем, за него можем само да се смеем, иначе бихме изпаднали в меланхолия. В Христовото тяло разделението и само причинените рани удовлетват Сатана, защото повече от всичко друго дисквалифицират църквата. Всички знаете Йоан 17:21. Това според мен е най-мощният евангелизаторски стих в Библията, защото Исус там казва: “Вие трябва да намерите единство между себе си, така че служението ми да е успешно, така че светът да познае, че Ти си ме пратил.”

Има много неща, които можем да кажем за скандалите в църквата през последните няколко години. Не се чувствам като пророк, но когато видях Джими Суегърт преди падението му, бях с него на събрание във Вашингтон, преди една година. Когато застанах до него, той ме уплаши до смърт, защото, въпреки че Бог го беше използвал мощно, той излъчваше такова настроение, че всеки път когато се доближа до някой с излъчване като неговото, се старая да се отдалеча колкото се може по-бързо, защото това, което чувам е тиктакане на бомбен механизъм. Така, че неговото падение не беше изненада заради начинът, по който той възприемаше себе си, и също поради това, че стреляше твърде много по другите братя. Ще го кажа ясно: “Всеки който постоянно стреля по други християни, крие нещо в себе си. Още не съм виждал това правило да е нарушено. Всеки път, когато се срещна с някой, който се чувства като Божият шериф в царството на Бога, е така, защото той е разбрал, че най-добрата защита е нападението.

Едно от нещата, които направиха скандала със Суегърт толкова болезнен. Бях в Централна Америка, заедно с Хосе Луис, брат от Мексико. Работихме с него. Хосе има сиропиталище, училище, църква, медицинска клиника и други неща в Мексико. С Хосе бяхме в Гватемала когато целия скандал избухна. Ако си мислите, че нещата около Суегърт нанесоха щети в църквата в Щатите, нямате никаква идея какво причини в Централна Америка. Тук Джими Суегърт е бил смятан почти за Бог. Той е бил единственият, който е можел без никакво усилие да напълни футболен стадион с 50000 души, поради което този скандал причини огромни щети. Но това, което е поразително за мен е коментарът на Тед Капъл. Той каза: “виждали сме скандал на сцената, скандал в дом, и въобще скандалите от американския обществен живот не са нещо ново за нас. Но това, което ме възмути беше, че никога в скандалите с обществени лица, с които сме се срещали, не сме имали глутницата от толкова много хора, други пастори, които ни се обаждат за да ни заблудят колко много негативни неща знаят за Джими Суегърт. Никога не сме виждали такава мания за изяждане в света, на каквато бяхме свидетели, когато гледахме начинът, по който християнските водачи отговарят на един от техните редици, който е паднал. Какво обвинение от Тед Капъл! Някой от вас чел ли е нещо, слушал ли е нещо такова? Това е страшно. Ние имахме доброволци, братя, колеги, които искаха да му помогнат да падне.

Какъв е един от главните атрибути на “приятелският огън”? Т.е. унищожаването от страна на братята. Проблеми с общуването, които са

предназначени да ни разделят, полуистини и несъвършени порядки. Когато това работи, с Том Маршал сме го виждали около тази конференция, когато има проблем с комуникацията, никога не може да ме учуди това, което обикновено става. Общуването, което трябва да е чисто, е изкривено. Послание, което знаете, че е било споделено, никога не е било изпращано или прието. Колко от вас са наблюдавали тези неща да стават във взаимоотношенията ви с вашия брачен партньор по време на духовна война, когато вие казвате “ябълки”, а той чува “портокали”, вие казвате: “това е, което аз мисля”, а той чува нещо друго като, че ли му говорите на суахили. Вие дори не говорите на един език. Когато това нещо ви обхване е напълно непредвидимо колко много наличен контрол, може да упражнява врагът върху общуването, за да прекъсне линиите на общуването. Действително съм виждал близки приятели да се разделят, защото общуването им е станало изкривено, и по каквато и да е причина те не са посветили време, за да оправят този проблем. Моят отговор на изкривеното общуване е, че след като го забележа, обикновено се оттеглям от всяко общуване, докато това нещо престане, защото в повечето случаи то само се влошава. Понякога ще трябва да го нападнем фронтално, но в повечето случаи е като разрушително дерби. Когато общението се влоши, най-доброто нещо което можете да направите е да кажете: “Да забравим всичко това, ти иди насам, а аз ще отида натам, ще се разделим за два часа, ще се съберем отново и ще видим дали можем да се разбирате. Защото сега е очевидна невъзможността ни да общуваме. Това, което казвам – ти не можеш да го чуеш, а това, което ти казваш – е изкривено за мен, все едно че те слушам под водата.

В духовната война трябва да можем да идентифицираме кога става този феномен, защото да прищипваш комуникацията, когато тя е в такова състояние е безумие. Ще бъдеш наранен, защото общението ти няма да е ясно. Най-доброто нещо, което можеш да направиш е да спреш и да се отстраниш.

Духовната война между братя, братя и сестри, и също между сестри се извършва също на нивото, когато си правим стереотипи за хората и доктрините. Написах статия в “The Bottom line” (пр. “в крайна сметка” или “да теглиш чертата”, заглавие на бюлетин издаван от Денис) през май 1990г. озаглавена “Защо вкарваме хората в рамки?”. Ще ви споделя части от нея, защото мисля, че е важно. Една от битките, които трябва да водя в служението си на проповядване из страната е срещу желанието на хората да ме поставят в рамки.

Защо хората обичат да ни поставят в рамки? За да не се налага да се занимават с последствията на това, което казваме. Представете си вашия мозък като огромна лавица. И всичко, което вие и аз мислим, че знаем, е организирано на тази лавица, защото всички човешки същества са призвани да живеят с чувство за вътрешен ред. Вие имате отдел за теология, спасение, за отношенията между мъжа и жената, за химия и какъвто и да е предмет – и всички те изграждат това, което наричаме мироглед. Всеки път, когато някой идва с нещо, което ви предупреждава да пренаредите цялата тази информация – имате две възможности: можете да ги категоризирате по начин, който няма да ви принуждава да организирате наново лавицата си или може да се съгласите да пренаредите лавицата си отново, защото тази нова перспектива прави начина ми на разбиране на реалността остарял. Ако изберете да пренаредите вашата реалност ще трябва да извършите огромна работа, защото да реорганизиращ лавицата си наново е дълъг процес, а повечето от нас са интелектуално и духовно мързеливи. Ние бихме пренаредили лавиците си и

организирали наново информацията си, само ако Святия Дух ни накара чрез обстоятелства в живота ни и ни принуди да го направим. Това е причината, поради която хората замерват пророците с камъни. Не казвам, че съм пророк, но ето защо хората замерват с камъни пророците, защото пророкът идва с перспектива, която изисква начинът, по който вие категоризирате разбирането си за реалността, да съответства напълно на това, което Святия Дух ви казва сега. И това, което ние правим обикновено е да се върнем към интелектуално мързеливия процес, опитвайки се да сложим хората в рамки, и да им направим стереотипи, да ги категоризираме така, че да не се налага да пренареждаме и обновяваме отново лавицата си. Аз съм се сблъсквал с това, всъщност всеки от служителите в тази страна се е срещал с този проблем. Колкото по-противоречиво и интелектуално изискващо е вашето послание, толкова по-силен ще е натискът да ви вкарат в стереотип. Така, че на моите семинари винаги се опитвам да кажа в началото, че не знам каква е моята есхатология, защото някои от вас искат да ме направят постмилениалист, защото ако ме направят постмилениалист, тогава могат да изхвърлят всичко, което ви казвам и се сблъсква с вашата есхатология. Така вашата лавица за есхатология е спасена, няма нужда да я закачате, и "Слава на Бога, вие сте свободни".

Сега си мислите: какво ли иска да каже? Казвам ви честно, че не знам какво вярвам за мястото на Израел, защото ако направя коментари за мястото на Израел в един или друг смисъл, хората ще изпляскаят с ръце и ще си кажат: "Най-сетне, знам къде да те поставя, така че, това което вярвам за Израел е сигурно и няма нужда да пренареждам тази лавица." И това, което правят е да категоризират и подредят свидетелството ви, на тяхните лавици, така че накрая на деня, да не промените нищо в това, което те вярват, защото те са ви дисквалифицирали от необходимостта да пренаредите и обновите лавиците им.

Това е духовно воюване. Трябва да бъдем изцелени от този феномен. Казвам ви право в лицето: Не съм реконструкционист. Имам огромно уважение към доктор Рашдуни. Мисля, че Р. Дж. Рашдуни ще направи много от евангелските християни да изглеждат като моментни искри в историята по отношение на неговия принос. И това не означава, че съм съгласен с всичко, което той е написал, защото не е така. Но мисля, че съм разбрал част от приноса му. Но не съм реконструкционист, а има хора, които идват тук само за да чуят, че съм и да ме сложат в тази рамка, така че, да не се налага да пренареждат лавиците си. По отношение на "Царството е тук сега". Това е едно от най-глупавите неща, които някога съм чувал през живота си. Защото Библията казва, че Божието царство е било, е и идва. И въпреки, че познавам всички, които изповядват, че са от "Царството е тук и сега", познавам ги лично, не познавам никой, който да поучава, че Божието царство ще дойде в пълнотата си преди Исус Христос да се върне физически на земята. Дори и Рашдуни не поучава това. Но тази стереотипна концепция е направена от тези, които не искат да слушат какво им се говори.

Част от причината да имам груб глас за това е, защото се стремя да пробия една мембрана в Духа. Мембраната е стереотипният възглед за духовната война, с който фактически всеки от вас дойде преди два дена на тази конференция. Защото винаги сме били изложени на една идея на духовната война. И аз съм във фенклуба на Джон Дос и на Френджъпейн и много други хора, които са написали добри неща за духовното воюване, но по същността си всичко това е защитна война. Така, че аз дойдох тук да се измъчвам в Духа и да пробия през това нещо, защото докато този стереотип не се разруши, ние няма

да пренаредим разбиранията си. И когато се приберете в къщи и някой ви попита: “Какво разбра на тази конференция?”, искам да знам, че сте разбрали едно нещо, ако сте разбрали какво върши Святият Дух, че имате мандат да пренаредите и обновите лавицата си за Духовното воюване, така че каквото сте научили и разбрали за войната да има сега нападателно измерение, също и защитно. И вие трябва да знаете, че Бог изисква от вас да направите инвентаризация на силите и способностите, които имате, и да започнете да ставате вещь боец. Бог иска да ви направи способен боец, и вие ще трябва да се занимавате с нещата, за които говорихме за да постигнете това. Това, което трябва да направим е да разрушим стереотипа, този безполезен образ, който трябва да съборим, защото се превъзнася над пълното познание за Христос. Стереотипите са много проблематични, създават проблеми в расово отношение, в духовно отношение те също са много проблематични.

Какво да кажем за общуването. Какво става с информацията, която се предава от братя и сестри, които са засегнати или от хора, които са с критикуващ дух. Има хора, от които аз не искам информация, защото има нещо в духа им, така че когато ми дават сведения за нещо аз получавам и горчивината, отровата, боклука и всичко друго в тях, което замърсява информацията, която получавам. Не само, че тяхната информация не е ценна за мен, но е и негативна. Всъщност едно от нещата, за които трябва да узреем в ходенето си с Господа е да знаем към чий дух да сме затворени. Трябва да зная към кого да съм отворен и към кого да съм затворен. Има духове, които не желая да са около моя дух; имам предвид, че аз им говоря, но те никога не разбират, че аз съм там, там съм, обаче не присъствам. Не искам върху мен да дойде онова, което е върху тях.

Спомням си една ситуация. Изпратих послание към един брат, с който бях скаран години наред. И аз го изпратих, чрез човек който, ако умът ми беше наред, трябваше да е последният човек, ако въобще е годен за това. И защото бях идиот аз очаквах мир да дойде чрез това послание, но всичко, което направи е да създаде още война. И бях изненадан докато Святия Дух ме потупа по рамото и ми каза: “Помисли за това, като разумно човешко същество. Чрез кого изпрати това послание? Какво знаеш за този брат? Какво е отношението на този брат към теб? Имал ли си някога проблеми с този брат? Как този брат изразява мнението си за други хора и други служения?” Всеки въпрос ме правеше да изглеждам по-глупав, докато Святия Дух ми говореше. Осъзнах, че не съм могъл да изпратя моето послание за мир с по-лош човек. Имате хора в живота си, чието общуване е замърсено, защото те имат корени на огорчение, осъждане, враждебност, ревност, завист и т.н., и ако изпратите по тях какво да е деликатно послание трябва да отидете на психиатър. Трябва да разпознаваме тези, на чиято информация и общуване не можем да имаме доверие.

Трябва да разберем, че Сатана има достъп до устата на лидерите Мат.16:22-23. Това е класически пример. Имате Петър, който веднъж изповядва господството на Христос, а след това смъмря Христос да не ходи на кръста. Сигурен съм, че всеки от вас е разбрал, че в даден момент врагът е използвал устата ви. Джейн и аз си говорихме за това преди известно време. Джейн беше кръстена в Святия Дух същия ден, в който и аз бях кръстен, но осем часа преди мен. Беше много интересен феномен. Бях навън да разнасям цветя, а тя беше в цветарския магазин. И тя и човекът, който водеше нея и моят бизнес партньор в кръщението със Святия Дух, са преживели истинско изливане на Духа в мое отсъствие, и когато се върнах в

магазина можех да почувствам атмосферата, тя беше изпълнена със Святия Дух, и незабавно бях засегнат, защото не участвах там. И от устата ми излязоха думи, не беше псуване, но критикуващи, осъдителни и преди всичко породена завист. И трябваше да отстъпя и да си кажа: "Откъде се взе това? Какво бе това?" Това беше послание, което беше предназначено да съсипе, опозори и разруши работата, която Бог беше направил. В ясното си съзнание бях развълнуван, за това което е станало, но врагът използва устата ми за да го събори. И съм сигурен, че всички от вас разпознавате моментите, когато врагът е имал достъп до устата ви. И когато говори от там вие си казвате: "Това пък от къде се взе, какво бе това?" Не се стъписвайте, когато това се случва. Това е ставало, може да стане и ние трябва да го поставим в правилната му перспектива. Но когато чуete това от брат или сестра, разберете, че имате работа с врага, не с въпросния човек.

Какво да кажем за умишления саботаж. Мисля, че класическия пример за умишлен саботаж се намира в Йоан 11:48.

Това ни дава пряко откровение защо Исус Христос беше отхвърлен от религиозните водачи на деня. Това беше след като Лазар беше възкресен от мъртвите. Йоан 14:48. Точно тук говори религиозния водач.

Йоан 11:48 "Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него, и римляните като дойдат ще отнемат и страната ни и народа ни."

Точно тук е кристално ясен вложения интерес, който мотивираше братята да желаят да убият Христос. Те не бяха заинтересовани от Божията воля, но от своята позиция и място. Водачите с религиозен дух и вложени интереси винаги атакуват последното ново нещо, което предизвиква тяхното положение. Това е причините, поради която петдесятните атакуват харизматиците. Защото петдесятните винаги са мислили духовните неща за своя територия, вложили са толкова много интереси в нея и изведнъж се появява цяла група от хора, които са кръстени в Святия Дух без позволение на петдесятните. Знаете ли, Бог прави неща и без вашето позволение. Той може да направи наистина ужасни неща: например да спаси католици и да ги остави в католическата църква. Имам предвид, че вие разбирате, че Той може да спаси католик, но не може да разберете, как може да го остави в католическата църква. Или да направи нещо да спаси и благослови ваш познат, където вие си мислите, че ако Бог беше с ясното Си съзнание, никога не би го сторил. И имаме защитници на Бога, които знаят, че Бог има временна липса на памет и се нуждае от помощ в защитата на Себе Си и делото Си от братята, които имат неща, които не би трябвало никога да имат. Горделиви, несигурни братя, които живеят в отношения на раци. Знаете ли какво е това? Чух това от Боб Мамфорт. Никога няма да ви се наложи да сложите капак на кошница пълна с раци, защото раците в кошницата никога няма да оставят някой от тях да изпълзи навън. Това е вярно. Моментът в който някой рак изпълзи до ръба на кошницата, другите ще го дръпнат веднага надолу. Прекрасно нещо. Нямамте нужда от капак за кошница с раци.

Мисля, че обществото с раци е един от най-мощните духове в Христовото тяло днес. Няма нужда да се страхувате за някой, че ще стане твърде духовен, защото има хора предназначени да предотвратят това.

В Съединените Щати, а също и в Европа, имаме и друг по-опасен проблем, и това е, че се покланяме пред разума. Нека да се знае тази истина: християните се покланят на разума по същия начин, ако не и повече отколкото се покланят на Бога. Защото крайният критерия не е какво е казал Бог, или какво е писано, но критерият е: "има ли смисъл". Това е неразумно! Ще опиша себе си като евангелски ум потопен в харизматични преживявания. Хората ме карат да се опиша и ето как го правя. Но един от големите проблеми с евангелските християни е, че колкото по евангелски са те, толкова повече те са ориентирани към разума и рационализма, защото евангеликализма е основан за нещастие предимно върху гръцкия рационализъм на Тома Аквински, защото модерният евангеликализъм се появява след откритието на гръцкия рационализъм, чрез философията на Тома Аквински от 13в. Някои от вас са ме слушали да поучавам за семейството, където се впускам в проблема за папската реформа от 12в., която забранява брака за епископите. И когато се прогласява целибатът за епископите, се прекъсва целият обучаващ механизъм за Христовото тяло, защото Библията казва, че всички водачи трябва да са семейни, и семейното управление е това, което ви квалифицира да водите управлението на църквата. И църквата изпада в криза, когато всеки, който функционира като епископ трябва да е безбрачен. За да се квалифицират за ръководство, е било необходимо те да разполагат с някаква друга методология за квалификация и това става семинарската система, която се развива в манастирите, чийто главен водач е бил Тома Аквински.

Аквински преоткрива Сократ, сократовата мъдрост и сократовата методология и я внася в църквата – силно увлечение и посвещение към гръцката цивилизация и гръцката идеология. И това е коренната структура, от която произлиза класическия евангеликализъм, което означава, че силният човек, който трябва да бъде победен в евангелските християни е поклонението на разума. Разумът е един от най-големите врагове на Бога, не защото Бог е неразумен, Той е автора и Бога на разума, но защото Неговите пътища са по-високи от нашите пътища, и това което ни изглежда неразумно, е във висша степен разумно за Него, защото Той гледа на картината от много по-висока позиция. Неговата перспектива е толкова по-голяма!

Един от проблемите, с който се сблъскваме ние, и под ние имам предвид всички нас. Ние, белите, глупако, които сме обградени с индианци – знаете шегата; О.К? Казвате си: "Денис, това е твой проблем, на мен просто ми харесва да слушам поученията ти, но аз нямам проблемите, които ти имаш". Не, имаш ги. Един от проблемите, които ние имаме, е, че нашето послание е постоянно преработвано, заради това, че е твърде войнствено и неразумно с противопоставянето си на разумния световен ред. То го предизвиква точно из основи. Ще ви дам класически пример. Библията изисква твърда валута. Причината за това е, че когато човек прави фалшиви пари, той се опитва да претендира, че е Бог, създавайки нещо от нищо. Бог изисква пари, които са обезпечени 100% в метална стойност, защото тази метална стойност ви държи в реалността, че не можеш да създадеш нещо от нищо. Бог и само Бог има този прерогатив. Ние сме ограничени в ограничен свят с ограничени ресурси и не можем да бъдем като Бога. Така, че Той ще се противи на всяка нация и монетарна система, която действа с фалшиви пари, защото това е предизвикателство към Него от човека, който се опитва да бъде бог. Мога да ви кажа повечето от класическите причини, поради които днешните икономисти казват, че обезпечените с твърд метал пари са неефикасни, непрактични, непотребни. Мога да премина през аргументацията на Пол Самуелсон, или

който и да е друг, който ми посочите, и от рационална гледна точка и да разбера, защо връщането ни към метално обезпечени пари ще е проблем. И момента, когато започваме да напредваме по въпроса от библейска гледна точка, нашите евангелски братя започват да ни атакуват казвайки: “Това е неразумно. Вие не разбирате модерния свят, не разбирате начина, по който работи монетарната система и пр. Не разбирате...”. И те стават гърци, а не християни. Ние трябва да се изправим срещу тази идеология в много измерения на човешкия живот, защото се грижим повече да сме разумни отколкото библейски, и това трябва да се промени. Изправяме се срещу духа на пацифизма. Огромни части от Христовото тяло вярват, че Исус е пацифист. Причината, поради която го вярват е тайното промъкване на хиндуизма в църквите, и той трябва да бъде изкоренен.

Егалитаризъм. Числа 12:2 “Само чрез Мойсей ли говори Господ? Не говори ли и чрез нас?” Колко от вас са били жертва на други хора, които виждатки, това което Бог прави чрез вашето служение, искат непрестанно да ви напомнят, че вие сте само брат, като тях. Това е егалитаризъм, това е дух, дошъл, или най-вече проявен в съвременния свят в дните на френската революция: “Братство, свобода, равенство”. Това, което води френската революция е пълната омраза към всеки, който функционира с власт над останалите. И този дух е толкова широко разпространен днес в Западния свят, че е страшно. Но това, което е по-страшно, е че той е в църквата. Често сме склонни да изпадаме в двете крайности: или духовен аристократизъм (което не е библейско), или егалитаризъм, (което също не е библейско). Можете да имате върше много духовна власт, или никаква духовна власт. Егалитаризмът се прояви в репликата към Мойсей: “Хей ти си като нас и ние чуваме Святия Дух. Кой те е направил управител над нас? “ И този дух се навдига и произвежда много саботаж, вярвайте ми. Трябва да бъде изкоренен, започвайки от нас.

Подтикваните от вина за таен грях религиозни братя атакуват другите. Вече говорихме малко за това. Тези, които атакуват обикновено крият нещо. Едното от нещата, които обичам в Библията, е че тя ми открива ново ниво на мотивация. Спомнете ли си учениците на последната вечеря и Исус им каза: “Един от вас ще ме предаде.” На гръцки е написано прекрасно: “Господи, аз ли съм? Признавам, че съм способен на такова нещо.” Единственият, който не мислеше, че е способен на това бе този, който го предаде. Петър каза: “Сигурно съм аз.” Юда не каза: “Аз ли съм?” И момента, в който Петър каза: “Сигурно съм аз.” Исус му отговори: “Петре, не знам как да ти го кажа, но ще се моля за теб, защото преди това да свърши, ти ще видиш какво има в теб. Твоят проблем е, че ти дори не осъзнаваш способността си да ме предадеш”. Добрите бойци знаят, че могат да бъдат впримчени. Няма значение колко си храбър, колко си лош, или какво си мислиш, че знаеш, винаги има някой, който може да те хване в примка. Хората, които ходят в реалността знаят, че са способни на предателство, всеки един от нас е способен на предателство, затова се молим с Господната молитва, казвайки: “Не ни въвеждай в изкушение, но ни пази от лукавия.” (Мат. 6:13). Всеки мъж и всяка жена са способни на предателство. Тези, които не мислят, че са, е най-вероятно да го направят. Тези, които са в грях нападат най-често другите.

5. Това е голям въпрос, но ще го прегледам кратко. Една от най-големите теологически битки, с които се срещаме в духовната война е диспенсационалистическата перспектива, че Христос не е свършил при първото си идване това, което ще направи при второто. Ще кажа ясно следното: “Вярвам, че Библията говори за диспенсации. Чуйте добре това вие,

които слушате касетите. Аз вярвам, че Библията говори за диспенсации. Пример за това е Стария и Новия Завет. Те са две различни диспенсации. Проблемът не се състои в диспенсациите, но в криенето на Божията сила като се поставя или назад във времето или напред, така, че да не се налага да се срещаме с отговорността от прилагането и сега. Това е проблема. Духът зад диспенсационализма иска да каже, че тя е действала в миналото, и ще се прояви в бъдещето, но точно сега ние сме без нея. И духът скрит зад него е предназначен да ни попречи да правим, това което се изисква от нас, така че да не помръднем топката на игрището. Диспенсационализмът, както аз го описвам тук негативно, е приписал на второто идване на Христос неща, които вече са станали при първото Му идване. Кръстът трябва да е центъра на нашата теология. Кръстът и възкресението трябва да бъдат центъра на нашата теология, а не второто идване. В Библията голямото събитие не Второто, а Първото идване на Христос. Второто идване би било безсмислено ако го няма Първото Му идване, защото това, което ще стане с второто Му идване ще бъде вечно разделение между всички човешки същества. Това, което прави Второто Му идване, чудесно, победоносно и велико е това, което Той направи при Първото Си идване. Ние сме забравили всичко това, и то не случайно, но демонично (т.е., повлияни от доктрина на демони).

Второ римско. Предложения как да се справим с “приятелския огън”?

Живейте в светлината. Грехът расте в тъмнината. Общението расте в светлината. I Йоан 1:7 “Но ако...” Светлината разпръсква греха. Ако искате да имате общение ходете в светлината. Ако нещо се появи между вас и приятелят ви - излезте на светлина, извадете го на масата, не го оставяйте на тъмно. В тъмнината расте грехът. Скритите неща са тези, които обикновено провалят водачите. Скритите неща. Вие имате проблем и аз предполагам, че вие сте в библейски взаимоотношения, имате авторитет, отговорност в живота си, тогава донесете проблемите си където сте отговорен, излезте на светлината. Това е начина, по който се справяте с греха.

Осем съвета за здрави лагери и лагерници.

1. Прилагай новозаветно управление към диспутите. Управлявайте споровете. Ис. 9:7 казва: “...управлението Му и мирът Му непрестанно ще се увеличават”. Не може да има мир, където липсва управление. Управлението предхожда мира. Ако нямате мир в дома си управлението ви не е добро. Американската образователна система не може да разбере, защо оценките ни продължават да падат, а разходите ни продължават да растат. Ще ви кажа защо, защото няма управление в обществените училища. По тази причина няма мир, а човек не може да се учи докато се защитава, защото по дефиниция за да учиш трябва да си отворен за въздействие. И не можеш да си отворен и уязвим в обкръжение, което е враждебност. Където няма управление има враждебност, защото управлението носи мира.

Не може да има растеж в църквата, в бизнес без управление. Трябва да има управление.

2. Противете се на егалитаризма и приемайте помазанието, което идва с перспективата на духовната власт. Това не е реклама, че духовните водачи не могат да сгрешат. Това не е вярно. Но винаги има някой с по-голяма перспектива от нас. А перспективата е толкова важна, защото ако нещо изглежда по един начин на мен, то изглежда по съвсем различен начин на някой, който е 100 метра над мен. Същото нещо е в Духа. Той вижда неща, които аз не виждам. Колко от вас, родители, сте малко уморени от опитите си

да учите децата си да разбират перспектива. Това, което е факт за тях, не че не е вярно, но трябва да бъде вплетено в по-голямата картина. И вашата работа като родители, е да им помогнете да видят по-голямата картина. Вие не трябва да се опитвате да правите нещата, които децата виждат, неверни, но просто ги влагате в перспектива. Понеже те нямат достатъчно голяма перспектива нещата им изглеждат твърде малки или твърде големи. Първостепенната задача на духовната власт е да даде перспектива на хора и ситуации.

3. Калибрирайте безпокойствата си и ги изразявайте по премерен начин. Едно от нещата, които практикуваме като братя е да измерваме как се чувстваме. Когато навлезем в наистина трудна ситуация, ще ни чуete да казваме: “Ако имаш десет степенна скала на коя степен би оценил безпокойството си?” Повечето хора, като започна от мен, трябва да бъдем освободени от навика си да работим със суперлативи. Ние или преувеличаваме или подценяваме. Но когато сме във война аз трябва да знам колкото се може по-точно какво е нивото на безпокойството ви: 2 или 10. Защото не можем да вземем мъдри решения от колективния си съвет докато не ми кажете с каква сила усещате грижата за дадената ситуация. Практикувайте това като съпрузи и съпруги, като родители, във вашия бизнес, практикувайте това, като водачи в църквата. Калибрирайте безпокойствата си.

4. Помнете, че Бог иска да разпне нашата плът, а не нашата човешка същност. Той е спасителят на душата ни. Имам цяла проповед за това, което със сигурност няма да изнеса точно сега. Но едно от нещата, което ме възмушава сред днешните западни християни е това, че пеem: “Той е Спасителят на душата ми”, и след това правим всичко възможно за да разпнем душевния си живот, така че да живеем в Духа. Когато се натъкна на някой, който се опитва да бъде духовен знам, че се натъквам на човек, който ще разруши много братя и сестри. Знаете ли кога сте духовен? Когато душата ви е жива и е покорена на Божието Слово. Ако Той спасява душата ти приятелю, Той не иска да я унищожи. Имаме двуизмерни християни: едни, които чакат възкресенското тяло, така че не се грижат много за това, и такива, които искат да живеят в Духа, така че унищожават душите си. Приятели никоя от тези седмици на семинарите нямаше да се състои ако Бог беше унищожил душата ми, защото базата за поученията, композиращият елемент, основата, от която тези учения идват е душата на Денис Пийкок. Бог не иска да унищожи душата ми. Срещал съм хора, които искат да я разрушат, или помощници, които искат да ми помогнат да я разруша, които казват: “Братко ние трябва да вървим в Духа, а това е душа”. Точно така, това е душа, и Бог ми е дал. Знаете ли защо толкова много деца на служители се отказват от родителите си? Защото родителите разрушават душата на тези деца. И накрая, когато станат на 16-17 години, се намират заобиколени от достатъчно много хора и усещат достатъчно живот, душевен живот, така че се разбунтуват. Не искам като родител да разруша това, което Бог е създал. Той ни е направил тяло, душа и дух, това поучава Библията. Той иска да изкупи всяко едно от тях. Аз съм също толкова в духа, когато ловя риба, колкото когато проповядвам, ако съм в духа. И това е факт.

5. Не пилейте време в дебати с хора, които имат критикуващи духове. Това е като да си пилееш въздуха. Искам да прочетем Неемия 6:1-4. Обичам тези стихове. “...” Колко често сте били прекъсвани в работата, която Бог прави чрез вас от братя и сестри, които искат да дискутират с вас някакъв проблем. Нямам време да дискутирам с никой за когото преценявам, че няма да промени нищо. Не е достоен за времето ми. Не мисля, че това е коравосърдечие, но

мъдрост. Библията е пълна с предупреждения: “Не си губи времето с безумния”, с някой, чийто дух е вече затворен за това, което ще му кажеш. Защо трябва да спирате великата работа, която вършите на стената за да спорите с някой, който иска само да изгуби времето ви. Колкото повече се приближавате към работата си в духа, толкова повече пратеници като тези ще идват при вас. Те ще дойдат при вас, и вие ще трябва да ги разпознаете кои са, и да кажете: “Съжалявам, но нямам време.”

6. Никога не отговаряйте на въпроси, които никой не задава. Колко от вас, говорейки с някой му задават въпрос, и той отговаря със съвсем друг отговор. Никога не отговаряйте на удар, който не идва срещу вас. Ако не е срещу вас, не мърдайте. Имам смешна картина за това. Можете ли да си представите някой, който е пародия на боксьор и постоянно замахва около себе си: от къде ще дойде, от къде ще дойде? да се бори с въображаеми врагове. Понякога виждам и християнски водачи да правят същото. Те стрелят по всичко и накрая нищо не се получава.

7. Генералския план трябва да остане в генералската палатка. Не оставяйте хората около вас, включително и децата ви да чуват неща, които не могат да пазят правилно. Едно нещо ме разгневява наистина: ако някой, който знае много добре, че не трябва да говори, казва неща, които не трябва да говори, и то на хора, които не трябва да ги чуват. Знаем за цели статии и проблеми, които се появяват в националните списания, защото някой е говорил с друг, с когото не е трябвало да говори, и врагът го е взел и използвал, за да раздели братята. Всеки, който се е занимавал с християнство за известно време знае за какво става въпрос. Някой отваря устата си, а не е трябвало да я отваря. Не говоря за прикриване на грях, но за даване на информация като храна за хора, които искат да разделят братя. Трябва да се научим да разпознаваме кои са тези хора.

Осмата точка ще я пропусна, за да преминем след кратка пауза директно на последното поучение за кръчмарския бой. Станете да се разтъпчете.

как да разбирате теологията на кръчмарския бой.

Дали ще стоите още през 1999 г.?

Бъдете готови за някои пробивни истини.

ДА РАЗБИРАМЕ ТЕОЛОГИЯТА НА КРЪЧМАРСКИЯ БОЙ –

ДАЛИ ЩЕ СТОИМ НА КРАКАТА СИ ПРЕЗ 1999 г.

Това е заключението на тази духовна битка. Това е теологията на кръчмарския бой. Дали ще стоите през 1999 г.? Една част от това, което ще говоря ще е весело, а друга – няма да е такава.

Това, което не е забавно, е че известен брой от настоящите църковни лидери няма да стоят през 1999г. Би ми се искало да не е вярно, но е така. Ако се опитвате да направите нещо важно заедно с Бога, вие поемате реалният риск да сте човек, който няма да устои. Защото колкото по-важна е работата, с която се занимавате, толкова по-силен ще става натискът срещу вас, и вие трябва да разберете това. Трябва да разберете, че дявола вярва, че всеки човек – мъж или жена – има цена, имат уязвимо място. И при подходящото време и ситуация, каквото и да има врагът за вас, ще ви притисне за да ви нокаутира. Той има голямо търпение и е готов да чака. Може да ви причаква дълго време, както чакаше Джими Суегърт. Мисля, че проблемът на Джими Суегърт, не се заяждам с него, се е развивал с години под една или друга форма, но врагът е чакал, докато е преценил, че Джими Суегърт е достигнал най-високата си степен на влияние, и тогава е дръпнал спусъка. Той винаги чака, докато вие придобиете най-голямото влияние, на което той преценява, че сте способни и тогава дърпа спусъка.

Тук имаме такъв случай: в най-силната църква, която е в този район, със силни Божии хора, и силен проповедник. Тази църква нарасна до няколко хиляди души. И там имаше един брат, който по собствените му думи, се е борил с години с неморалността си. Вие ще кажете: “Как е могъл да направи това?”. Ще ви кажа как: защото не е бил ударен още първия път, когато е съгрешил. Така го е направил, защото е разбрал, че няма нищо лошо в това, което е направил, защото не е бил ударен. В такова състояние човек започва да рационализира делата си, за да оправдае слабостта си. Но това, което не разбира е, че врагът е решил да не го удря отначало, но да чака, защото вижда, че човек отива някъде, развива се и докато не постигне предполагащото от дявола ниво на максимално влияние, няма да го удари. А през цялото време човекът си мисли, че се е отървал от проблема, защото още не е бил ударен. Това е същността на заблудата.

Медиите ни преследват. Някои неща са от Бога. Когато ние не изчистваме делата си, езичниците ще го направят. Ако ние не управляваме себе си светът ще ни управлява, защото Бог изисква ние да сме под управление.

Има две правила на кръчмарския бой

Правило N:1 Победителят е този, който е останал прав. Победителят не е този, който е имал страхотна техника. “Трябваше да го видите как падна. Беше толкова красиво”, или “Той цитира писанията до края”. Това не са победителите в кръчмарския бой. Победителят не е този, който е “свят”, работете с мен сега, знам че се обърквате сега: “какво ли значи това? Дали той вярва в святостта?”

Да, вярвам, вярвам, вярвам. Но победителят в кръчмарския бой не е този, който е “свят”, който знае най-много стихове и пр. Кой е победителят? Кой е победителят? Правило номер едно: Който е останал прав на краката си. Ще попитате: “как е останал прав”. Погрижил се е да е сигурен, че стои на краката си. Как го е направил? Погрижил се е да остане прав. Това означава ли, че той не само се е бил с братята и с враговете, но е знаел и кои са братята? Да. Точно това се има предвид. Защото в един кръчмарски бой (не съм попадал в много от тях) вие очаквате всичко, от всеки човек и всяка посока. И до известна степен войната представлява точно това. Стигаме до това, кои са вашите приятели. И това е правило номер две. Правило номер едно е: победител е този, който е останал прав.

Правило N:2 Много внимателно избирай партньорите, с които ще пиеш.

Има само две правила в кръчмарския бой: “този, който остане на краката си побеждава” и “избирай приятелите си много внимателно”.

В безопасната кръчма можете да пиете с когото пожелаете. Може да вляза в проблем, но ще продължа. Господи, по-добре да има нещо под тази вода. В повечето презвитериански църкви можете да пиете с когото поискате, с когото си поискате в повечето църкви Асамблея на Бога, или в повечето баптистки църкви и др., защото те са безопасни кръчми. Те не се опитват да правят нещо, което ще вдигне много шум. Няма нужда да се грижите с кого пиете на една маса, защото сте в безопасен бар. Но ако отивате в кръчма където има действие, тогава трябва да сте много внимателни с кого сте на една маса. Вие изглеждате всички за много святи. Но може би има малко от вас, които разбират за какво говоря. Да, амин! Понякога когато ходите в бар тъкмо влизате и осъзнавате, че сте попаднали на неподходящо място. Правил съм това. Отивал съм не за да се бия, но защото съм искал да пия нещо, да гледам телевизия и пр., но тъкмо влизам и забелязвам, че в бара не е безопасно, има твърде много момчета, които искат да се бият.

Чуйте колко много съвременни църкви проповядват евангелие, което привлича мъже и жени, които искат да се бият. Не мога да пия в безопасен бар. Разбирате ли това, което ви казвам в духа? Няма нищо в безопасния бар, което да ме привлича. В Деяния 15:3-4 – братята, които изпратиха от събора в Ерусалим се върнаха и разказваха за хора, които рискували живота си за Бога. Аз имам проблем: искам да съм с хора, които не са напълно задоволени, или не са задоволени, издирвам хора, които търсят да се бият. Както по време на каубойски филм, главния герой влиза в някой град и на въпроса на приятеля си: “Какъв е този град?”, героят отвръща: “Хайде да се махаме от тук. Този град е твърде заспал. Тук нищо не се случва. Да си ходим от тук.”

Колко от вас когато влизате в заспала църква си казва в сърцето: “Не мога да пия тук, защото няма действие. Не виждам никой със скакалци в устата, няма бивши наркомани, или някой който е бил някога в нещо. Всички са твърде спасени.” Трябва да знаете, че Давид изгради правителство от такъв тип “страшни хора”. И управлението, което ще дойде върху тази планета ще бъде от незадоволени Божии хора в Неговото царство. Мъже и жени, които не могат да пият в безопасни барове.

Пастори - да не би да се опитвате да изградите безопасни барове. О, ние имаме 2000 опитомени котенца. Наистина има нещо тука. Тук е безопасно. Снощи се напихме с кока –кола и спорихме за времето до 1 часа през нощта. Кажете на такъв: Добре си братле, ще се видим друг път. Миналата година имаме разделение в църквата, заради разногласие за цвета, с който да

боядисахме къпалнята за кръщение. Бог наистина ни удари тогава.” Не обръщай внимание, че целият град, в който живее църквата ти се разпада, не обръщай внимание на живота на хората около теб – ти си имаш безопасна кръчма. Не мога да пия в безопасни барове.

Ако сте като мен и не можете да пиете в безопасни кръчми, тогава правило N:2 става много важно за вас, а какво е то – да избирате много внимателно партньорите си на масата. Кажете това с мен: да избирате много внимателно партньорите си на масата. Това нещо ви спечели вниманието.

Точка 3. Християнските водачи, които ще оцелеят в бурята са тези, които функционират според пазара на улицата, а не според религиозната си вяра. Нека ви кажа какво виждам. Навсякъде в Съединените Щати виждам хора, които са били истински капитани, но защото са видели ученичеството да се срина, видели са движението на вяра да стане ирелевантно, не казвам, че това е вярно, просто те го виждат така; сега само наблюдават следващия поред. Така, че това, което правят сега е: понеже желаят още да се наричат лидери, акостира лодките си на брега, тогава се обръщат към морето, напрягат ги с цялата си сила, крещейки команди на моряците, като че ли са още в океана (а са опрели дъното си в камъните и пясъка). Така те още раздават заповеди, все още говорят Библията, и все още говорят за познатите ни неща, но корабът им е изтеглен на пясъка.

Разбирам защо са го направили. Защото е изкушаващо да си направиш безопасен бар. Аз не мога да сторя това. Трябва да съм в морето, дори ако другите хора са потънали в морето или са се сблъскали в скали. Аз трябва да съм в морето.

За да бъда в морето и то като знам, че там е опасно, трябва да имам намерение да оцелея. И до голяма степен това е мястото където се намирам. Не искам да казвам твърде много за това къде се намирам, за да не си мислите, че се старая да ви впечатля. Опитвам се да стигна отвъд края на работата, защото осъзнавам, че това е като кръчмарски бой и аз съм определен от Бога да стоя на краката си след десет години. Ще оцелея. Аз ще оцелея чрез Божията благодат и сила.

Ще разгледаме шест правила, след което ще привършим това поучение със съвети за водачи, които ще стоят когато се разнесе праха от битката.

1. Любовта се подарява, доверието се печели. Никога не обърквайте любовта с доверието. Вие можете да обичате хора, на които нямате доверие. И ако се доверявате на всеки, когото обичате – вие сте идиот. Любовта и доверието са две различни неща. Любовта се дава, а доверието се спечелва.
2. Ако някой няма белези – няма опит в битки, ако има твърде много - е глупав боец. Не искам да се бия заедно с глупави войници, освен ако не видя, че са се покаяли. Но не искам да воювам заедно с хора, които не са били в битка. За това трябва да видя все някакъв белег. Един брат ми сподели един известен военен анекдот. Някакъв човек препоръчва един огромен, як бодигард да пази генерала. Този бодигард е с разцепена вежда, счупен нос, разкъсана буза, очите му са заобиколени от белези. И въпросния човек казва на генерала, че това е най-добрия бодигард в света. А генералът отговаря: не искам този тип, а човека, който му е нанесъл всички тези рани и белези.
3. Тези, които изповядват, че ще бъдат с вас до края, обикновено не

остават с вас. Тези, които наблягат и изтъкват, че дори всички да ви оставят, те ще ви придружават до края – не остават с вас. Защото несигурността ги кара да говорят това постоянно. Не искам да слушам изповеди като тези, а изповеди като: “Вярвам, че Бог ми дава откровение, че ме е събрал с теб, и в Христа ще направя всичко възможно, за да стоя с теб.” Това е добра изповед, но не ми казвайте, че ще сте с мен до края: “Братко ще съм с теб до края, и това е края.” И това съм го чувал.

4. Недисциплинираните хора, не могат да се бият в шампионските битки. Това се отнася за мен и за всички вас. Шампионските битки са запазени за тези в добро състояние. Ако искате да участвате на шампионско ниво, ще трябва да платите цената. А цената се нарича дисциплина. Недисциплинираните мъже и жени не могат да участват в битките на шампионско ниво.
5. Твърдите хора са самци. Оставете ги сами. Когато срещна твърд мъж или жена в духа, които искат да ми кажат колко много знаят, или колко са страхотни, за мен е сигнал да не се занимавам с тях. “Бог да те благослови, радвам се, че наистина си страхотен, Исус е велик, Библията е вярна, добър Бог, лош дявол, ще се видим друг път... Тези хора са самци. Оставете ги сами.
6. Наемниците следват по-добрите оферти. Ако наемате човек за вас някой друг може да го отнеме от вас с по-висока цена. Никога не набирайте хора в труден бар. Може да вербувате хора в безопасни барове, защото там няма значение какво правите, там е безопасно. Но не вербувайте хора, ако ще ходите в бурна кръчма.

Последната част от тази седмица.

Можете да поставите това на огледалото в банята, на таблото в църквата, ако презвитерите и водачите ви позволят. Правила за водачите, които ще се държат на краката си, когато димът от битката се разсее.

1. Бъди готов при необходимост да отрежеш ръцете си, за да спасиш тялото си. Мт 18:8-9 “..” . Ще ви кажа как действам в трудни моменти. Преди няколко години бях в следната ситуация с човек, когото обичах. Той застрашаваше цялото събрание и аз го отсякох, и го направих отново и при Ню Йоркското събрание. Трудно е. Ако искаш да стоиш на краката си, трябва да отрежеш, това което застрашава цялото, с което се занимаваш, казва Библията. Тежко е, но Исус каза: “по-добре е да отрежеш това, отколкото да изгубиш по-важното.

2. Отхвърли идеализма и цинизма: и двете са нагласи на губещите. Идеалистът е губещ. Бил съм такъв и не искам отново да съм идеалист. Нека Бог да ми помогне. Идеализмът е нереалност. Вярата – да, надежда – да, идеализъм – не. Тези, които се бият в кръчмарския бой не могат да бъдат идеалисти. Не можете да се опитвате да правите нещата такива каквито не са, само защото вие ги искате такива. Ако някой е такъв какъвто е, вие не можете да го промените. И колкото по-бързо се справите с това, толкова по-добре ще бъдете.

Едно от нещата, за които Бог работи в мен, и които ще поучавам и изследвам е Исая 42:2 – разпознаване на основната същност на хора и неща.

Мислех си, че мога да променя хората; сега обаче разбирам повече. Не мога да променя никой. Мислех си, че пасторите могат да променят хората. Вече не го вярвам. Не вярвам, че можете да сторите нещо друго освен да помогнете на някой да стане повече от това, което е. И колкото по-бързо научите това толкова по-добре ще сте вие и хората около вас. Важното е да разкриете вярно същността им. И ако го направите можете да им помогнете да станат все повече това, което са. Но не можете да промените тяхната същност. Те са това, което са.

Циникът също не е от полза за съвет. Всеки от вас, който е бил с Господа за достатъчно дълго време, има голям брой причини да е циник, защото сте виждали хора да правят невероятни неща. Но ако сте циник, сте извън играта. Циниците не могат да играят. Когато чуя звука на цинизъм го пропускам, защото съветът на циника е безполезен за мен, както и съветът на идеалистът.

Ако играем тежка война... Има различни нива на игра. Ако се занимаваме с маловажни неща, бездействието, това няма значение. Но понеже участваме в кръчмарски бой, което е различно, не като карате спаринг – където има правила, а в кръчмарски бой, където няма правила. А ние сме в кръчмарски бой. Там няма правила, единствените правила са Божиите правила.

3. Страхът от Бога е нашето главно оръжие. Мъдростта е най-великото оръжие, което някога сте имали, и то идва само до тези, които се боят от Бога.

4. Очаквайте да живеете в по-лоши от идеалните ситуации. Никога нещата няма да са по начина, по който ги искате. Което ме води до точка 5.

5. Нещата ще станат по-добри само ако Бог ви покаже начин да ги направите по-добри. Колко от вас са имали достатъчно решения като: “Е, следващата година по същото време ще е по-добре, защото аз ще свърша този проект”, или “следващата година бих направил това в къщи”, или “другата година бих си купил такава кола”, или нещо подобно.” Знаете ли, никога няма да стане по-добре. Това е идеализъм, глупост. Единственият начин една ситуация да се промени е, ако вие я промените в Бога. Това е реалността.

6. Насърчавайте радостта си чрез хваление и редовно поклонение. Хвалението и поклонението са невероятно важни в тази кръчмарска битка.

7. Наблягайте на вашите отговорности, а не на правата си, и учете и другите да правят така. Лука 17:10 “Когато си направил всичко, което се иска от теб, кажи че си безполезен слуга” Манталитета на правата идва във вас след като сте били във Господа за 10-12 години. Защото тогава започвате да правите списък с причините, заради които можете да се оттеглите и да си вършите вашите неща, защото вече сте платили задълженията си и имате право на отдых. Ако проповядвате права ще пожънете революция, но ако проповядвате отговорност ще пожънете съживление. Нашият фокус трябва да са отговорностите ни, а не правата ни. В момента, в който започвам да наблягам на правата си, вече попадам извън играта. Сякаш са ме ударили точно под брадичката. Правата ще ви убият. Ако позволите правата ви да станат фокусната точка на живота ви, те ще ви убият. Те са оръжие за вашето унищожение.

Не оставяйте децата си да наблягат на правата си. Правата са анатема. Ние нямаме права освен да се покоряваме на Бога. Това са нашите права, нашите привилегии. Никакви други права.

8. Фокусирайте се върху сезони и години за придобиване на вярна

перспектива, не върху дни или отделни проекти. Трябва да имате перспектива, за да стоите на краката си. Не можете да прецените докъде сте стигнали ако гледате краткосрочно. Нито пък можете за кратко време да прецените хората. Измерваме хора, ситуации и явления според това, което произвеждат за дълъг период от време.

Всички ние се обезкуражаваме. Не губете кураж, заради това, което става, но гледайте на по-глобалната картина. Движете ли се в правилната посока? Нещата движат ли се в правилната посока?

9. Никога не оставяйте пъска да става на перли в духа ви. С разрешимите проблеми се справяйте сега. Някои от вас са носили твърде дълго определени проблеми, докато накрая те са се шлифовали в перли - нещо, което врагът използва. Исус каза: "Спогаждай се с врага по-скоро..." (Мат. 5:25). Справяй се с проблемите си колкото можеш по-бързо.

10. Научете се на изкуството да се отпускате. Сваляйте си оръжието, винаги когато е възможно. Една от големите радости в дома ми е, че когато се прибирам в къщи, мога да си сваля оръжието си без да се притеснявам за защитата си. Тези от вас дами, които сте омъжени за духовни водачи, трябва да знаете, че има много малко неща, които са по-мъчителни, от това да прегръщаш мъж, когато е в пълно въоръжение. Радостта на приятелството, на усещането, че имаш добри партньори на маса, идва от това, че можеш да си махнеш оръжието. Ако не можеш да си махнеш оръжието, когато пиеш с някой, означава, че си направил погрешен избор с кого да стоиш на една маса. По-добре е да съм с човек, пред когото мога да си сваля оръжието, отколкото да съм заобиколен от хора, чиято теология, според тях е 100% правилна. Бил съм около хора, които могат да правят различни неща, проповядват мощно, молят се много, но когато ги докосна, те винаги са с оръжието си. Не можеш да пиеш с хора, които винаги са въоръжени до зъби. Не можеш да имаш общение, взаимно насърчение с хора, които са покрити със стомана.

Ако ще пиеш в опасни барове добре е да си с добри приятели, мъже и жени, с които ще можеш да си махнеш оръжието си и да си сигурен в безопасността си, и в това, че каквото говориш с тях, няма да бъде използвано срещу теб. Не мога да общувам напълно с някой, когато, това което му казвам се използва срещу мен. Защото, когато оръжието ми е свалено, е свалено, това не означава, че съм плътски но, че няма нужда да меря всяка своя дума. Няма общение, когато всяка дума се премерва. Това е абсурд. И вие няма да намерите живот в такава ситуация. Бог трябва да ни доведе до мястото, където няма да премерваме всеки по този начин. Последна точка.

11. Искайте от бога да ви изчисти от миризмата на дим. Дан. 3:27 "когато евреите излязоха от пещта, нямаше мирис от дим по дрехите им..." Има място в Духа, където ние не миришем на дим. Едно от нещата, които ме нараняват, понеже и аз не се справям съвършено, е когато твърде често се прибирам в къщи с миризмата на дим, защото все още нося битката в себе си. Когато съм в къщи не искам да мириша на дим. Джейн и децата заслужават по-добро нещо, а не дим. Когато съм с братята и ако преживяваме живо общение, ако пием в правда, тогава димът започва да излиза от нас и ние биваме изчистени в Бога.

Не вярвам, че след десет години ще е възможно да се устои без добри приятели на масата. Не мисля, че ще стане. Смятам, че тези, които се опитват да стоят без да имат добри приятели ще бъдат вдигнати във въздуха и тръшнати на земята.

В заключение ще кажа следното: в истинската кръчмарска свада никога не остава само един човек да стои на краката си, но отбор. Това, с което завършваш истинският бой е, че намираш хората, с които можеш да правиш работата си, без да се притесняваш, защото те, те прикриват и ти ги прикриваш, и тези са партньорите на маса, които аз искам да имам в Духа. Те няма да ме прободат, когато си сваля оръжието, те ще ме оставят да бъда този, който съм, и с тях ще се научим да не миришем на дим, когато сме заедно.

И така, какво е важното, което ние говорихме до сега.

1. Никога повече жертви. Никога вече да не бъдем жертви на духовната война. Ще изучаваме войната. Ще оставим Господ Бог мощният във война да обучава ръцете ни да воюват. Ще му покажем нашите сили, стиховете, които ни е дал, техниките, които можем да приложим 100 към 100. Спомням си първият си инструктор по карате, който ми каза, че ако упражнявам удара си с крака отново и отново и отново, никога няма да е в състояние да го блокира. Не го направих, но знаех, че е вярно.

Какви са техниките, които са ви дадени, вашите техники? Хваление ли е, молитва ли е, стих от Библията ли е, вид поклонение ли е, ходатайстване ли е, приятелство, човек, който те покрива ли е, каква е вашата техника? Какви са инструментите ви? Защото няма вече да сме жертви, но преминаваме в настъпление.

2. Направете нещо с това поучение. Не бъдете само слушатели. Направете нещо с това поучение. Извадете си бележника и химикала. Изтърпяхте ме за всичките тези часове, сега не изгубвайте словото, което чухте.

Завършвам с това: не съм платил всичко, за да бъда отсечен през живота си. Не съм минал през всички трудности, за да се проваля накрая. Ако Бог ми помогне и братята ми помогнат, ако и ние си помагаме взаимно, няма да бъдем отсечени.

Не се страхувам от врага. Когато бях дете имах ужасен кошмар. Той ме преследваше когато бях втори клас. Сънувах, че слизам надолу по стълбата към мазата в старата ни къща, която имаше отвратително тъмно мазе, и изведнъж на дъното на стълбите виждах човек висок около седем фута със зелена кожа, с черна маска и брадва, който идваше към мен. Той ме подгони нагоре по стълбите и тъкмо стигнах края им и той ме хвана за краката, а аз изпаднах в шок. Това беше демоничен сън. Както знаем в Христовото тяло това е духовна война. Но преди три години сънувах същия сън. Преди три години Бог промени нещо в мен и аз сънувах същия сън. Пак слязох по стълбите надолу и отново видях зеления човек висок 7 фута с черна маска и голяма брадва, който идваше към мен. Тогава целият страх отново се появи в мен и аз започнах да бягам нагоре по стълбите, и точно когато тай сграбчваше крака ми, изведнъж се обърнах, и като че от корема си извиках: "не съм вече малък", няма да ви кажа какво казах, "и ще сложа края на този кошмар", и го подгоних. И се събудих молейки се на езици и хвалейки Бога, защото осъзнах, че когато съм бил дете, съм говорил и ходил като дете, но когато пораснах, аз бях този, който го разкъсах, а не той мен.

Бог да ви благослови.

ДУХОВНО

ВОЮВАНЕ

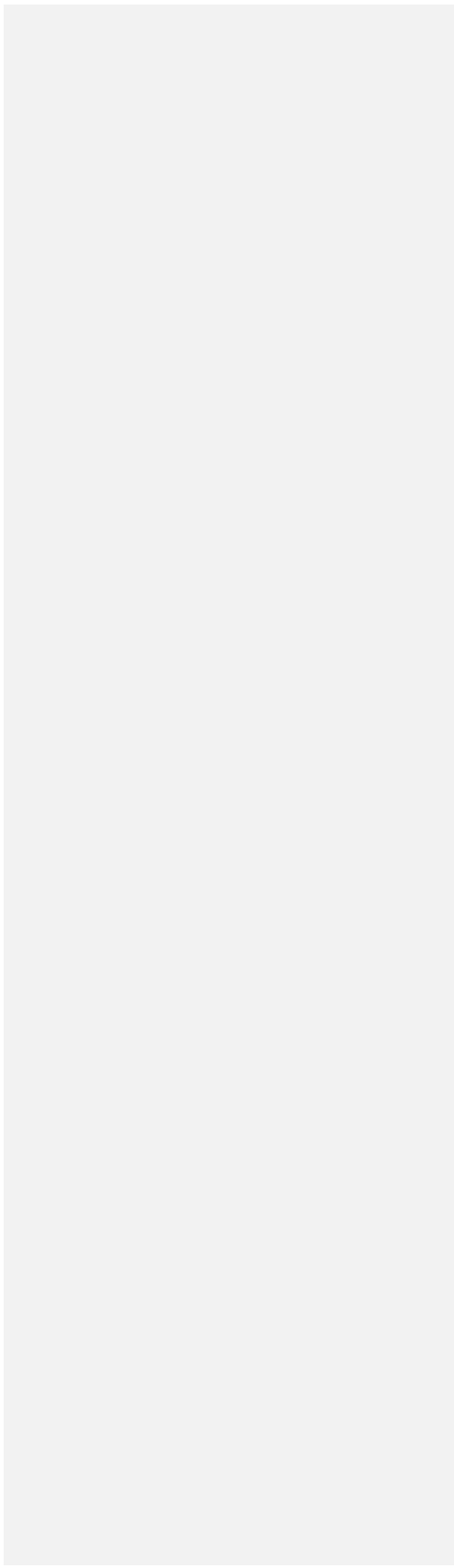
ОПИТАНИ ТЕХНИКИ

НА ДУХОВНАТА БИТКА

ЗА ИСТИНСКИЯ СВЯТ

ДЕНИС ПИЙКОК

ПОУЧЕНИЯ

Сесия 1

Въведение

“Разбиране за войната срещу Бога”

Семинар за подготовка - лична и нашите хора,
да строят и да воюват – Неемия 4:17

I. Целите на този учебен материал и свързаните съображения и проблеми.

Formatted

A. Цели за времето, през което сме заедно на семинара:

1. Да ви дам, от перспективата на действителен боец, прозрение и информация за това как да разбираме, да се включваме и да успяваме в борбата със Сатанинските сили.
  - а. Разбиране: Какъв вид атака е тази и какви сили са включени в нея?
  - б. Участие: Какви бойни техники се изискват за борбата?
  - в. Успех: Какво ще направя за да победя, и дали наистина ще го направя?
2. Да ви помогна да подготвите себе си и тези, които обичате и водите за увеличаващата се война, като нашият духовен фокус става все повече заплахата за Сатана и неговата световна система.

B. Съображения относно поучаването върху духовно воюване:

1. Обикновено получаваме повече от това, върху което насочваме вниманието си.
  - а. По-голямата част от духовната война е безцелно отделяне на нашата енергия от съзидателна работа.
  - б. Малките деца обичат да “играят на войници”. Истинската война разбива глави; трябва да се справим с “християнското сладникаво” невежество и нагласи.
2. Повечето от поученията върху духовната война, които съм срещал имат тенденцията да бъдат твърде теоретични и непрактични, сякаш са поучавани от наблюдатели на война, а не от истински бойци, и те възбуждат глупостта на християните да си играят на войници.
3. Истинската война идва само до тези, които действително нараняват вражеската позиция на земята. По-голямата част от “духовната война” са себепанесени последици от:

70% - Нарушаване принципите на Божието слово.

20% - Упражнения за изграждане на характер от Святия Дух.

10% - Действителна духовна война.

В. Стратегията на нашия материал за обучение е следната:

1. Придобиване поглед на бойното поле от 9 000 метра височина. (“Разбиране за войната на Сатана срещу Бога”)
2. Фокусиране върху нагласите, които се изискват за успешната битка:
  - “Да имаме нагласата на победители”
  - “Установяване на защита свободна от страх”
3. Фокусиране върху действителните техники, които са необходими, за да воюваме успешно.
  - “Изучаване техниките на врага”
  - “Да сме основани върху силните ни страни”
  - “Да воюваме по наши условия”
4. Фокусиране върху справянето с “приятелския огън” вътре и вън от лагера ни:
  - “Как да се справяме с конфликти, породени от братята”
  - “Теология на кръчмарския бой: Ще стоите ли през 1999 г.?”

II. Разбиране на естеството на Сатанинската война срещу Бога

Formatted

А. Въпросите на войната:

1. Сатана иска власт, която да концентрира в себе си, вместо в Христос. (Ис. 14:12-14; Мат. 4:9)
2. Неговият бунт започна първо в небесното измерение. (Юда 6)
3. Бунта му “падна на земята” в градината.
  - а. Беше въплътен в материалния свят. (Бит. 3:1; Бит. 3:7)
  - б. Това направи земята център на бойното поле. (Бит. 3:15; Откр. 12:9-10)
  - в. Земята е мястото, където ще се разреши битката. (Откр. 4-22)
  - г. Бог планирапозволи битката (Откр. 13:8) защото очевидно войната произвежда нещо, което Той желае в децата си, и което мирът не може да направи (Властта се охранява от проблеми).

Б. Разбиране естеството на Сатанинската стратегията:

1. Всички умели бойци имат ясно дефинирана стратегия, основана върху възможно най-добрата преценка на стратегията на противника, силните и слабите му страни в контраст на собствените.

2. Сатана е велик боец, макар че е морално и интелектуално ненормален. (няма връзка с реалността).
  3. Трябва да разбираме основните цели на войната.
    - а. Бог иска “доброволна” жертва от творения, с които да сподели Своето предназначение. (Еф. 1:18-23)
    - б. Той подготвя хора като им придава в Христос Своето естество и сила и като им дава сила чрез Святия Дух да развиват характер, зрялост, вяра и да прилагат Божието слово като воюват със Сатаната и с неговите сили за хората и използването на земята.
    - в. Бог е постановил (Бит. 1:26-28, Числ. 14:21; Мат. 24:14), че Той ще постигне тези цели чрез делегираното управление на децата Си. (Пс. 110:1-3)
  4. Трябва да разбираме очевидната стратегия на Сатана да поразии Бога и да се установи като “равен” със своя Създател.
    - а. Заобиколната атака (като матадор) да раздели Бог от Неговото Слово.
      1. Да установи Божието безсилие: Той не може да направи това, което казва.
      2. Да разруши заповедите на щабквартирата: Неговите деца са изгубени.
    - б. Пряката атака да скрие целите на войната от Божиите деца.
      - Доктринален редукионизъм предназначен да произведе морално отстъпление (несвятост) и отстъпление в управлението. (Юда 6)
    - в. Тази стратегия на отстъплението е предназначена да извърши следното:
      - Да атакува Христовата божественост и единствен достъп до Бога.
      - Да сведе Божието слово до неверие в Неговите последователи.
      - Да скрие значението на Първото пришествие като изопачи целите на Второто пришествие.
      - Да създаде дуалистична, не базирана на земята теология за Царството.
      - Да опозори Божиите хора чрез поправяне и некомпетентност.
- В. Бърз преглед на структурата на “военните” сили:
- (Бог) 1. Божеството
  2. Архангели, ангели

3. Изкупени хора (членове на семейство)
  - (Сатана) 4. Сатана (II Кор. 4:4) “световната система”
  5. “Началства” (Еф. 6:12) заблуждаващи идеологията на обществото военачалници
  6. “Власти” (Еф. 6:12) геополитически демонични военачалници
  7. Паднали човешки същества с бунтовна идеология, които управляват дадените от Бога власти.
  8. По-нискостоящи демони (похот, убийство, обвинение, т.н.)
- Г. Бърз преглед на нивата за воюване в “духовното обкръжение” на човека: (ще говорим за това в урок #6)

ДИАГРАМА 1

НИВО 3:	Индивидуалния живот	-	Лично изкупление (евангелизиране)
НИВО 2:	Идеология	-	Пророческо воюване над установените от Бога институции на управление
НИВО 1:	Духовни същества	-	Вземане власт над бунтовните духове

- Д. Обобщаващ поглед от 9000 метра височина:
1. Бог побеждава
  2. Децата порастват и биват представени на Бащата. (1 Кор. 15:28)
  3. Сатана изгубва, защото не може да си помогне. (историята за скорпиона и жабата).
    - а. Той няма мъдрост. (Пр. 1:7)
    - б. Той не може да се остави в задънена улица, по който начин би могъл да успее. (1 Кор. 2:8)
  4. Божието слово към нас: “Прославете Ме на земята”.

СЕСИЯ 2

Правилата на битката Част I

“Да имаме нагласата на победители”

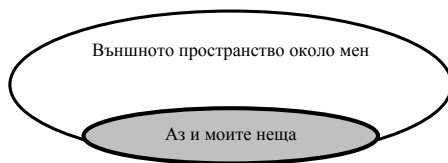
I. Върховното значение на нашата нагласа:

- A. Всички битки са спечелени или загубени в мотивационната подготовка на нашия дух, душа и тяло.
1. Не можете да спечелите битка с “нагласа на губещи” (Мат. 9:29) (“да бъде според вярата ти”) Всички бойци-експерти се съгласяват с това.
  2. Не може да спечелите битка ако вярвате, че сте недостойни да победите (нашето достойнство е в Христос, не в нас, но подготовката и самообладанието са в голяма степен наша отговорност.
- B. Бог е призвал Своята Еклесия (тези, които са избрани да управляват) да воюва и да напада на земята. (Мат. 16:18)
1. Така или иначе, ние ежедневно сме във война, защо тогава да не нападнеме? Атаката на църквата е тази, която засилва делата на Царството, вярата и честта.
  2. Исус идентифицира Своята църква като нападателен воин в Негова служба (Мат. 16:18, Пс. 110:1-2), не като църква, която наблюдава на определена доктрина.

II. Здравите нагласи трябва да се изграждат върху здравата реалност.

- A. Реалността се изгражда върху обяснението на Божието слово от Святия Дух.
1. Вече сме видели стратегията на Сатана от 9000 м. височина.
  2. Трябва да сме убедени, че можем да спечелим (някое поколение от вярващи ще бъде) ако играем според Божиите правила (Библията; Римл. 8:37-39) чрез вяра и покорство на Неговата обективна реалност. Бог не е задължен от любовта Си към нас да ни защитава от последствията на непокорството и на субективността.
- B. Това е реална война с реални материални и духовни куршуми и има реални вечни последствия.
1. Това е партизанска улична война във Виетнам, не “честна” битка по правилата на Маркиз Дьо Куинсбъри. (Не се дават точки за добро шоу).
  2. Бойното поле изглежда по този начин:

ДИАГРАМА 2

Стратегическата война определя къде ще се бие; Ханой или Сайгон?

III. Съществени компоненти на победоносната нагласа:

A. Неоспоримите точки на победата са:

1. Признавам, че призванието ми се намира на бойното поле, където воювам за себе си и моите неща, в моята част от стената в Христа.
2. Войната е персонална, защото е семейна!
3. II Кор. 10:17-18 Аз съм упълномощен да се бия за "земя", която ми е дадена, и за хора, които са част от мен. ("Бюла" Ис. 62:4, съставни части, Еф. 4:12-14, II Кор. 10:13-16)
4. Разбирам, че Сатана и неговият надзирател над мен ме познават по-добре, отколкото аз познавам себе си и са убедени, че аз имам цена и точка на уязвимост по време на война.
5. Ще се бия мъдро и решително като дявола, но със духовния интегритет на Бога (Мат. 10:16 "незлоблив като гълъб")
6. Аз съм се подчинил на обучението на "Главният Воин" (Пс. 18:30-42 – прочетете го)
7. Това е реална война, не християни, които играят заради шоуто. (I Кор. 13:11)
  - a. Искаме да спечелим, не да играем.
  - b. Не трябва да следваме сензации, капризи или "помазани" новаци ръководители, които нямат демонстрирана стратегия или ресурси да победят.
  - в. Когато отиваме на война можем да сме уверени ако:
    - Отиваме заради правилните причини (любов, не власт или слава, его, т.н.)
    - Имаме правилните мотиви (да почитаме Христос срещу лична полза или привилегия).
    - Имаме правилната стратегия (от Бога дадено, планирано, "слово за действие")
    - Бием се с правилните врагове (духове, идеологии, не хора). (Еф. 6:12; II Кор. 10:3-5)

Решения преди битката

Б. Ето "пет гладки камъка" (1 Царе 17:40), които ще ви дадат победа на бойното поле.

1. "Вярвам в Божиите закони и знам, че те работят, ако са спазени."

Formatted

2. “Приемам страданието като съществена част от моята победа.”
3. “Няма да престана и ще победя” (Римл. 8:37) “повече от победители”.
4. “Земята е наша в Христа, не на Сатана или на светската система”.
5. “Посвещавам себе си да помогна в обучението на следваща вълна от воители”.

СЕСИЯ 3

Правилата на битката Част II

“Установяване на защита свободна от страх”

- I. Трябва да разберем общите техники на воюване и да сме способни да ги използваме.
  - A. Нападателно действие.
    1. Да провери за слабост.
    2. Да разруши защитата.
    3. Да разруши врага.
  - B. Защитно действие:
    1. Подготовка за атаката ви (контра атака): “защитата” може да бъде атака (кръстът е съвършен пример за това).
    2. Отговор на извънредно силна атака.
    3. Да атакуваме защитата на противника, докато той влиза.
- II. Да изгради защита, свободна от страх, е първата задача на боеца:
  - A. Страхът е негативна вяра и има склонност да довежда до нас това, от което се страхуваме (Йов 3:25) “онова, от което се страхувах, случи ми се”.
    1. Страхът не е от Бога, защото “съвършената любов изпъжда всеки страх” (I Йоан 4:18), освен страхът от Бога.
    2. Страхливите бойци почти винаги губят.
    3. Трябва да разбираме разликата между страх и предпазливост при “червен сигнал”.
  - B. Когато изграждаме нашата защита срещу духовната война, трябва да разбираме три основни възможности за промяна на действието:
    1. Кога да стоим: (Еф. 6:14) “стойте прочее”. “Имам власт да

разруша тази атака в пряка фронтална сила като стоя върху "моя терен".

2. Кога да избегнем: (Мат. 5:39 "не се противете на злото"). "Ще отклоня тази атака като променя терена си".
3. Кога да се оттеглим: "Изх. 13:17). "Сега трябва да предам този терен, но ще се върна".

В. Здравата духовна защита е изградена върху здрав комплект от подпори (стоя, избягвам, оттеглям се).

1. Нашите основи в откровението ни в Христа:
  - а. Способен съм да стоя в Него като върховна реалност над всичко останало.
  - б. Знам, че всички неща, които идват до мен, преминават първо през Неговото решение.
  - в. Знам това, което Бог вече е направил за мен – мечката и лъва на Давид (да изграждаме история).
2. Нашите основи на отношенията ни в Христос:
  - а. Знам, че Бог ме е поставил в Христос, защото Духът Му насочва най-дълбоките ми мотивации. (Римл. 8:15-17) (В бой за спасение)
  - б. При все, че се бия индивидуално, знам, че съм събран с армия, която пребъдва във вашата лоза в Него. (Йоан 15) (В бой за изолация)
  - в. Когато намерим заветни отношения, трябва да се придържаме към тях като живот сами по себе си.
3. Трябва да разберем нашите основи на властта в Христос.
  - а. Имаме власт само да защитаваме "собствените си полета" (II Царе 23:10-12)
  - б. Не можем да защитаваме битки, които не са наши (Пс. 15:3) "да приемаме обиди".

III. Изграждане на компонентите на определената от Бога защита:

A. Защитата стоя-избягвам-оттеглям се включва три главни атрибута:

1. Въоръжение: груба сила към груба сила (добре е преценката на атаката чрез вяра да е правилна!).
2. Подвижност: дадена ни е благодат да променяме посоката толкова добре, както и да се борим с греха.
3. Блокиращи техники: движения, които причиняват болка, докато отбиват атаката.

Б. Нашата най-силна защита се основава на правилното оценяване на

предназначението ни (ресурсите, които Бог ни е дал).

1. Дарбите ми за воюване се намират в силните и слабите ми страни.
2. Мога да воювам само с моето оръжие – Давид и Саул. (1 Царе 17:38-39) Какво знаете??
3. Направете лична инвентаризация на ресурсите, върху които да градите, слабостите, които да компенсирате.

В. Трябва да молим Бог да ни покаже атаките, които са възможни и да изградим защита за тях.

1. “Господи, моля те да отвориш ушите ми и очите ми за опита на другите хора.”
2. Обикновено сме наранявани от модели на атака, с които никога не сме се срещали преди.

Г. Трябва да усъвършенстваме “действащи” техники:

1. Не съм Рийс Хауълс.
2. Кой е комплекта от “важни неща” за мен при точката на заминаване срещу възкресяване на мъртви?
3. Какво мога да правя истински добре? (“никой не може да го блокира”)

Д. Трябва да освободим краката си от всички примки. (Пс. 18:36)

1. Първото нещо, което правят добрите бойци е, да “намерят краката си” и околния терен.
2. Почти е невъзможно да се биеш, когато краката ти са впримчени.
  - Примки на отношения.
  - Финансови примки.
  - Непроодуктивни проекти.
  - Обезсилващи навици.
3. Започнете списък на нещата, които никога повече няма да правите.

Е. Трябва да се научим да различаваме заблуждаващите атаки (фалшификации)

1. Заблуждаващите атаки са предназначени да ни объркат по следните начини:
  - Да посветим големи ресурси за да се справяме с това, което е маловажно.
  - Да скрият от нас истинската атака.

2. Те също са предназначени да ви избутат от свалят нападателната ви стратегия!

Ж. Вражеските атаки (натискът) винаги ни показват нашите първични реакции.

1. Изследвайте негативните си импулсивни реакции и ги променете (покаяние).
2. Под натиск ще се обърнете към това, на което разчитате. Какво е това?
3. Под атака, изключете негативните “умствени филми” и сложете правилните, които изградихте, като усъвършенствахте защитата си!

СЕСИЯ 4

Правилата на битката Част III

“Да изучаваме техниките на врага”

I. Да разбираме необходимостта от анализиране на войната и от разузнаването:

- A. Целта на духовното воюване, от Божията перспектива, е много изкупителна, ако внимаваме!
1. Сатанинските атаки върху нас ни показват нашите слабости (открит грях).
  2. Те ни показват Сатанинският възглед за нашите слабости (защитна стратегия).
  3. Те ни показват Божиите действия заради нас (изграждане на вяра).
  4. Те ни откриват моделите на Сатанинската защита когато се приближим близо до неговите “оръжия и ориз” в нашата сфера на нападателната война (развива стратегии).
- B. Всяка успешна война изисква внимателно оценяване на вражеските ресурси и на препятствията, които ние трябва да преминем:
1. Неемия излезе през нощта за да направи разузнаването си. (Неем. 2:12-13)
  2. Като резултат на неговия анализ мъжете бяха:
    - a. Поставени там, където бяха най-мотивирани да се бият (у дома). (Неем. 4:14)
    - b. Учени да приемат мистрията (изграждането) и меча (воюването) като нормални.
    - v. Беше им даден предупредителен сигнал от стражи, който да ги вика на война (анализ на войната), така, че те да се концентрират върху строежа. (Неем. 4:17, 20).
- B. Като мъдри воини трябва стратегически да използваме войната да:
1. Идентифицираме нашите врагове и да наблюдаваме техните модели за бъдещите битки.
  2. Идентифицираме нашите потенциални врагове и да планираме как да ги изолираме.
  3. Идентифицираме тези, които са неутрални и да планираме как да ги обърнем.
  4. Идентифицираме нашите съюзници и да задълбочаваме отношенията си.
  5. Идентифицираме нашето семейство и да търсим начин да го

подсилим и да го възнаградим.

6. По време на война базовият ни лагер става фронтова мишена: (семейство, ресурси, пр.) какво можем да научим относно как да го защитим по-добре от събраната информация от последната атака?

II. Главната военна методология на Сатана е да ни доведе в своя свят като използва своите три основни силни страни (недостатъци в характера му).

- A. Оръжие # 1 Заблуда: (“не е там, където си мислиш, че е, тя е там, където не мислиш, че е!”)
  1. Същността на заблудата е, че ние не виждаме срещу Йоан 8:32.
  2. Заблудата приема три основни форми: концептуална, духовна, стратегическа.
  3. Заблудата превръща “нормални” неща и събития в преувеличени и замъглени “реалности”.
  4. Видението се изгубва лесно и ставаме преангажирани с детайли и дреболии.
  5. Опасни нагласи, хора и ситуации се промъкват в лагера незабелязани.
- B. Оръжие # 2 Невежество:
  1. Същността на невежеството е, че ние не знаем.
  2. Невежеството ни води до “катраненото човече” (Виетнам).
  3. Невежеството ни води до презумпцията да надценим тежестта на товара, която могат да понесат нашите взаимоотношения под огън.
  4. Невежеството ни води да нарушим Божието слово и принципи, така че Сатана да се оттегли към други хора и ситуации, като остави законите за сеене и жънене да ни обезвредят.
  5. Невежеството ни води до усложняване на нещата, които Бог е направил прости (мъдрост и разбиране срещу знание). (Пс. 119:99) “по-разумен съм от всичките си учители”.
- V. Оръжие # 3 Бунт:
  1. Същността на бунта е не ме е грижа какво казва Бог.
  2. Бунтът ни кара да надценяваме себе си и ресурсите си, и да подценяваме противниците си или трудностите на поетите проекти.
  3. Бунтът ни вкарва в открит грях и в безпомощността на вината под обстрел.
  4. Бунтът търси власт и злоупотребява с нея
    - a. Той иска да заличи разликата между творец и творение, установена от Бога заради нашата сигурност. (Бит. 3)

- б. Той извращава властта като власт над срещу власт да служи. (Лука 22:25-26)
5. Бунтът ни прави лесни мишени на врага чрез:
  - а. Желанието да сме забелязани срещу ефективността на скритото действие (Ис. 42:2) “няма глас по улиците”.
  - б. Отприщването на езика ни.
    - Глупавите изповеди предизвикват огън от Бога и от хората.
    - Открити планове срещу пазенето им в палатката на генерала!

СЕСИЯ 5

“Нападателна война:

Да сме основани върху силните си страни

Истинската цел на войната през деветдесетте години на двадесети век е да се гради по този начин, че следващото поколение да стигне да играе на вражеската половина от игрището!

- I. Обобщен преглед на духовните правила на нападателната война:
  - A. Нашата “способност” е неимоверно много основана на количеството на подготовката ни:
    1. Колкото по-усърдно, по-мъдро работя, толкова повече успявам, “по-помазан” ставам!
    2. “Способността” изисква дисциплина като редовен начин на живот. (Лука 14:26-32) “няма да можете” (четири главни области на ученика-воин).
    3. Обучението, правилно оценено, ни показва нашите граници и те на свой ред ни показват параметрите на нашата битка и какво да крием.
  - Б. Трябва да разбираме закона за окупацията:
    1. Ако вземеш територия трябва да имаш ресурсите да я задържиш и да я пазиш. (Втор. 7:22) “да не би зверовете да се умножат”.
    2. Ако събудиш тигър, трябва да си способен да го контролираш (каузи и хора).
    3. Когато Сатана не може да те спре фронтално, той те бута изотзад в повече “успех”, отколкото си екипиран да носиш по Божия начин!
  - В. Когато е възможно трябва:

1. Да се борим с лъвовете само между нас и врата на дома ни. (Съдии 14) Самсон срещу да сме въвлечени в битките на други хора.
2. Рядко да се бием в униформа; тя привлича огън!
3. Да обръщаме оръжията на врага срещу него самия: АйкидоДжудо, да издърпаш енергията му в друго препятствие.

II. В Христос, успешната война идва чрез корпоративността:

A. Новозаветното израстване от "аз" към "ние". (1 Йоан 1 глава)

1. Има сигурност в съветването. (Пр. 11:14)
2. Всяка стратегическа работа и война е от съставни "части". (Еф. 4:8-16)
3. В корпоративността ние се учим да блокираме и да използваме нашите блокиращи техники за да покриваме слабостите си и да действваме със силните си страни.

Б. В корпоративността ние ставаме отбор (изискване на войната Йоан 17:21), който може да спечели! (идентифицирането на дарби, призвания, установяване, стратегия).

1. Ходатаи (власт в областта на духовните същества).
2. Пророци (власт в областта на стратегията).
3. Мотиватори (власт в областта на мобилизирането на хора).
4. Управници (власт в областта на реда и хармонията). (Ис. 9:7)
5. Проницатели (власт в областта на събиране на ресурси).
6. Администратори (власт в областта на изпълнението на планове).

III. Силата на нашата ресурсна база определя размера и времето на повечето от нашите битки. (Големите четири)

A. Ресурсната база на нашата теология:

1. Ефективната ни вяра е ограничена от откровението ни за Божиите цели, закони и характер.
2. Погрешната теология води до грешки и до "отпадните води" на ирелевантността.
3. Невежеството за историческите ни корени ни води до арогантност, грешка и разделение.

Б. Ресурсната база на правилното историческо действие (пророческо откровение).

1. Всяко ефективно действие е основано върху слово от Бога,

което дава специфична директива, “тръгни”.

2. “Божията почивка” се намира в правилното каране на Неговата вълна в настоящото време. (Ер. 6:16; Мат. 11:28-30; Откр. 22:17)
3. Бог, който е свят, съди греха, пресява събитията и приготвя възможност за Своя народ да прослави Христос на земята. (Евр. 12:26-8; Йоан 17:21)

В. Ресурсната база на нашата стратегия и ресурсни възможности.

1. Какво имаме?
2. От какво се нуждаем за там, където сме тръгнали?
3. Как ще стигнем там?
4. Как ще ги разгърнем?
5. Как ще ги подновяваме?

Г. Ресурсната база на нашите отношения:

1. Дали растем като духовно семейство в характери, ръст и посвещение един към друг?
2. Дали обучаваме ръководители и следващото поколение от воини-управници?
3. Как се справяме с трудните си хора, с младите, слабите и старите?

СЕСИЯ 6

“Да определяме условията на битката”

(да избираме нашите битки)

- I. Последен поглед към въпросите на нападателната стратегия: в борбата трябва да се стараем да водим войната ефективно в трите нива на битката и да обучаваме и да разпределяме войските си според това:

ПРЕГЛЕД НА ДИАГРАМА 1 ОТ ПОУЧЕНИЕ 1

ВОЕННИ ПРОБЛЕМИ ФАКТИ ОТ ЕВАНГЕЛИЕТО

Да обучаваме отделните хора на война (НИВО 1) Индивидуалния ни живот
Лично изкупление (евангелизация) Да обучаваме хората да разпознават и да атакуват погрешна идеология. (II Кор. 10:35)

(НИВО 2) Идеология Пророческа война за отредените от Бога институции

Да обучаваме отделните хора и цялото тяло да упражняват тяхната святост и

власт в собствените си сфери.

(НИВО 3) Духовни същества Вземане на власт над бунтовни духове.

II. Други общи въпроси на нападателната война:

A. Трябва да се занимаваме с приоритетните цели и с преценка на повредите:

1. Молете се на Бог да ви открие Своите приоритети. (Ис. 40:8)
2. Включете възможността за предателство.

Исус и Юда

Павел (II Тим. 1:15) Йоан (III Йоан 10) Трябва внимателно да изследваме "ударите" и най-лошите сценарии:

Членовете на семейството ви могат ли да преживеят провал, натиск и удари?

Какъв сценарий би ви извадил от играта?

Дали вашият "кораб" е построен с отделни херметически затворени помещения, които да понесат "ударите"?

3. Избягвайте "разрушителните дербита" където никой не печели!
4. Освен ако не се изисква пълно поваляне, оставете на повредения си враг място да избяга, за да не остане заклещен в ъгъла и да стане значително по-опасен!

B. Имайте предвид непредсказуемостта на уникалните методи за война на Святия Дух:

1. Да довежда война и объркване в противниковия лагер. (II Лет. 32:21)
2. Да сразява врага с хваление и поклонение. (Пс. 149)
3. Да връзва врагът с декларативна молитва и проклинаща повреда. (Мат. 16:17-19; Пс. 149)

III. Трябва да разпознаваме критичния момент за определянето на времето на войната:

A. Да знаем кога да атакуваме:

(виждайки) 1. Трябва да се научим да наблюдаваме за Божията ръка.

(помирисвайки) 2. Трябва да разпознаваме слабостите на враговете или липсата на внимание и да се възползваме от тях.

"Да помиришем" и да използваме момента на битката съдържа почти всичко. Пример Йоас и стрелите. (IV Царе 13:14-20)

(чуване) 3. Трябва да чакаме да чуем "определен звук" в лагера. (1 Кор. 9:26)

По време на война, "втурването в битка" трябва да бъде организирано.

Гневът трябва да бъде насочван и контролиран.

Безстрашието трябва да бъде премерено с възможността за смърт.

Б. Да използваме крайното оръжие във време на крайна трудност: оръжието на смирението (II Лет. 20:15) "битката не е ваша, но на Господа".

1. Бог призовава хората си към смирение като военно облекло. (II Лет. 7:14)
2. Бог се противи на гордите, но възвишава смирените. (1 Петр. 5:5)
3. Бог ни облича в Неговата власт когато се покаем, търсим възстановяване, реституция.
4. От смирението идва правилното стоене с Бога, и от това идва вярата, а от вярата идва победата!
5. Равносметката: Изх. 33:15, "Ако няма да дойдеш на битката с нас, няма да изляза!"

СЕСИЯ 7

“Справяне с конфликт в собствения си лагер”

- I. Трябва да разбираме проблема и атрибутите на “приятелския огън”.
  - A. Естеството на проблема: да си “застрелян” от “помагащи братя”.
    1. Във войната в Близкия изток, най-големите повреди на съюзниците са породени от огъня на собствените ни войски!
    2. Разделението и самопричинените рани удовлетворяват Сатана защото повече от всичко друго те дисквалифицират църквата. (Йоан 17:21)
  - Б. Главните атрибути, които причиняват “приятелски огън” са:
    1. Комуникационни проблеми (демонът на изопачаването), които атакуват комуникационните ни линии.
      - а. Полуистини и незавършени заповеди.
      - б. Вярване в и предаване на стереотипни истории за хора и доктрини. (Моля, прочетете The Bottom Line, “Защо поставяме хората в кутии” – Май 1999 г.)
      - в. Комуникация, която идва от обидени братя, или от такива, които имат критикуващи духове (очистете се бързо или го отдръпнете от линията на властта.)
      - г. Сатана придобива достъп до устата на лидерите (Мат. 16:22-3) и използва човешки желания от собствен интерес за да говори своите планове.
    2. Умишлено саботиране от:
      - а. Ръководители с религиозен дух (Йоан 11:48) (вложени интереси).
      - б. Горди несигурни братя, които живеят в “раково общество” (никой няма да изскочи над мен) и злорадство (“Слава на Бога, че осъди този брат”).
      - в. “Разумни” братя, които носят перспективата на светската система:
        - 1) Пацифистки дух на “мир” и приспособяване.
        - 2) Прикрито посвещение към егалитаризма: “Мойсей е само брат.” (Числ. 12)
        - 3) Тайни грехове, които впримчват във вина религиозните братя и ги карат да атакуват други.
        - 4) Тези, които носят загриженост за “разумното

одобрение” на светската система срещу “небалансирания фанатизъм на християните”.

- 5) Тези, чиито нива на вяра са основани повече на това, което Христос ще направи при Второто Си пришествие, отколкото на това, което Той вече е направил при Първото си пришествие!

II. Предложения как да се справяте мъдро с “приятелския огън”:

A. Живейте и изисквайте “живот на светлина” от тези, с които градите.

1. Грехът расте на тъмно, общението расте на светло. (1 Йоан 1:7)
2. Обикновено скритите неща изваждат ръководителите от играта.

Б. Осем съвета за здрави лагери и лагерници:

1. Прилагайте правилно новозаветно управление на споровете. (Мат. 18:15-20, Гал. 6:1-5)
2. Противете се на егалитаризма и приемайте помазанието, което идва с перспективата на духовната власт.
3. Калибрирайте загрижеността си и я изразявайте в премерен начин (пример: в скала от 1 до 20 чувствам ...).
4. Помнете, че Бог иска да разпънем нашата плът, а не нашето човешко естество (душата). Той е спасителят на душата ни срещу “да живеем само в Духа”.
5. Не пилейте време да спорите с тези, които имат критикуващи духове. (Неем. 6:1-4)
6. Никога не отговаряйте на въпроси, които никой не пита.
7. Плановете на генерала трябва да стоят в палатката на генерала докато той реши да ги оповести.
8. Не можете да защитите ръководителите си и да Го представяте едновременно.

СЕСИЯ 8

“Да разбираме теологията на кръчмарския бой:

Ще стоите ли още през 1999 г.?”

I. Дефиниции и обяснения.

A. Правило номер едно: Победителят в кръчмарския бой е този, който е останал прав.

1. Целта е да се оцелее.
2. Само губещите имат склонност да се “бият честно!”

Б. Правило номер две:

1. За да изпълните целта от правило номер едно, трябва да изберете “партньорите на маса” много внимателно.
2. В “безопасна кръчма” можете да пиете с всеки; там, където има бой не е така.
3. Християнските ръководители, които “оцеляват в морето” (срещу акостиране на лодката и имитиране на плаване) избират своите служители по находчивостта им, а не “по вяра”. Святият Дух е реалист както и футурист!
4. Шест правила за оцеляване в джунглата:
  - а. Любовта е безплатна, доверието се печели.
  - б. Няма белези, няма боен опит; твърде много белези – глупав боец.
  - в. Тези, които изповядват, че ще са с вас до края, обикновено не са.
  - г. Недисциплинираните хора не могат да се бият на шампионско ниво.
  - д. “Твърдите момчета” са самотници; оставете ги сами.
  - е. Наемниците бягат към по-добрите оферти.

Съвети за ръководители които искат да стоят когато се разсее пушека от битката

1. Ако е необходимо, бъдете готови да отрежете ръката си, за да спасите тялото си. (Мат. 18:8-9)
2. Отхвърлете идеализма и цинизма: и двете са нагласи на губещите.
3. Страхът от Господа (мъдрост) е нашето крайно оръжие.
4. Очаквайте да живеете в по-лоши от идеалните ситуации.
5. Нещата ще се подобрят само ако Бог ви покаже как да ги направите по-добри.
6. Култивирайте радост чрез хваление и редовно поклонение.
7. Фокусирайте се на вашите отговорности (и учете другите да правят така), а не на правата си (Лука 17:10) "безполезни слуги".
8. Фокусирайте се на "сезони" и години за правилна перспектива, а не на дни и единични проекти.
9. Никога не оставяйте пясъка да направи "перли" във вашия дух; справяйте се с разрешими проблеми.
10. Култивирайте изкуството да "отпускате лъка си":
  - а. Сваляйте оръжието си винаги, когато е възможно.
  - б. Искайте от Бога да ви очисти от "миризмата на пушек" в къщи. (Дан. 3:27)